

ความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา
พฤษภาคม 2558

ความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557

ปริญญานิพนธ์

ของ

สายพิน จิตต์ศิริ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา

พฤษภาคม 2558

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา

พฤษภาคม 2558

สายพิน จิตต์ศิริ. (2558). *ความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต ที่มีต่อการเรียน การสอนวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557*. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (สุขศึกษาและพลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: รองศาสตราจารย์ ดร.ไพบุลย์ ศรีชัยสวัสดิ์, รองศาสตราจารย์ธงชัย เจริญทรัพย์มณี.

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษา หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษา ชั้นปีที่ 4 หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557 จำนวน 350 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.91 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่า t (t-test Independent) และวิเคราะห์ ความแปรปรวนทางเดียว และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของแอลเอสดี

ผลการวิจัยพบว่า

1. ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต ที่มีต่อการเรียนการสอน วิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557 โดยรวมมี ความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.06$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านหลักสูตร ด้านผู้สอน ด้านผู้เรียน ด้านการสอน และด้านการวัดและประเมินผล อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.20, 4.17, 4.26, 4.27$ และ 4.16 ตามลำดับ) ส่วนด้านอุปกรณ์และสถานที่อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.33$)

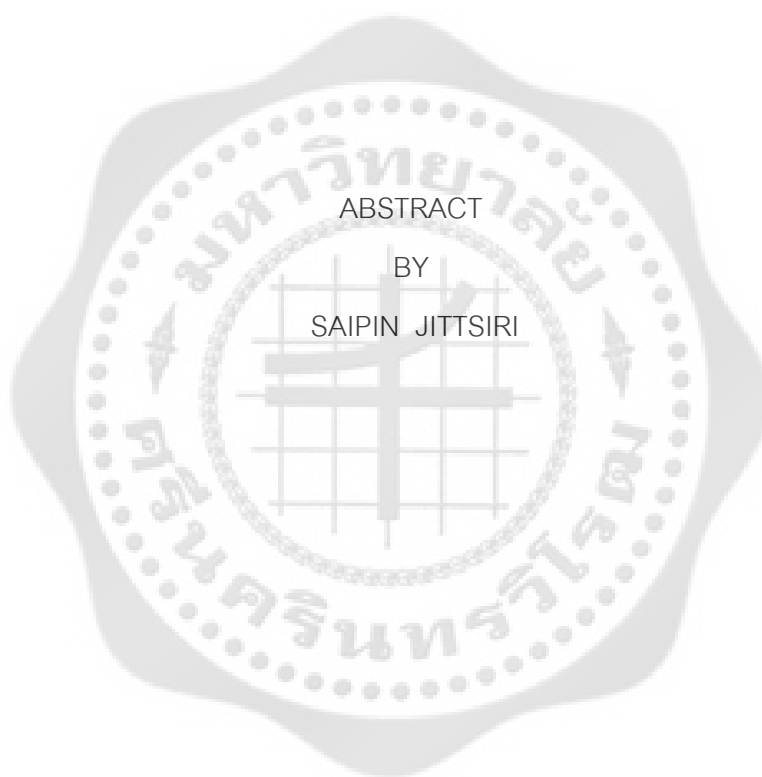
2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต ที่มีต่อ การเรียนการสอนวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557 พบว่า

2.1 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นระหว่างนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีความคิดเห็นต่อ การเรียนการสอนวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557 โดยรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน วิชาพลศึกษา ด้านหลักสูตร และด้านการวัดและประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

2.2 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาที่ศึกษาในวิทยาเขตต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนนิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557 แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

THE OPINIONS OF BACHELOR OF EDUCATION STUDENTS TOWARDS LEARNING
AND TEACHING PHYSICAL EDUCATION IN THE CENTRAL REGION CAMPUS
IN ACADEMIC YEAR 2014

ABSTRACT
BY
SAIPIN JITSIRI

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements of the
Master of Education Degree in Physical Education Learning Management
at Srinakharinwirot University
May 2015

Saipin Jittsiri . (2015). *The Opinions of Bachelor of Education Students Towards Learning and Teaching Physical Education in The Central Region Campus in Academic Year 2014*. Master thesis. M.ED. (Health Education and Physical Education). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Assoc. Prof. Dr. Paiboon Srichaisawat, Assoc. Prof. Thongchai Charoensupmanee.

The purpose of this research was to study and compare the opinions of Bachelor of Education students towards learning and teaching Physical Education in Faculty of Education, Institute of Physical Education, The Central Region Year 2014. The sample was 350 the year 4 students in the Bachelor of Education program of Faculty of Education, Institute of Physical Education, The Central Region Year 2014. The samples were selected by Proportional Stratified Random Sampling. The instrument used in this study was a questionnaire created by the researcher with the reliability of 0.91. Data were analyzed by frequency, percentage, mean, standard deviation, statistical (t-test Independent) and one-way analysis of variance and compared with the average of pair of Least Significant Difference .

The results were as follows:

1. The opinions of Bachelor of Education students towards Learning and Teaching Physical Education in The Central Region Year 2014. The overall curriculum is appropriate at a high level ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.44)

2. The results of the comparison of the opinions of Bachelor of Education students towards Learning and Teaching Physical Education in The Central Region Year 2014 found that

- 2.1 Both of the students, male and female, their opinions towards Learning and Teaching Physical Education in The Central Region Year 2014 as a whole is not different. For considering by each item was found that their comments about the curriculum and measurement and evaluation was in different level of statistical significance .05.

- 2.2 Students enrolled in different campuses, their opinions on learning and teaching Physical Education, were different on the level of statistical significance .05.

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

ความคิดเห็นของนักศึกษาลัทธิศึกษาศาสตร์บัณฑิต ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557

ของ

สายพิน จิตต์ศิริ

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

วันที่..... เดือน..... พ.ศ. 2558

อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

.....ที่ปรึกษาหลัก

.....ประธาน

(รองศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูริย์ ศรีชัยสวัสดิ์)

(อาจารย์ ดร.แอน มหาคิตะ)

.....ที่ปรึกษาร่วม

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ธงชัย เจริญทรัพย์มณี)

(รองศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูริย์ ศรีชัยสวัสดิ์)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ธงชัย เจริญทรัพย์มณี)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพูนท์)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี เพราะผู้วิจัยได้รับความเมตตากรุณาเป็นอย่างดียิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.ไพบุลย์ ศรีชัยสวัสดิ์ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รองศาสตราจารย์ธงชัย เจริญทรัพย์มณี อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ ช่วยเหลือ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จนผู้วิจัยสามารถดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.พิมพ์มา ม่วงศิริธรรม อาจารย์ ดร.แอน มหาคีตะ รองศาสตราจารย์สุนทร แม้นสงวน รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพจน์ท์ ที่ได้ให้ความกรุณาเป็นคณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์ของผู้วิจัย และขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒทุกท่านที่ได้ให้ความรู้แก่ผู้วิจัยในการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษาในครั้งนี้ ทำให้ผู้วิจัยมีความรู้ความสามารถทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ได้สำเร็จ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณที่ให้ความกรุณาและความร่วมมือเป็นอย่างดี จากรองอธิการบดี สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกรุงเทพ วิทยาเขตชลบุรี วิทยาเขตสุพรรณบุรี วิทยาเขตสมุทรสาคร และวิทยาเขตอ่างทอง ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ผู้วิจัยในการเก็บรวบรวมข้อมูล ขอขอบคุณอาจารย์และนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตภาคกลาง คณะศึกษาศาสตร์ ชั้นปีที่ 4 ทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการกรอกข้อมูลเพื่อการวิจัยในครั้งนี้เป็นอย่างดี

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณแม่สมจิตร แก้วสร คุณอุทัย จิตต์ศิริ เป็นผู้คอยให้กำลังใจมาตลอด ช่วยส่งเสริม สนับสนุนข้อคิดต่างๆ และให้ความช่วยเหลือทุกๆ ด้าน ด้วยดีเสมอมา ขอขอบคุณอาจารย์ดารุณี ถาวรวัฒนะ ที่ช่วยเหลือคอยชี้แนะในการทำวิทยานิพนธ์และขอขอบคุณเพื่อนๆ ร่วมรุ่น พี่ๆ น้องๆ ทุกคนที่เป็นกำลังใจและให้ความช่วยเหลือมาโดยตลอดจนทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ดี

สายพิน จิตต์ศิริ

สารบัญ

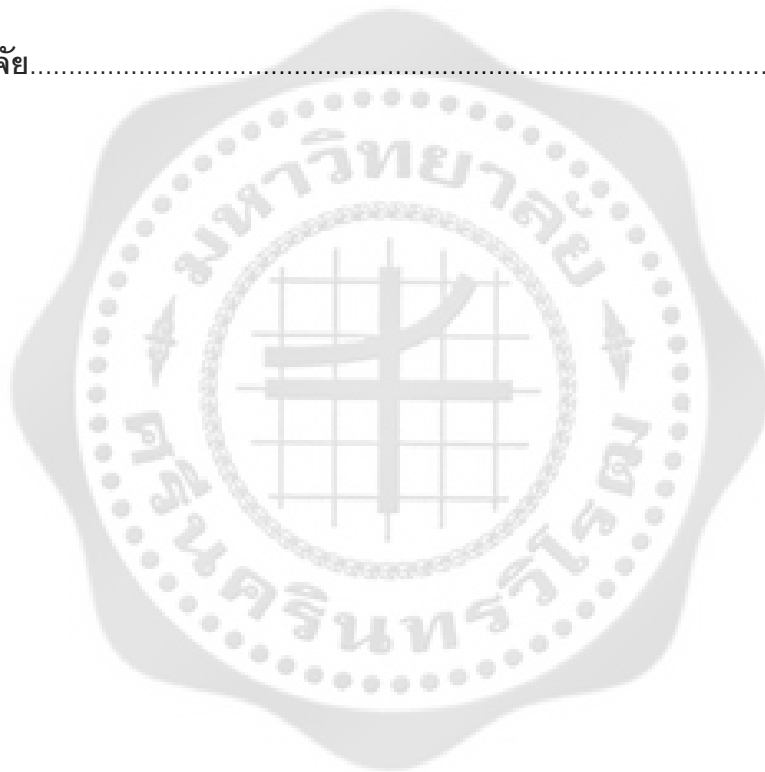
บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	3
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	3
ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
สมมุติฐานของการวิจัย.....	5
2 เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
ความหมายของความคิดเห็น.....	6
ความหมายและความสำคัญของวิชาพลศึกษา.....	8
ความมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา.....	9
องค์ประกอบในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา.....	12
หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต (5 ปี) สาขาวิชาพลศึกษา	28
สถาบันการพลศึกษา และวิทยาเขตภาคกลาง.....	35
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	46
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	46
งานวิจัยในประเทศ.....	47

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	55
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	55
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	55
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	55
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	56
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	57
การจัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล.....	58
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	59
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	59
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	59
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	79
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	79
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	79
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	79
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	80
สรุปผลการวิจัย.....	80
อภิปรายผล.....	84
ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย.....	86
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	86

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
บรรณานุกรม.....	88
ภาคผนวก.....	94
ภาคผนวก ก	95
ภาคผนวก ข	105
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	107

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	56
2 ค่าความถี่ และร้อยละของสภาพภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	60
3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตร ศึกษาศาสตรบัณฑิต ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557 ด้านหลักสูตร.....	61
4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตร ศึกษาศาสตรบัณฑิต ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557 ด้านผู้สอน.....	62
5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตร ศึกษาศาสตรบัณฑิต ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557 ด้านผู้เรียน.....	63
6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตร ศึกษาศาสตรบัณฑิต ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557 ด้านการสอน.....	64
7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตร ศึกษาศาสตรบัณฑิต ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557 ด้านอุปกรณ์และสถานที่.....	65
8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตร ศึกษาศาสตรบัณฑิต ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557ด้านการวัดและประเมินผล.....	66
9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตร ศึกษาศาสตรบัณฑิต ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557โดยรวมและรายด้าน.....	67
10 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต ที่มีต่อ การเรียนการสอนวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557 ตามตัวแปรเพศ.....	68

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
11 ความคิดเห็นของนักศึกษาลัทธิสุตฺตสิกขาสาสตรบัณฑิต ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557 จำแนกตามวิทยาเขต.....	69
12 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาลัทธิสุตฺตสิกขาสาสตรบัณฑิต ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557 ตามตัวแปรวิทยาเขต.....	70
13 ค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของนักศึกษาลัทธิสุตฺตสิกขาสาสตรบัณฑิต มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557 ด้านหลักสูตร ตามตัวแปรวิทยาเขต.....	71
14 ค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของนักศึกษาลัทธิสุตฺตสิกขาสาสตรบัณฑิต ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557 ด้านผู้สอน ตามตัวแปรวิทยาเขต.....	72
15 ค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของนักศึกษาลัทธิสุตฺตสิกขาสาสตรบัณฑิต ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557 ด้านผู้เรียน ตามตัวแปรวิทยาเขต.....	73
16 ค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของนักศึกษาลัทธิสุตฺตสิกขาสาสตรบัณฑิต ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557 ด้านการสอน ตามตัวแปรวิทยาเขต.....	74
17 ค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของนักศึกษาลัทธิสุตฺตสิกขาสาสตรบัณฑิต ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557 ด้านอุปกรณ์และสถานที่ ตามตัวแปรวิทยาเขต.....	75
18 ค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของนักศึกษาลัทธิสุตฺตสิกขาสาสตรบัณฑิต ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557 ด้านการวัดและประเมินผล ตามตัวแปรวิทยาเขต..	76

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

- 19 ค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต
ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา
เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557 ตามตัวแปรวิทยาเขต..... 77

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....

5

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

จากนโยบายด้านการศึกษากการเปลี่ยนแปลงกระบวนทัศน์คุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยยึดหลักมาตรฐานวิชาการและวิชาชีพตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 จึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาหลักสูตร เพื่อผลิตครูที่มีความรู้ความสามารถ ในการจัดการศึกษาเพื่อตอบสนองการพัฒนาประเทศเพื่อมุ่งเน้นให้นักศึกษามีความรู้ความสามารถ ในวิชาชีพซึ่งเป็นกำลังสำคัญในภาคเศรษฐกิจ

การจัดการศึกษาจะเห็นได้ว่า วิชาพลศึกษามีบทบาทที่สำคัญในการพัฒนาคน ให้มีสุขภาพ พลานามัยดี ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา มีความสุข มีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อสังคม มีน้ำใจ มีระเบียบวินัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสถาบันการศึกษาซึ่งนอกจากมีบทบาทการผลิต และ พัฒนากำลังคน แล้วยังต้องขัดเกลาให้นักเรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เพื่อให้สามารถดำรงชีวิต ในสังคมที่กำลังเปลี่ยนแปลงอย่างมีความสุข เป็นทั้งคนเก่งและคนดีสามารถช่วยสร้างสรรค์สังคมได้ ทั้งนี้จะต้องเป็นคนที่มีความสนใจใฝ่รู้และสร้างสรรค์ มีน้ำใจ มีวินัย ซึ่งรัฐบาลได้ตระหนักและเห็น ความสำคัญของวิชาพลศึกษา จึงได้มีการบรรจุหลักสูตรวิชาพลศึกษาไว้ในหลักสูตรของโรงเรียน ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษาเพราะถือว่าการพลศึกษาในโรงเรียนเป็นสิ่งจำเป็น ที่ทางโรงเรียนต้องจัดให้มีการเรียนการสอนขึ้นอย่างทัดเทียมกับการเรียนการสอนวิชาอื่นเพราะสิ่งที่ เขาเรียนรู้นั้น จะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของเขา (สุวิทย์ สว่างโรจน์. 2546: 2; อ้างอิงจาก บุญสม มาร์ติน. 2520: 1)

สถาบันการพลศึกษา เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีภารกิจหน้าที่โดยตรงในการผลิตและพัฒนา บุคลากร เพื่อสนับสนุนและส่งเสริมการจัดการศึกษาให้ตอบสนองและแก้ปัญหาตามนโยบายแห่งรัฐ จัดการศึกษาระดับปริญญาตรีจัดหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษาในสถาบัน การพลศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้น เป็นหลักสูตรที่ปรับปรุงจากหลักสูตรสาขาวิชาพลศึกษา พ.ศ. 2553 เพื่อเป็นบ่อเกิดแห่งปัญญาทางพลศึกษาและกีฬาที่กว้างไกล มีบุคลากรที่มีความสามารถในการปฏิบัติ และสร้างคนให้เป็นคนดี มีจริยธรรม เพื่อประกอบวิชาชีพในระดับผู้ชำนาญเฉพาะ เพื่อเป็นพื้นฐาน ในการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืน โดยยึดหลักมาตรฐานวิชาการ และวิชาชีพตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 เป็นหลักสูตรที่มุ่งพัฒนาศักยภาพในการผลิตครูและบุคลากร ด้านพลศึกษาที่มีความสามารถในการจัดการศึกษา การเป็นผู้ฝึกสอนกีฬา ผู้นำกิจกรรมทางพลศึกษา

เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต และพัฒนาตนเองได้อย่างยั่งยืน สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจ
แห่งชาติ ทั้งยังเป็นนักวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงทางพลศึกษาที่เชี่ยวชาญ ด้านกิจกรรมและ
ประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้ มุ่งเน้นการปฏิบัติควบคู่ทฤษฎี ยึดหลักความร่วมมือกับสถานศึกษา
และองค์กรชุมชน นำไปสู่การพัฒนาให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาชีพ และการพัฒนาผู้เรียนให้มี
สมรรถภาพในวิชาชีพ ทั้งในด้านเทคนิควิธีการจัดการงานวิชาชีพ และด้านคุณธรรม (สถาบัน
การพลศึกษา. 2557)

สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตภาคกลาง 5 วิทยาเขต ประกอบด้วย สถาบันการพลศึกษา
วิทยาเขตกรุงเทพ สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตชลบุรี สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตสุพรรณบุรี
สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตสมุทรสาคร และสถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตอ่างทอง เป็นสถาบันที่มี
หน้าที่ในการผลิตบุคลากรทางการศึกษาด้านวิชาชีพครูพลศึกษาโดยตรง สถาบันการพลศึกษาจึงเป็น
องค์กรหลักในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ กระบวนการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรจึงเป็นสิ่ง
สำคัญต่อคุณภาพของนักศึกษา ตั้งแต่ปีการศึกษา 2548 จนถึงปัจจุบัน จึงมีความจำเป็นที่ต้องการ
ศึกษาผลของการนำหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตไปใช้ เพื่อประเมินการจัดการเรียนการสอนวิชา
พลศึกษาของสถาบันตามหลักสูตร ว่ามีผลเช่นไร มีปัญหาใดเกิดขึ้นบ้าง โดยเฉพาะความคิดเห็นและ
พฤติกรรมการณ์เรียนของนักศึกษา ที่เป็นอุปสรรคต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของสถาบัน
การพลศึกษา เช่น กิจกรรมการเรียนการสอนไม่เหมาะสมกับสถานที่ การไม่สนใจเรียน การเข้าชั้นเรียน
ไม่สม่ำเสมอ ผลการเรียนไม่น่าพอใจ มีการลาออกระหว่างเรียน ปัญหาต่างๆ เหล่านี้ ส่งผลกระทบ
ต่อคุณภาพโดยรวมของสถาบันการพลศึกษาทุกวิทยาเขต เพราะการที่นักศึกษาจะสามารถศึกษา
ให้สำเร็จตามหลักสูตรของสถาบันได้นั้น นักศึกษาจะต้องศึกษาหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองและ
ฝึกประสบการณ์ด้านต่างๆ เพื่อนำความรู้ที่ได้ไปใช้ประกอบอาชีพในอนาคต ซึ่งปัจจัยในการจัด
การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาให้มีคุณภาพนั้น มีองค์ประกอบหลายประการ ได้แก่ ด้านหลักสูตร
ด้านผู้สอน ด้านผู้เรียน ด้านการสอน ด้านอุปกรณ์และสถานที่ และด้านการวัดและประเมินผล
ตลอดจนสื่อการเรียนรู้ต่างๆ เป็นต้น

จากความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษา ความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตร
ศึกษาศาสตรบัณฑิต ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา
เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557 ใน 6 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านผู้สอน ด้านผู้เรียน ด้านการสอน
ด้านอุปกรณ์และสถานที่ และด้านการวัดและประเมินผล ทั้งนี้เพื่อนำผลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้
ใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาให้มีประสิทธิภาพ
และเกิดประสิทธิผลต่อผู้เรียนมากที่สุด

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งจุดมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นตามตัวแปรเพศและวิทยาเขต ของนักศึกษา หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557

ความสำคัญของการวิจัย

ทำให้ทราบความคิดเห็นและความแตกต่างความคิดเห็นตามตัวแปรเพศและวิทยาเขต ของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557 เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้สอนวิชาพลศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถนำเอาผลการวิจัยไปปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557 จำนวน 5 วิทยาเขต ได้แก่ วิทยาเขตกรุงเทพ จำนวน 167 คน วิทยาเขตชลบุรี จำนวน 176 คน วิทยาเขตสุพรรณบุรี จำนวน 194 คน วิทยาเขตสมุทรสาคร จำนวน 73 คน และวิทยาเขตอ่างทอง จำนวน 90 คน รวมทั้งสิ้น 700 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษา ชั้นปีที่ 4 หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557 จำนวน 350 คน เป็นนักศึกษาชาย จำนวน 250 คน เป็นนักศึกษาหญิง จำนวน 100 คน ได้มาโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นอย่างเป็นสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling)

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ แบ่งได้ดังนี้

1.1 เพศ ได้แก่ เพศชาย และเพศหญิง

1.2 วิทยาเขต ได้แก่ วิทยาเขตกรุงเทพ วิทยาเขตชลบุรี วิทยาเขตสุพรรณบุรี

วิทยาเขตสมุทรสาคร และวิทยาเขตอ่างทอง

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ความคิดเห็น** หมายถึง ความคิด ความรู้สึก หรือการยอมรับที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ที่เกิดจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์ ซึ่งอาจมีลักษณะไปในทางบวก หรือมีลักษณะไปในทางลบก็ได้

2. **นักศึกษา** หมายถึง นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 สถาบันการพลศึกษา ในภาคเรียนที่ 2

3. **การเรียนการสอนวิชาพลศึกษา** หมายถึง กระบวนการเรียนการสอนที่ใช้กิจกรรมการออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬาเป็นสื่อการเรียนและการให้ความรู้ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา และเป็นวิชาที่เปิดทำการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี ของ สถาบันการพลศึกษา

4. **สถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง** หมายถึง สถาบันการพลศึกษา ระดับอุดมศึกษา สังกัดกระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา ประกอบด้วย 5 วิทยาเขต คือ วิทยาเขตกรุงเทพ วิทยาเขตชลบุรี วิทยาเขตสุพรรณบุรี วิทยาเขตสมุทรสาคร และวิทยาเขตอ่างทอง

5. **หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์** หมายถึง หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต (5 ปี) สาขาวิชาพลศึกษา) ในสถาบันการพลศึกษา เป็นหลักสูตรที่มุ่งพัฒนาศักยภาพในการผลิตครูและบุคลากรด้านพลศึกษา ที่มีความสามารถในการจัดการศึกษา การเป็นผู้ฝึกสอนกีฬา ผู้นำกิจกรรมทางพลศึกษา และการให้บริการความรู้ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิตและพัฒนาตนเองได้อย่างยั่งยืน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมุติฐานของการวิจัย

1. นักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557 แตกต่างกัน
2. นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต แต่ละวิทยาเขต มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557 แตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้อง ทั้งงานวิจัยในต่างประเทศและในประเทศ ดังต่อไปนี้

1. ความหมายของความคิดเห็น
2. ความหมายและความสำคัญของวิชาพลศึกษา
3. ความมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา
4. องค์ประกอบในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา
5. หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต (5 ปี) สาขาวิชาพลศึกษา
6. สถาบันการพลศึกษา
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 7.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
 - 7.2 งานวิจัยในประเทศ

ความหมายของความคิดเห็น

ในการศึกษาเรื่องความคิดเห็น (Opinion) ได้มีผู้ให้ความหมายของความคิดเห็นและคำนิยามของความคิดเห็นไว้หลายประการ ดังนี้

ความคิดเห็นตามความหมายในพจนานุกรมการศึกษา หมายถึง ความเชื่อ การตัดสินใจ ความคิด ความรู้สึกประทับใจที่ไม่ได้เกิดจากการพิสูจน์ หรือการชั่งน้ำหนักกว่าเป็นการถูกต้องหรือไม่ สอดคล้องกับความหมายในพจนานุกรมฉบับภาษาอังกฤษ (Webster. 1998: 950) ที่ให้ความหมายว่าความคิดเห็น หมายถึง ความเชื่อที่ไม่ได้ตั้งอยู่บนความรู้สึกในใจของบุคคลหนึ่งที่จะพิจารณาตัดสินใจเพื่อการประเมินค่าของสิ่งต่างๆ (ชาญณรงค์ คำเพชร. 2549: 7)

จารุวรรณ บุญรอด (2549: 7) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางด้านความรู้สึกต่อสิ่งใดด้วยการพูดหรือการเขียน โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์และสภาพแวดล้อม ซึ่งการแสดงความคิดเห็นนี้อาจจะได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธจากคนอื่น ๆ ได้

ศรัณย์ พงษ์รัตนานุกูล (2549: 9) กล่าวว่า ความคิดเห็นคือการแสดงออกทางความคิดเห็นท่าทีความรู้สึกที่มีต่อบุคคล หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งอันเกิดเป็นผลที่เกิดจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์ ซึ่งมีลักษณะส่งเสริม คือ พอใจ นิยมชมเชย สนับสนุนและปฏิบัติด้วยความเต็มใจ หรือในลักษณะต่อต้าน คือ การขัดแย้ง ไม่ร่วมมือ ไม่ปฏิบัติตาม

ชาญณรงค์ คำเพชร (2549: 7) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางพฤติกรรมของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งอันเกิดจากการรับรู้ และเรียนรู้ของบุคคลนั้นเป็นส่วนหนึ่งของทัศนคติอาจเปลี่ยนแปลงได้เสมอตามกาลเวลา ความคิดเห็นของบุคคลแต่ละคนต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งอาจเหมือนหรือไม่เหมือนกันก็ได้

ออสแคมป์ (Oskamp. 1997: 12 – 13) กล่าวว่า ความคิดเห็น น่าจะใกล้เคียงกับความเชื่อมากกว่าในด้านความเฉพาะเจาะจงของขอบเขตและเนื้อหา และทั้งสองสิ่งนี้มีองค์ประกอบความรู้ (Cognitive) มากกว่าองค์ประกอบความรู้สึก (Affective) แต่ทัศนคติจะมีองค์ประกอบความรู้สึกมากกว่า หรืออาจกล่าวอีกนัยหนึ่ง ความคิดเห็นเกี่ยวข้องกับการพิจารณา ความเป็นไปได้ของเหตุการณ์และความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งต่างๆ ในขณะที่ทัศนคติเกี่ยวข้องกับความปรารถนาและความต้องการ

กาวิณ กาญจนบุระ (2550: 8) กล่าวว่า ความคิดเห็นคือ ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางด้านความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้วยการพูด การเขียน โดยมีพื้นฐานความรู้เดิม ประสบการณ์ และอารมณ์เป็นส่วนประกอบในการแสดงความคิดเห็น ซึ่งความเชื่อและความรู้สึกนี้จะนำไปสู่การคาดคะเน หรือการแปลผลในพฤติกรรมต่างๆ ที่เกิดขึ้น และผลการแสดงออกของความคิดเห็นนั้น บุคคลอื่นอาจจะเห็นด้วยหรือไม่ก็ได้

กัวอลนิก (Guralnik. 1976: 46) ให้คำจำกัดความไว้ 4 ข้อ ได้แก่

1. เป็นความเชื่อที่ไม่สามารถยืนยันได้อย่างแน่นอนว่า เป็นความรู้สึกที่แท้จริง แต่เป็นสิ่งที่ถูกต้องและมีเหตุผล หรือความน่าจะเป็นความคิดเห็นเฉพาะบุคคลในการตัดสินใจ
2. การประเมิน หรือความรู้สึกหรือการประมาณค่าเกี่ยวกับคุณลักษณะคุณค่าของบุคคลหรือสิ่งต่างๆ
3. รูปแบบของการตัดสินใจของผู้เชี่ยวชาญเนื้อหาสาระ ซึ่งการให้ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญเป็นสิ่งที่ต้องการ
4. หลักเกณฑ์ในการใช้ถ้อยคำ โดยมีการตัดสินใจ หรือพิจารณาตัดสินสิ่งต่างๆ โดยมีหลักเกณฑ์สนับสนุนในแต่ละกรณี

เว็บสเตอร์ (Webster. 1983: 203) กล่าวว่า ความคิดเห็นหมายถึง ความเชื่อที่ไม่ได้ตั้งอยู่บนความแน่นอน หรือมีความรู้อันแท้จริง แต่จะตั้งอยู่ในจิตใจ ความเห็นและการลงความเห็นของแต่ละบุคคลที่น่าจะเป็นจริง หรือน่าจะตรงตามที่ได้คิดไว้

เบสท์ (Best. 1977: 169) กล่าวว่า ความคิดเห็น คือ การแสดงออกในด้านความเชื่อและความรู้สึกแต่ละบุคคล โดยการพูดที่นำไปสู่การคาดคะเน หรือการแปลผลพฤติกรรมหรือเหตุการณ์

สรุปได้ว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางด้านความรู้สึกหรือด้านพฤติกรรมของบุคคล เช่น การพูดหรือการเขียนโดยอาศัยพื้นฐานความรู้ และประสบการณ์ที่ผ่านมาหรือที่ได้พบเจอมา ซึ่งการแสดงความคิดเห็นของบุคคลแต่ละคนต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งอาจจะเหมือนหรือไม่เหมือนกันก็ได้

ความหมายและความสำคัญของวิชาพลศึกษา

นักวิชาการและผู้เกี่ยวข้องกับพลศึกษาได้ให้ความหมาย ความสำคัญของวิชาพลศึกษาไว้ดังนี้

คาเมล และโรซาลินด์ (Camille; & Rosalind. 1963: 54) ให้ความหมายของพลศึกษาไว้ว่า พลศึกษาเป็นโปรแกรมหนึ่งในโรงเรียน ซึ่งเป็นการศึกษาด้านศิลปะและวิทยาศาสตร์ในการเคลื่อนไหวของมนุษย์ซึ่งจำเป็นในการดำเนินชีวิตสำหรับโลกปัจจุบัน หรือการพัฒนาการเคลื่อนไหวและพฤติกรรมของมนุษย์โดยใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหวเป็นสื่อและการกระทำเหล่านั้นจะมีข้อกำหนดเป็นเกณฑ์แสดงออกอย่างชัดเจน หรือแสดงโดยใช้หลักความเป็นจริงตามธรรมชาติ

กู๊ด (Good. 1996: 368) ให้ความหมายของพลศึกษาไว้ว่า โครงการ การเรียนการสอนและการเข้าร่วมกิจกรรมประเภทต้องใช้กล้ามเนื้อใหญ่ๆ ทั้งหมด ซึ่งจัดไว้เพื่อที่จะส่งเสริมพัฒนาการของร่างกาย ทักษะการเคลื่อนไหวทางกลไก เจตคติต่างๆ และนิสัยแห่งความประพฤติอันดีงามที่พึงประสงค์ทั้งหลาย

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2540: 1) ให้ความหมายของพลศึกษาไว้ว่า พลศึกษาเป็นการศึกษาที่บทบาทสำคัญอย่างหนึ่งในหลักสูตรของโรงเรียน มีจุดมุ่งหมายที่จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้มีการพัฒนาทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม สามารถใช้ชีวิตในปัจจุบันได้อย่างดีและมีประสิทธิภาพ

สุวิมล ตั้งสัจพจน์ (2540: 14 - 15) ให้ความหมายของพลศึกษาไว้ว่า พลศึกษาเป็นการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตทั้งทางกาย ทางใจ ทางสุขภาพและสมรรถภาพ และเป็นการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหรือการออกกำลังกายที่ถูกต้อง การสร้างคนให้รู้จักวิธีการส่งเสริมสุขภาพเพื่อให้มีชีวิตที่ยืนยาว และกระทำตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมในฐานะนักสุขภาพที่ดี

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2540: 39) กล่าวว่า การพลศึกษา คือ ผลรวมของกิจกรรมทางกายต่างๆ ของมนุษย์ที่ได้เลือกสรรมาแล้วชนิด และนำมาดำเนินการตามประเภทของผลที่เกิดขึ้น

จรรยาศักดิ์ เบญจมาตย์ (2551: 11) ได้สรุปความหมายของพลศึกษาไว้ว่า พลศึกษาเป็นการศึกษาใช้กิจกรรมการออกกำลังกาย ก็พาดพิงสื่อของการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาอย่างสมบูรณ์ สามารถใช้ชีวิตอย่างสมบูรณ์ได้อย่างดี และมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า พลศึกษาเป็นการศึกษาที่ใช้กิจกรรมการออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬาเป็นสื่อ มีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการพัฒนาทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม สามารถใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

ความมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา

ฟอง เกิดแก้ว (2526: 137 -138) กล่าวว่าการสอนวิชาพลศึกษานั้น มีจุดมุ่งหมายเฉพาะที่สามารถมองเห็นได้เด่นชัด ดังต่อไปนี้

1. เพื่อให้มีสมรรถภาพและสุขภาพของร่างกายดีขึ้น รวมทั้งการรักษาไว้ซึ่งสุขภาพ (Maintain Health) ที่ดีให้คงสภาพอยู่ต่อไป ความมุ่งหมายข้อนี้ นับว่าสำคัญและเป็นหัวใจของการสอนพลศึกษา เพราะการศึกษาแขนงอื่นมีส่วนบกพร่องทางด้านนี้ วิชาพลศึกษาเท่านั้นมีบทบาทที่จะเสริมสร้างสมรรถภาพทางด้านร่างกายได้อย่างแท้จริง ถ้าการสอนไม่บรรลุผลตามความมุ่งหมายนี้ ย่อมหมายถึง ความล้มเหลวของการสอน ในสภาพความเป็นอยู่ของบุคคลทุกเพศทุกวัย ถือว่าสมรรถภาพของร่างกายเป็นฐานอันสำคัญยิ่งที่จะสร้างความสำเร็จในการดำรงชีวิต และการประกอบภารกิจต่างๆ ในวัยเรียนและเป็นช่วงระยะเวลาที่จะสร้างสมให้เกิดขึ้น และหาทางรักษาไว้ต่อไป ฉะนั้นวิธีสอนจำเป็นจะต้องมุ่งไปสู่สภาวะการมีสมรรถภาพ และสุขภาพเป็นสำคัญ

2. เพื่อให้มีทักษะทางกิจกรรมพลศึกษา และสามารถนำทักษะเหล่านี้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ในโอกาสต่อไป เนื่องจากวิชาพลศึกษาอาศัยกิจกรรมต่างๆ ทางกายเป็นสื่อ ฉะนั้นจึงจำเป็นต้องสร้างทักษะเสียก่อนให้เพียงพอ เพื่อจะได้นำทักษะอันเป็นพื้นฐานของกิจกรรมไปใช้ถ้าขาดทักษะ ย่อมเป็นอุปสรรคอย่างยิ่งในการเข้าร่วมในกิจกรรม ฉะนั้นการสอนส่วนใหญ่เป็นการสร้างทักษะด้านต่างๆ ให้นักเรียน วิธีการสอนที่ดีก็คือ วิธีการใดก็ตามที่สามารถให้ผู้เรียนมีทักษะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและเป็นทักษะที่ถูกต้อง ทักษะที่ได้ฝึกได้เรียนนอกจากจะใช้ประโยชน์ในขณะที่เป็นนักเรียนและอยู่ในโรงเรียนแล้วควรจะเป็นทักษะที่สามารถนำไปใช้ในโอกาสอื่น คือ นอกบริเวณโรงเรียนและภายหลังจากสำเร็จการศึกษาไปแล้วด้วย เพราะถือว่ากิจกรรมทางพลศึกษามีความสำคัญตลอดชีวิต

3. ให้มีความรู้ความเข้าใจในด้านต่างๆ เป็นต้นว่า ความรู้ด้านคุณค่าของวิชาพลศึกษา ประโยชน์ของกิจกรรมประเภทต่างๆ ประวัติความเป็นมาของกีฬา กฎ กติกา วิธีการเล่น มารยาทหลักเกี่ยวกับความปลอดภัย ประโยชน์ของการออกกำลังกาย เพราะความเข้าใจเป็นส่วนสำคัญที่จะสร้างทัศนคติต่อวิชาพลศึกษา ถ้าขาดความรู้เสียแล้วการประกอบกิจกรรมพลศึกษาย่อมจะไม่ได้ผลดีเท่าที่ควรทั้งยังจะเกิดผลเสียขึ้นด้วย

4. เพื่อให้มีคุณลักษณะต่างๆ ประจำตัว คุณลักษณะดังกล่าวนี้ครอบคลุมไป ทุกๆ ด้าน ซึ่งเชื่อว่ากิจกรรมพลศึกษาจะมีส่วนช่วยและส่งเสริมได้ แม้ว่าคุณธรรมเหล่านี้ จะไม่สามารถสร้างได้ในระยะสั้น แต่ในการสอนพลศึกษาทุกครั้งจำเป็นจะต้องสร้างทางใดทางหนึ่งได้ โดยที่เราเชื่อว่าผู้เรียนจะต้องค่อยๆ เพิ่มลักษณะของคุณธรรมขึ้นเรื่อยๆ จนถึงจุดมุ่งหมายอันสูงสุด คุณธรรมเหล่านี้ได้แก่ ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา ความรักหมั่นดูแลความเป็นผู้มีระเบียบวินัย มารยาทในการเล่นและการดูกีฬา การเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี

5. เพื่อให้มีสุขนิสัยที่จะเป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม โดยทั่วไปแล้วถือว่าวิชาพลศึกษาเป็นวิชาสหศึกษาภาคปฏิบัติ เพราะในการเรียนวิชาพลศึกษาต้องอาศัยการปฏิบัติเป็นหลักดังนี้ คือ มีสุขภาพดี มีความรู้ดี มีทักษะดี

วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2536: 12 - 13) กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของการสอนวิชาพลศึกษา แบ่งได้เป็น 2 ระดับใหญ่ ดังนี้

1. จุดมุ่งหมายทั่วไป (General Objectives) เป็นจุดมุ่งหมายในระดับปรัชญาของวิชาพลศึกษา คือ พัฒนาการด้านร่างกาย พัฒนาการด้านจิตใจ พัฒนาการด้านอารมณ์ พัฒนาการด้านสังคม พัฒนาการด้านทักษะ

2. จุดมุ่งหมายเฉพาะ (Specific Objectives) หรือที่นิยมเรียกว่า จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม (Behavioral Objectives) เป็นจุดมุ่งหมายในระดับหลักสูตรและระดับการสอน คือ พุทธิวิสัย (พัฒนาการด้านการกระทำความชำนาญ) สมรรถภาพทางกายวิสัย (ประสิทธิภาพในการทำงาน) สังคมวิสัย (บุคลิกภาพ การปรับตัว กฎระเบียบ)

วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2539: 27) จากความคิดเห็นและผลการวิจัยของบุคคลและสถาบันต่างๆ สามารถสรุปเป็นจุดมุ่งหมายทั่วไปของการสอนวิชาพลศึกษา ได้ 5 ประการ ดังนี้

1. พัฒนาการทางด้านร่างกาย คือ ความต้องการให้นักเรียนเป็นบุคคลที่มีร่างกายแข็งแรง สมบูรณ์อยู่เสมอ เพราะการเคลื่อนไหวหรือการออกกำลังกายนั้นทำให้ระบบประสาทหรือระบบกล้ามเนื้อทำงานสัมพันธ์กันอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้เกิดความแข็งแรง ความอดทน กำลังความเร็ว ความคล่องตัว ปฏิริยาตอบสนอง ความยืดหยุ่น ความสมดุลที่รวมเรียกว่า สมรรถภาพทางกาย ได้เป็นอย่างดี และจะทำให้ร่างกายเจริญเติบโต แต่ถ้าไม่ใช้ก็จะเล็กลีบลง ขาดความแข็งแรง

2. พัฒนาการทางด้านจิตใจ ความต้องการให้นักเรียนเกิดความเชื่อมั่นในตนเอง เป็นคนมีเหตุผล รู้จักใช้สติปัญญาไตร่ตรอง ตัดสินใจได้เด็ดขาด ถูกต้องและรวดเร็ว สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี สิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นขณะเล่นกีฬาเพราะต้องใช้ไหวพริบ สติปัญญา การแก้ไขปัญหา และการตัดสินใจอยู่ตลอดเวลา นอกจากนั้นแล้วยังต้องการให้นักเรียนเป็นผู้มีความเมตตา กรุณา เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ไม่เห็นแก่ตัว แจ่มใสและร่าเริงอยู่เสมอ การมีส่วนร่วมในกิจกรรม พลศึกษา

จะนำไปสู่ชีวิตที่มีความสุขทั้งกายและใจ

3. พัฒนาการทางด้านอารมณ์ คือ ความต้องการให้นักเรียนเป็นที่รู้จักควบคุมอารมณ์ มีความยับยั้งชั่งใจ อุดหนุนอดกลั้น ไม่โกรธง่าย ภูมิใจในตนเองเมื่อประสบความสำเร็จในการเล่นกีฬา มีการปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่น มีความเชื่อมั่นในตนเอง และการรู้จักควบคุมอารมณ์เพื่อจะได้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

4. พัฒนาการทางด้านสังคม คือ ความต้องการให้ผู้เรียนฝึกการปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่น เป็นเรื่องเกี่ยวกับมนุษยสัมพันธ์ การอยู่ร่วมในสังคมประชาธิปไตย มารยาทและประเพณีต่างๆ สิ่งเหล่านี้นักเรียนจะได้รับการฝึกฝนเรียนรู้การเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษา และต่อไปจะสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ เช่น การฝึกความเป็นผู้นำผู้ตาม หรือการเลือกหัวหน้าทีม การเล่นกีฬาเป็นทีม เป็นกลุ่มทำให้ทุกคนต้องพึ่งพาอาศัยกัน สามัคคีและรับผิดชอบร่วมกัน รู้จักการวางตนเมื่อเป็นผู้แพ้หรือผู้ชนะ เป็นต้น ในช่วงของพลศึกษา จึงเปรียบเสมือนห้องทดลองปฏิบัติการทางพฤติกรรม การแสดงออกของนักเรียนที่เกี่ยวข้องกับคุณธรรมและความมีน้ำใจนักกีฬา

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2545: 16 - 17) กล่าวว่าเป้าหมายของการเรียนรู้พลศึกษา มุ่งพัฒนาพฤติกรรม 5 ด้าน ของผู้เรียนไปพร้อมๆ กัน ดังนี้

1. พัฒนาด้านความรู้ (Cognitive Domain) เป็นความสามารถในการใช้ทักษะทางสติปัญญาที่แสดงออกมาเป็นความเข้าใจ ความสามารถในการวิเคราะห์ จดจำ ตีความ ตีความแก้ปัญหา ประเมินผล ฯลฯ

2. พัฒนาการด้านเจตคติ (Affective Domain) เป็นพฤติกรรมเกี่ยวกับความสนใจ การเห็นคุณค่า ความนิยมชมชอบอันแสดงถึงอารมณ์และความรู้สึกต่างๆ

3. พัฒนาการด้านทักษะ (Physical of Skill) เป็นพัฒนาการที่เกิดจากการทำงานประสานสัมพันธ์กันระหว่างระบบประสาทกล้ามเนื้อที่ทำให้เกิดการเคลื่อนไหวที่มีประสิทธิภาพ

4. พัฒนาการด้านสมรรถภาพทางกาย (Physical Fitness Domain) เป็นความสามารถของร่างกายในการปฏิบัติหน้าที่ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถสงวนพลังงานไว้ใช้ยามฉุกเฉินยามว่างและยามเข้าร่วมกิจกรรมการออกกำลังกายได้หลายรูปแบบ

5. พัฒนากาด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์หรือด้านสังคม (Social Domain) เป็นความสามารถในการปรับตัว การเป็นผู้นำผู้ตาม การปฏิบัติตามกฎกติกา ระเบียบ วินัย อดทน ยุติธรรม ซื่อสัตย์ มีน้ำใจนักกีฬา มีคุณธรรมจริยธรรม

พัฒนาการของพฤติกรรมทั้ง 5 ด้าน ของผู้เรียนเป็นผลรวมการเปลี่ยนแปลงของบุคคลที่เกิดจากการมีประสบการณ์ตรง ด้วยการเข้าร่วมกิจกรรมการเคลื่อนไหว การออกกำลังกายและการเล่นกีฬาชนิดต่างๆ ที่รวมเรียกว่า กิจกรรมพลศึกษา หรือกิจกรรมทางกาย (Physical Activity)

สรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา รู้จักนำวิชาพลศึกษาไปใช้ให้เกิดประโยชน์ และส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้มีระเบียบวินัย มีเหตุผล มีคุณธรรม และเป็นพลเมืองดีของสังคม

องค์ประกอบในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

ในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาจะให้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายที่วางไว้ตามหลักสูตรได้นั้น จะต้องอาศัยองค์ประกอบหลายประการ เช่น การเงิน สถานที่ อุปกรณ์การเรียน การสอน หลักสูตร และระบบการบริหารงาน โดยครูพลศึกษาจะต้องมีคุณสมบัติและบุคลิกลักษณะที่ดี เพื่อดำเนินงานด้านพลศึกษาของโรงเรียนให้สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ เช่น จุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน และหลักสูตร มีความรู้ความสามารถในการสอนที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ เกิดเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา อีกทั้งต้องติดตามความเคลื่อนไหวทางพลศึกษาอยู่เสมอ สามารถควบคุมอารมณ์ของตนเองได้ มีความอดทนขยันขันแข็ง มีสุขภาพทั้งร่างกายและจิตใจ มีมนุษยสัมพันธ์และบุคลิกลักษณะที่ดี มีทักษะด้านกีฬา มีความเชื่อมั่นในตนเองเป็นพลเมืองที่ดีและศรัทธาในอาชีพของตนเอง (ผาณิต บิลมาศ. 2522: 256) องค์ประกอบในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญในการส่งเสริมให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ดังนี้

ด้านหลักสูตร

การจัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายจำเป็นต้องมีหลักสูตรเพราะเป็นสิ่งสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอน มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ดังนี้

วาสนา คุณนาอภิสิทธิ์ (2541: 4 - 5) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ว่า หลักสูตรคือ มวลประสบการณ์หรือกิจกรรมต่างๆ ที่โรงเรียนจัดขึ้น ทั้งในและนอกชั้นเรียนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและช่วยให้เกิดการพัฒนาทุกด้าน นอกจากนี้หลักสูตรยังควรควบคุมถึงการกำหนดจุดมุ่งหมายกิจกรรมการเรียนการสอน วิธีการสอน สื่อการสอน รวมทั้งการวัดและประเมินผลด้วย

ศิริพร ชีปนวัฒนา (2549: 3) ได้ให้ความหมายของหลักสูตร ไว้ 3 ประการ คือ

หลักสูตรความหมายที่ 1 คือ เนื้อหาวิชาที่โรงเรียนจัดให้ผู้เรียนเป็นรายวิชาต่างๆ

หลักสูตรความหมายที่ 2 คือ แผนการเรียนหรือโปรแกรมการศึกษาซึ่งประกอบด้วย รายละเอียดวิชาต่างๆ ที่ผู้เรียนจะต้องเรียนให้สำเร็จการศึกษาระดับหนึ่ง

หลักสูตรความหมายที่ 3 คือ กิจกรรมหรือประสบการณ์ต่างๆ ที่โรงเรียนจัดให้กับผู้เรียน ได้พัฒนาการด้านต่างๆ สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

ซูระวี สุริยจันทร์ และคณะ (2550: 7) ได้ให้ความหมายของหลักสูตร คือ ประสพการณ์ทั้งหลายทั้งมวลที่ได้รวบรวมไว้เป็นหมวดหมู่เพื่อถ่ายทอดให้ผู้เรียนได้เกิดมีประสพการณ์จนครบถ้วน โดยมุ่งหวังว่าผู้เรียนจะมีคุณสมบัติ มีความรู้ และความสามารถเป็นไปตามที่ผู้สอนหรือผู้ถ่ายทอดต้องการ

กู๊ด (Good. 1973: 157) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ 3 ด้านดังนี้

1. หลักสูตร คือ ของกลุ่มรายวิชา และประสพการณ์ที่โรงเรียนกำหนดให้ผู้เรียนได้เรียน
2. หลักสูตร คือ โครงการศึกษาทางโรงเรียนวางไว้กว้างๆ เพื่อจัดสอนให้เด็กแต่ละชั้น
3. หลักสูตร คือ ลำดับของวิชาที่ต้องเรียนเพื่อให้สำเร็จการศึกษา

โอลิเวอร์ (Oliver. 198: 10) ได้ให้ความหมายของหลักสูตร คือ แผนหรือโปรแกรมสำหรับประสพการณ์ทั้งหลายที่โรงเรียนอำนวยความสะดวกให้ผู้เรียน

สรุปได้ว่า หลักสูตร คือ ประสพการณ์ต่างๆ ทั้งหลายที่ครูผู้สอน โรงเรียน หรือสถานศึกษาต่างๆ ได้จัดให้ผู้เรียนได้รับความรู้ ถ่ายทอดประสพการณ์เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านความรู้ ทักษะ เจตคติ ที่ดีและสามารถนำความรู้หรือประสพการณ์ไปใช้ในการดำรงชีวิต

องค์ประกอบของการนำหลักสูตรไปใช้

องค์ประกอบของการนำหลักสูตรไปใช้ให้มีประสิทธิภาพนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง เช่น การแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน การใช้วิธีการสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร การจัดปัจจัยสถานการณ์ต่างๆ เป็นต้น การแปลงหลักสูตรไปสู่การสอนนั้นมีส่วนเกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตรโดยตรง เพราะครูผู้สอนคือ ผู้ที่ทำให้หลักสูตรบรรลุตามวัตถุประสงค์ได้มากที่สุด บทบาทของครูผู้สอนกับการนำหลักสูตรไปใช้

วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2536: 189) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการนำหลักสูตรไปใช้ หรือการใช้วิธีการสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร ไว้ว่า วิธีการสอนเป็นส่วนหนึ่งของนำหลักสูตรไปใช้ ถ้าไม่มีการสอนก็ไม่สามารถประเมินผลได้ว่า หลักสูตรเกิดผลสัมฤทธิ์หรือไม่ อย่างไร หรือหลักสูตรเกิดผลสัมฤทธิ์ตามนโยบายของการจัดการศึกษาของประเทศหรือไม่ ดังนั้นการเตรียมการสอน การเอาใจใส่ต่อการสอน การสอนให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและโรงเรียน การเลือกใช้ให้เหมาะสมกับหลักสูตร ฯลฯ เหล่านี้คือ สิ่งที่กำหนดความสามารถของหลักสูตร ทฤษฎีการเรียนรู้ ปรัชญาการศึกษา รวมทั้งความสามารถของครูด้วย ฉะนั้นวิธีการสอนที่นำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายจึงควรเป็นวิธีการสอนที่เหมาะสมที่สุดตามสภาพการณ์หรือตามจุดมุ่งหมายแต่ละข้อได้ ก็ต้องใช้วิธีการสอนที่เหมาะสมเท่านั้น การใช้วิธีสอนจะมีผลกระทบต่อประสิทธิภาพของหลักสูตร

นอกจากการนำองค์ประกอบของหลักสูตรไปใช้ ยังมีปัจจัยที่เป็นส่วนประกอบที่ช่วยสนับสนุนให้การใช้หลักสูตรมีประสิทธิภาพ ซึ่งได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน ศึกษานิเทศก์ กรรมการบริหาร กลุ่มโรงเรียน ศึกษานิเทศก์อำเภอ ผู้ปกครองประชาชน และสื่อมวลชน เป็นต้น (วิระ เหล่ากันหา. 2548: 12; อ้างอิงจาก หน่วยศึกษานิเทศก์. 2534: 126)

หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (สุพจน์ วิเวก. 2549: 12; อ้างอิงจาก สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2534: 125) ได้เสนอแนะว่า ครูผู้สอนที่นำหลักสูตรไปใช้มีหน้าที่หลัก คือ การสอน ซึ่งต้องใช้หลักสูตรประกอบการเตรียมการสอน การทำแผนการสอน หรือกำหนดการสอน เพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมการสอนให้มีประสิทธิภาพ โดยมีกระบวนการพอสรุปได้ ดังนี้

1. ครูควรศึกษานักเรียนให้รู้ถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล
2. ทำความเข้าใจกับจุดมุ่งหมาย หลักการและโครงสร้างของหลักสูตร และเป็นผู้เข้าใจแผนการสอน กำหนดการสอนและกระบวนการเรียนการสอน
3. ศึกษาแผนการสอน ครูมีครูให้เข้าใจแจ่มแจ้งในการสอนแต่ละครั้ง
4. เตรียมสื่อการสอนที่จะใช้ในการสอนแต่ละครั้งก่อนสอน
5. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้เหมาะสมกับนักเรียน
6. ใช้เครื่องมือที่ประเมินผลที่ถูกต้องตามลักษณะกิจกรรมการเรียน
7. รู้จักปรับวิธีการสอนให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น โรงเรียน และนักเรียน

คุณสมบัติของครูผู้สอนพลศึกษา

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2539: 319 - 321) ได้กล่าวถึง ครูพลศึกษาที่ดี ควรมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

1. เป็นผู้มีความสุขภาพดีทั้งกายและจิต ทั้งนี้เพราะงานครูเป็นงานที่หนัก โดยปกติจะต้องทำงานตั้งแต่ 8.00 – 15.00 น. (โดยประมาณ) รวมแล้วเป็นเวลาวันละประมาณ 7 ชั่วโมงครึ่ง เป็นอย่างต่ำ และหลังจากโรงเรียนเลิกแล้วยังต้องใช้เวลาในเรื่องอื่นๆ อีก เช่น งานลูกเสือ เนตรนารี ทบพวน ความรู้ วางแผนการเล่นกีฬาต่างๆ ร่วมกับผู้อื่น รวมทั้งเตรียมงานสอนด้วย
2. เป็นผู้มีความสามารถในการฝึกการสอนและมีส่วนร่วมในกีฬาต่างๆ ให้ได้หลายประเภท เพราะประสบการณ์เหล่านี้จะทำให้ครูเข้าใจและเห็นใจนักเรียนที่เรียนรู้ได้ช้า ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจถึงประโยชน์และความสำคัญของการฝึกฝนอยู่เป็นประจำ มีความเต็มใจในการเข้าร่วมในกิจกรรมต่างๆ หลักจากการฝึก เข้าใจในเรื่องของการแพ้ – ชนะ และครูจะมีความรู้สึกรู้ว่าตนเองประสบผลสำเร็จหลังจากการสอน จึงสามารถกล่าวได้ว่า ยังมีทักษะมากขึ้นเท่าไรก็ยิ่งเป็นครูพลศึกษามากขึ้นเท่านั้น

3. มีความต้องการและความพร้อมที่จะให้บริการแก่บุคคลทั่วไปซึ่งเป็นเรื่องของการให้ความช่วยเหลือโดยไม่มุ่งเพียงจะให้นักเรียนจดจำทักษะจนขึ้นใจเท่านั้น แต่ควรตั้งจุดมุ่งหมายว่าต้องสอนหรือช่วยเหลือนักเรียนให้เกิดพัฒนาการด้านทักษะ ช่วยให้นักเรียนรู้สึกเป็นอิสระ และมีวุฒิภาวะตามวัยด้วยการแสดงออกในขณะมีส่วนร่วมในกีฬาต่างๆ ตามทักษะความสามารถ

4. มีความสามารถในการวิเคราะห์แยกแยะทักษะย่อย และการเคลื่อนไหวต่างๆ ออกมาให้นักเรียนเห็นได้อย่างถูกต้องชัดเจนไม่ผิดพลาด ฉะนั้นครูจึงควรฝึกฝนตนเองให้รู้จักสังเกตการเคลื่อนไหวของนักเรียนอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งควรนำหลักของวิชาวิทยาศาสตร์การเคลื่อนไหว (Kinesiology) หรือวิทยาศาสตร์การกีฬา (Sport Science) มาประยุกต์ด้วย เพราะจะทำให้การวิเคราะห์นั้นสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

5. มีความสามารถที่จะทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกพึงพอใจ และอยากที่จะฝึกหรือเล่นกีฬาต่อไป ทั้งนี้ เพื่อเป็นการยกระดับความสามารถทางกลไกและความสนใจของนักเรียนให้มากขึ้น แต่ไม่ได้หมายความว่าครูพลศึกษาชอบกีฬาประเภทใดก็จะบังคับหรือนำกีฬาประเภทนั้นให้นักเรียนอย่างเดียว ต้องทำให้นักเรียนสนใจและอยากจะทำกีฬาประเภทอื่นๆ ด้วย เพราะกีฬาทุกประเภทมีคุณค่าทั้งสิ้น และกีฬามีประโยชน์มากคือ กีฬาที่เหมาะสมกับนักเรียนชายและหญิง ดังนั้นการจูงใจนักเรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญ

6. เป็นผู้ที่มีรูปร่างและลักษณะท่าทางเหมาะสมกับอาชีพครูพลศึกษา โดยครูต้องฝึกตนเองให้เป็นผู้ที่มีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรงอยู่เสมอ แต่งกายสะอาดเรียบร้อยเหมาะสมกับเวลาและสถานที่ นอกจากนั้น อุปกรณ์เครื่องใช้ประจำตัว โต๊ะเก้าอี้ ก็จะต้องสะอาดเรียบร้อยด้วยการปฏิบัติได้เช่นนี้ไม่ให้จะเกิดประโยชน์ต่อตนเองเท่านั้น แต่จะเกิดประโยชน์และสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้แก่เพื่อนร่วมอาชีพด้วย ต้องพยายามระลึกไว้เสมอว่า ผู้ที่สูญเสียบุคลิกภาพของตนเองย่อมสูญเสียทุกสิ่งด้วย

7. มีน้ำใจนักกีฬาและพยายามปลูกฝังให้นักเรียนมีคุณสมบัติของผู้มีน้ำใจเป็นนักกีฬาอยู่เสมอ

8. เป็นผู้ที่มีลักษณะของความเป็นผู้นำมีหลักการหรืออุดมคติของตนเอง มีบุคลิกดีและมีคุณธรรม นักเรียนต่างช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทำให้ห้องเรียนเป็นสถานที่ที่ทุกคนมีความสุข และนักเรียนรักโรงเรียน อยากมาโรงเรียน เนื่องจากการศึกษามีบทบาทสำคัญในการช่วยให้เยาวชนพัฒนาการทั้งด้านชาวนับัญญา และทางบุคลิกภาพ เพื่อช่วยให้เยาวชนมีความสำเร็จในชีวิตทุกประเทศจึงหาทางส่งเสริมการศึกษาจึงสำคัญในการช่วยทั้งครูและนักเรียนผู้มีความรับผิดชอบในการปรับปรุงหลักสูตร และการเรียนการสอน

ครูพลศึกษาต้องศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ เพื่อปรับปรุงคุณภาพในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาให้มีประสิทธิภาพ ทั้งนี้เพราะครูพลศึกษามีความใกล้ชิดนักเรียนโดยตรงซึ่งนักเรียนจะ

สามารถเรียนรู้และแสดงพฤติกรรมตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรหรือมีความคิดเห็นต่อวิชาพลศึกษาอย่างไร ขึ้นอยู่กับการจัดการเรียนการสอน การตั้งจุดมุ่งหมาย การกำหนดเนื้อหา วิธีสอน การวัดผล และการประเมินผลของครูพลศึกษาที่ต้องปฏิบัติให้สอดคล้องกับการเรียนรู้ของนักเรียน จะทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จตามแนวทางที่วางไว้ในหลักสูตรและเกิดเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548: 189 - 208) กล่าวว่า ครูพลศึกษาและกีฬา คือ เป็นผู้ยึดถือในหลักการและปรัชญาของพลศึกษาและการกีฬา และได้ใช้กิจกรรมพลศึกษาและกีฬาเป็นสื่อในการเรียนรู้เพื่อช่วยให้นักเรียนมีการเรียนรู้และมีการพัฒนาการในทุกด้านๆ ตามหลักการและปรัชญาพลศึกษาและกีฬา คือ ทั้งในด้านสมรรถภาพทางกาย ด้านทักษะการเคลื่อนไหวส่วนต่างๆ ของร่างกาย ด้านคุณธรรมประจำตัว เช่น การมีระเบียบวินัย การมีน้ำใจเป็นนักกีฬา และด้านการมีเจตคติที่ดีต่อการพลศึกษาและการกีฬา ทั้งนี้เพื่อนำไปสู่การมีสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดีทั้งในปัจจุบันและอนาคตตามเจตนารมณ์ของอุดมคติของการพลศึกษาและการกีฬา ครูพลศึกษาและการกีฬาเป็นครูและนักการศึกษาคนหนึ่งที่ต้องมีหน้าที่และความรับผิดชอบด้านต่างๆ เช่น ในโรงเรียน แต่ครูพลศึกษาและกีฬานั้นอาจจะต้องมีหน้าที่และความรับผิดชอบจนลักษณะงานมีความแตกต่างและมีขอบข่ายของงานค่อนข้างจะกว้างกว่าครูอื่นๆ บ้าง ดังนั้น ครูพลศึกษาที่ดีจึงจำเป็นต้องมีคุณสมบัติพิเศษเฉพาะที่แตกต่างและเพิ่มเติมนอกเหนือจากครูอื่นๆ เพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่และความรับผิดชอบได้ดียิ่งขึ้น ดังต่อไปนี้

1. เป็นผู้ที่มีความรู้ดีทั้งในด้านวิชาการทั่วไป วิชาการศึกษา พลศึกษา
2. เป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจในหลักการและปรัชญาการพลศึกษาและการกีฬาเป็นอย่างดี
3. เป็นผู้ที่มีความรักและมีความศรัทธาในวิชาพลศึกษาและการกีฬาด้วยความบริสุทธิ์ใจ

อย่างแท้จริง

4. เป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบสูง
5. เป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และมีความกระตือรือร้นสูง
6. เป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพและสุขภาพที่ดี มีร่างกายที่แข็งแรงสมบูรณ์
7. เป็นผู้ที่มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตใจโอบอ้อมอารีเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่
8. เป็นผู้ที่มีอารมณ์สนุกสนานและมีความรักเด็ก
9. เป็นผู้ที่ยึดมั่นในจรรยาบรรณของวิชาชีพครูโดยเคร่งครัด

สรุปได้ว่า ครูผู้สอนพลศึกษาเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย มีหลักการในการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ให้กับผู้เรียนโดยใช้กิจกรรมพลศึกษาและกีฬาเป็นสื่อ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาตนเองในด้านต่างๆ ทั้งในด้านร่างกายและจิตใจเพื่อให้เป็นคนที่มีความสุขร่างกายที่สมบูรณ์และแข็งแรง

วิธีการสอนและการจัดกิจกรรม

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548: 274 - 292) การลำดับที่และขั้นตอนการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาจะบรรลุตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่ได้วางไว้ในแต่ละด้านได้อย่างดีนั้น ครูผู้สอนจะต้องรู้และเลือกวิธีการสอนที่จะช่วยให้บรรลุจุดประสงค์ของการเรียนรู้ในแต่ละด้านมาใช้ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมด้วย การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเป็นกระบวนการเป็นกระบวนการที่มุ่งให้นักเรียนได้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้หรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในบางด้าน เช่นเดียวกับการเรียนการสอนในวิชาอื่นๆ ที่เรียนในห้องเรียน ดังนั้น วิธีการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาบางวิธีจึงต้องอาศัยหลักการและกระบวนการที่เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ เช่นเดียวกับการเรียนการสอนวิชาอื่นๆ ในห้องเรียนนั้นด้วย แต่อย่างไรก็ตามเนื่องจากลักษณะของการเรียนการสอนวิชาพลศึกษานั้น เริ่มต้นตั้งแต่หลักการและปรัชญาการเรียนการสอน จุดประสงค์การเรียนรู้ ลักษณะเนื้อหาวิชา กิจกรรม ประสบการณ์ที่จัดให้นักเรียน สถานที่ และอุปกรณ์ต่างๆ ที่จะใช้ประกอบการเรียนการสอนในวิชาพลศึกษา มีความแตกต่างจากวิชาอื่นๆ ที่เรียนในห้องเรียนเป็นอันมาก ดังนั้นวิธีการสอนบางวิธีที่นำมาใช้จำเป็นต้องดัดแปลงให้เหมาะสมกับลักษณะวิชา จุดประสงค์การเรียนรู้ที่แตกต่างกันในหลายๆ ด้านพร้อมๆ กันด้วยการลงมือปฏิบัติจริงแล้ววิธีที่นำมาใช้จำเป็นต้องดัดแปลงให้เหมาะสมเพิ่มมากยิ่งขึ้นอีกตามไปด้วย วิธีการสอนต่างๆ ที่ครูอาจจะนำมาดัดแปลง ผสมผสานกัน หรือนำมาใช้เพื่อให้การเรียนการสอนวิชาพลศึกษา สามารถบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ที่วางไว้และมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น ที่สำคัญมีดังต่อไปนี้

1. วิธีการสอนแบบบรรยาย
2. วิธีการสอนแบบอธิบายประกอบการสาธิต
3. วิธีการสอนแบบการให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริง
4. วิธีการสอนแบบมอบหมายงานหรือโครงการให้นักเรียนไปทำหรือศึกษาค้นคว้า
5. วิธีการสอนแบบให้การบ้าน
6. วิธีการสอนแบบทดลอง
7. วิธีการสอนแบบการใช้คำถาม – คำตอบ
8. วิธีการสอนโดยใช้ตำราเรียนประกอบ
9. วิธีการสอนแบบการแก้ปัญหา
10. วิธีการสอนเพื่อพัฒนาสมรรถภาพร่างกาย
11. วิธีการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการกีฬา
12. วิธีการสอนแบบคิดค้นการเคลื่อนไหว

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2550: 2) กล่าวว่า การสอน คือกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน เพื่อทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามจุดประสงค์ที่กำหนดซึ่งต้องอาศัยทั้งศาสตร์และศิลป์ของผู้สอน

ทิตนา แหมมณี (2550: 4 - 7) กล่าวว่า ทศนะความหมายเกี่ยวกับการเรียนการสอน มีดังนี้

1. การเรียนการสอนมีความหมายแตกต่างไปจากการสอน Teaching เพราะการเรียนการสอนคำนึงถึงการเรียนรู้ของผู้เรียน ผู้เรียนมีส่วนร่วมมากกว่าการสอนที่ครูมีบทบาทสำคัญ
2. การเรียนการสอนเป็นการถ่ายทอดความรู้ ทักษะและเจตคติอย่างมีขั้นตอน หรือกระบวนการมากกว่าการสอน
3. การเรียนการสอนกว้างกว่าการสอน เพราะครอบคลุมปฏิสัมพันธ์ ระหว่างมากกว่าบุคคล กับบุคคล บุคคลกับสื่ออุปกรณ์ต่างๆ ที่ใช้ประกอบมากกว่าการสอนที่เน้นครูกับนักเรียน
4. การเรียนการสอน จัดขึ้นโดยตั้งใจให้เกิดสถานการณ์

วิชัย ต้นศิริ (2550: 71 - 73) การสอนสรุปได้ว่า เป้าหมายของการศึกษา คือ ความเจริญงอกงามของวิทยาการ การจัดการศึกษาเพื่อให้ทุกคนเข้าถึงวิทยาการด้วยวิธีการเรียนและวิธีการสอน ระบบการสอนต้องคำนึงถึงหลักสูตร กระบวนการสอนและกระบวนการเรียนรู้ และหลักสูตรการสอนจะสัมพันธ์กับปรัชญาการศึกษา จิตวิทยาการเรียนรู้ กระบวนการสอนต้องคำนึงทฤษฎีการเรียนรู้ และศิลปะของการสื่อสาร ดังนั้นระบบการสอนจึงมีความแตกต่างจากกระบวนการเรียนรู้แต่ต้องเชื่อมโยงกัน

อนงค์ศิริ วิชาลัย (2550: 157) กล่าวว่า การเรียนการสอนไม่ปรากฏในพจนานุกรมไทยมีแต่คำว่า “การ” แปลว่างาน สิ่งหรือเรื่องที่กระทำ ถ้าอยู่หน้ากริยา ทำกริยาให้เป็นนาม เช่น การกิน การเดิน (ราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542, 2546: 115) และคำว่า เรียน หมายถึง เข้ารับความรู้จากผู้สอนรับการฝึกสอนอบรมเพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ หรือความชำนาญ เช่น เรียนหนังสือ เรียนวิชาความรู้ (ราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542, 2546: 965) ส่วนคำว่า สอน หมายถึง บอกวิชาความรู้ให้ เช่น ครูสอนหนังสือให้นักเรียนแสดงให้เข้าใจโดยวิธีบอกหรือทำให้เป็นตัวอย่างเพื่อให้รู้ตัว เป็นต้น (ราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542, 2546: 1147) ดังนั้นการเรียนการสอนจึงเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนผู้สอนและผู้เรียนร่วมมือกัน ถ่ายทอดความรู้ ทักษะ เจตคติ โดยมีการวางแผนเป็นลำดับขั้นมาก่อน

อัจฉรา วัฒนางรงค์ (2551: 2) กล่าวถึงการจัดการเรียนการสอน หมายถึง การจัดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถเกิดการเรียนรู้ เป็นกระบวนการที่มีปฏิสัมพันธ์ และกิจกรรมที่ใช้ความตั้งใจอย่างไ้ก็ตามความเป็นจริงที่เกิดขึ้นเสมอๆ คือ ผู้เรียน ไม่ได้เกิดการเรียนรู้หรือได้เรียนรู้ในสิ่งที่ผู้สอนไม่ได้ต้องการเกิดขึ้นเนื้อหาของการเรียนการสอนอาจจะเป็นข้อเท็จจริง กระบวนการ ทักษะ และความเข้าใจที่ลึกซึ้ง พัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาหรือเปลี่ยนทัศนะ ค่านิยม และพฤติกรรม สิ่งที่ได้

ของผู้เรียนอาจเป็นการสอบผ่าน การสอบเป็นกระบวนการที่ต้องสร้างความมั่นใจว่า ผู้เรียนเกิดการ เรียนรู้บรรลุเป้าหมายนั้น เพื่อตรวจสอบว่าสิ่งที่ต้องการให้เกิด

สรุปได้ว่า วิธีการสอนและการจัดกิจกรรม คือกระบวนการที่มีส่วนร่วมในการให้ได้รับความรู้ ทั้งผู้สอนและผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ของงานทั้งทางด้านสติปัญญาและพฤติกรรม โดยอาศัยกิจกรรม และแหล่งการเรียนรู้เป็นสื่อ

วัสดุอุปกรณ์และสถานที่

การจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา เป็นการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติที่ประกอบกับการใช้ วัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เป็นปัจจัยสำคัญต่อการบริหารชั้นเรียน ที่จะช่วยให้การปฏิบัติงานของครูพลศึกษาเกิดประสิทธิภาพในการสอนมากที่สุด

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2536: 292 - 293) กล่าวไว้ ดังนี้

1. วัสดุและอุปกรณ์ (Supplies and Equipment)

1.1 วัสดุ คือ สิ่งของต่างๆ ที่กำหนดเวลาการใช้งานอย่างจำกัด เช่น ลูกฟุตบอล ลูกวอลเลย์บอล ลูกบาสเกตบอล ลูกแบดมินตัน เชือกเป่ากระดาดที่ใช้ในกีฬายิงปืน เป็นต้น

1.2 อุปกรณ์ คือ สิ่งต่างๆ ที่มีสภาพคงทนถาวรมากกว่าวัสดุ เช่น ตาข่าย คาน เป้นบาสเกตบอล แผ่นน้ำหนัก ไม้ซอปพท์บอล เบาะรองพื้น

1.3 บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดดำเนินการเกี่ยวกับระบบต่างๆ ของวัสดุอุปกรณ์ คือ ครูพลศึกษา ผู้ฝึกสอนกีฬา และนักเรียนผู้สนใจ เพราะการจัดวัสดุอุปกรณ์มีความจำเป็นต่อการ สอนอย่างมาก จะต้องมีการวางแผนด้วยบุคคลที่มีความรู้จึงจะทำให้การใช้วัสดุและอุปกรณ์ดำเนินไป ด้วยความปลอดภัย มีประสิทธิภาพและประหยัดวัสดุอุปกรณ์เกี่ยวข้องกับ สถานที่เก็บและอื่นๆ

2. สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก (Facilities)

สถานที่ที่ใช้ในการเรียนรู้วิชาพลศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ และการ บริหารชั้นเรียนด้วยเช่นกัน สถานที่ที่มีทั้งในร่ม เช่น โรงยิมเนเซียม ห้องเรียน สระว่ายน้ำ เป็นต้น และสถานที่กลางแจ้ง เช่น สนามฟุตบอล สนามเด็กเล่น สระว่ายน้ำ ลู่วิ่ง เป็นต้น สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยส่งเสริมประสิทธิภาพการสอนเป็นอย่างดี

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548: 369 - 371) กล่าวว่า การจัดการและการดูแลรักษาอุปกรณ์ สำหรับการเรียนการสอนพลศึกษามีความจำเป็นและความสำคัญเนื่องจากสาเหตุ ดังต่อไปนี้

1. วิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่มีลักษณะพิเศษ และเป็นวิชาที่มีขอบข่ายค่อนข้างจะกว้างขวาง มีความเกี่ยวข้องกับกิจกรรมหลายอย่างมากกว่าวิชาอื่นๆ ในโรงเรียน และกิจกรรมแต่ละอย่างเหล่านั้น ก็มักจะมีความเกี่ยวข้องและมีความจำเป็นที่ต้องใช้อุปกรณ์และวัสดุหลายอย่างหลายชนิดที่แตกต่างกัน

กันมาใช้ประกอบการเรียนการสอนตามไปด้วย ดังนั้น การที่ช่วยให้ครูสามารถหยิบฉวยอุปกรณ์และวัสดุต่างๆ แต่ละอย่างเหล่านั้นมาใช้ประกอบการเรียนการสอนในแต่ละชนิดกิจกรรมมาใช้ได้อย่างรวดเร็วทำให้การเรียนการสอนของครูได้บรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ได้วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพได้ ครูหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจึงจำเป็นต้องมีหลักการและวิธีการที่ถูกต้องในการที่จะจัดการและดูแลรักษาอุปกรณ์ที่มีอยู่เหล่านั้นให้มีความคงทนถาวร และเป็นไปด้วยความเรียบร้อยอย่างดี

2. อุปกรณ์และวัสดุที่ใช้ในการพลศึกษาและกีฬาอาจแบ่งออกได้เป็นประเภทที่มีความคงทนถาวรใช้งานได้เป็นเวลานานๆ หลายปี อุปกรณ์ประเภทนี้อาจเรียกว่าเป็นอุปกรณ์ประเภทครุภัณฑ์ เช่น ราวเดี่ยว ราวคู่ หีบกระโดดเป็นต้น อีกประเภทหนึ่งที่มีการสึกหรอได้มีการแตกสลายได้และมีอายุการใช้งานน้อยกว่าประเภทแรก เช่น ลูกบอลชนิดต่างๆ ลูกชนไก่ ไม่แฉกเกิด เป็นต้น และบางอย่างก็สามารถใช้ได้เพียงครั้งเดียวก็หมดสภาพไปไม่สามารถที่จะเก็บรักษาเพื่อนำมาใช้ได้อีกครั้งได้ เช่น ปืนขาว เทปติดพื้น เป็นต้น อุปกรณ์ต่างๆ เหล่านี้ จึงต้องมีการจัดซื้อหรือจัดหาทดแทนของเก่าเสมอ อุปกรณ์ต่างๆ เหล่านี้ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีการจัด การเก็บ และการดูแลรักษา ตามลักษณะที่แตกต่างกันตามชนิดและประเภทของอุปกรณ์แต่ละอย่างนั้นๆ ด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อย อุปกรณ์และวัสดุเหล่านั้นจึงมีความคงทนถาวรและสามารถหยิบฉวยมาใช้ได้โดยง่าย

3. โรงเรียนได้เริ่มเห็นความสำคัญในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษามากยิ่งขึ้น การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาที่จะได้ผลดีและมีประสิทธิภาพนั้น จะต้องเป็นการเรียนการสอนที่มีอุปกรณ์และวัสดุให้พร้อมเพื่อการเรียนการสอนในกิจกรรมต่างๆ ได้เป็นอย่างดีด้วย ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่และความรับผิดชอบของครูหรือผู้สอนวิชาพลศึกษาโดยตรงที่จะต้องดูแลรักษาอุปกรณ์เหล่านั้นให้อยู่ในสภาพพร้อมที่จะนำมาใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอนได้ด้วยดีตลอดเวลา

4. ราคาหรือต้นทุนในการจัดหาหรือจัดซื้ออุปกรณ์แต่ละอย่างสำหรับกิจกรรมพลศึกษาและกีฬาแต่ละชนิดในวิชาพลศึกษานั้นมีราคาสูงมาก โรงเรียนต้องลงทุนจัดซื้อมาด้วยเงินทุนสูง ดังนั้นครูพลศึกษาจึงจำเป็นที่จะต้องดูแลรักษาอุปกรณ์ที่มีอยู่แล้วเหล่านั้น ให้มีอายุที่สามารถใช้งานได้ระยะเวลายาวนานให้มากที่สุดคุ้มกับจำนวนที่ได้ลงทุนไปแล้ว มิฉะนั้นแล้วโรงเรียนอาจมีความลังเลใจในการที่จะสนับสนุนหรือลงทุนจัดหาหรือจัดซื้ออุปกรณ์สำหรับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาต่อไปได้อีก

5. เพื่อเป็นการสร้างความเชื่อถือและความยอมรับในวิชาพลศึกษา เมื่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา เป็นการเรียนการสอนที่มีอุปกรณ์และวัสดุการเรียนการสอนอย่างพร้อมมูล มีการจัดการและการดูแลรักษาอย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย ให้มีความคงทนถาวรและมีอายุที่สามารถใช้ในการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพเป็นระยะเวลายาวนาน ก็ย่อมทำให้ผู้บริหารโรงเรียน ผู้ปกครอง หรือผู้ที่มีความเกี่ยวข้องในการสนับสนุนการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา มีความเชื่อถือ มีความศรัทธา

และสนับสนุนวิชาพลศึกษา หรือผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบวิชาพลศึกษามากยิ่งขึ้นตามไปด้วย

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548: 372) กล่าวว่า เพื่อให้การเรียนการสอนได้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพอย่างแท้จริง จำนวนและขนาดของอุปกรณ์และวัสดุที่จัดหามาควรจะได้เป็นไปตามหลักการและมีจำนวนเป็นไปตามอัตราส่วนของจำนวนนักเรียน

สรุปได้ว่า อุปกรณ์และสถานที่เป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่ง ที่ช่วยให้ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ตามวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพความพร้อมของอุปกรณ์และสถานที่เรียนเป็นหลัก

การวัดและประเมินผลทางพลศึกษา

การวัดและประเมินผล จัดเป็นกิจกรรมที่สำคัญในขั้นตอนของกระบวนการจัดการเรียนการสอน มีนักวิชาการได้ให้ความหมายการวัดและประเมินผลไว้ ดังนี้

บุญส่ง โกสะ (2547: 8) ได้สรุปไว้ว่า การวัดผล หมายถึง การใช้เทคนิควิธีการซึ่งเรียกว่า เครื่องมือวัดอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อการศึกษาค้นคว้าหรือตรวจสอบคุณลักษณะของบุคคล หรืองานสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความหมายแทนพฤติกรรมหรือคุณลักษณะของสิ่งของหรือบุคคลที่ต้องการศึกษา

ผาณิต บิลมาศ (2548: 3) กล่าวว่า การวัดกระบวนการเรียนเป็นแนวทางในการปรับปรุงผลการเรียน และอาจกล่าวได้ว่า การประเมินผลการเรียนเป็นวิธีที่ดีที่สุดวิธีหนึ่งในการวัดคุณภาพของกระบวนการเรียน ทำให้การสอนการบริหารและโปรแกรมต่างๆ มีประสิทธิภาพและทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาด้านต่างๆ

ชาญชัย ยมดิษฐ์ (2548: 259) กล่าวว่า การวัดผล (Measurement) คือ การตรวจสอบปริมาณคุณภาพ หรือคุณลักษณะของสิ่งต่างๆ โดยการใช้ตัวเลข หรือสัญลักษณ์แทนความหมายของสิ่งที่ตรวจสอบนั้นๆ ประกอบไปด้วย 2 ส่วน คือ การสร้างเครื่องมือกับการออกแบบเก็บข้อมูล ส่วนการประเมิน (Evaluation) หมายถึง การตัดสินคุณค่าสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อย่างมีหลักเกณฑ์ที่เชื่อถือได้ การประเมินผลจึงเป็นกระบวนการต่อเนื่องจากการวัดผลที่นำไปเปรียบเทียบกับมาตรฐานหรือเกณฑ์ที่ตั้งไว้ แล้วจึงตัดสินคุณค่าลงสรุปออกมาให้เห็นชัดเจนว่าเป็นอย่างไร ดังนั้นการตัดสินใจลงสรุปจะถูกต้องแม่นยำหรือไม่ เพียงใด ย่อมมีการวัดผลที่ดีมีความเชื่อถือได้ในทั้งกระบวนการ

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548: 391 - 392) กล่าวว่า การวัดเพื่อประเมินผลทางพลศึกษา คือ การหาปริมาณของการพัฒนาการที่เกิดขึ้นในตัวของผู้เรียนตามหลักการและกระบวนการของการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาตามสาระต่างๆ มาตรฐาน หรือจุดประสงค์ของการเรียนรู้ที่ตั้งไว้ แล้วก็นำผลของการพัฒนาการที่วัดได้มานั้น มาประเมินด้วยการพิจารณาเปรียบเทียบกับมาตรฐานหรือคุณภาพอย่างอื่นที่มีอยู่แล้ว เพื่อดูว่าผลของการพัฒนาการที่เกิดขึ้นจากกระบวนการเรียนการ

สอนที่แล้วมานั้นดีหรือไม่ดี ควรจะมีการปรับปรุงแก้ไขหรือไม่อย่างไร การวัดเพื่อการประเมินผลทางผลศึกษา ส่วนมากมักจะกระทำเพื่อการให้คะแนนนักเรียนหลังจากได้เรียนจบวิชาแต่ละวิชาในภาคการศึกษาหนึ่งๆ หรือจบหลักสูตรการเรียนหนึ่งๆ เรียบร้อยแล้ว

การวัดผลทางการผลศึกษาอาจจะเป็นการวัดเพื่อการประเมินผลในหลายๆ ประการแต่ส่วนใหญ่แล้วมักจะวัดเพื่อความมุ่งหมายที่สำคัญในด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนได้มีความสนใจ มีความพยายามศึกษาค้นคว้าหรือทำแบบฝึกหัดในบทเรียนที่มีความรู้ความเข้าใจ ให้ดียิ่งขึ้นหรือฝึกฝนตนเองให้มีความชำนาญให้มากยิ่งขึ้น
2. เพื่อให้ผู้สอนทราบความก้าวหน้าของนักเรียน และผู้เรียนเองก็ได้ทราบความก้าวหน้าและสถานการณ์การเรียนของตนเองไปพร้อมๆ กันด้วย
3. เพื่อให้ทราบสถานการณ์ของการเรียนการสอน คือ ผู้สอนจะรู้ว่าการสอนของตนเองเป็นอย่างไรและจะหาทางปรับปรุงหรือแก้ไขวิธีการสอนของตนเองให้ดีขึ้นต่อไปอย่างไร และผู้เรียนเองก็จะได้ปรับปรุงวิธีการเรียนของตนเองไปพร้อมๆ กันด้วย
4. เพื่อนำผลจากการวัดมาใช้เป็นแนวทางในการจำแนกกลุ่มนักเรียน เพื่อประโยชน์ในการจัดชั้นเรียน จัดกลุ่มตามระดับความสามารถ ที่สามารถเห็นได้ชัดเจน เช่น การจัดกลุ่มในการสอนว่ายน้ำเพื่อความปลอดภัย
5. เพื่อนำผลมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างมาตรฐาน สำหรับใช้เป็นเกณฑ์สำหรับเปรียบเทียบกับผลของการเรียนการสอนของนักเรียนโอกาสต่อไป
6. เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการให้คะแนนผู้เรียนหลังจากเรียนจบวิชาในภาคหนึ่งๆ หรือหลังจากเรียนจบหลักสูตรหนึ่งๆ แล้ว ทั้งนี้เพื่อผู้สอน ผู้เรียน หรือผู้ที่เกี่ยวข้องได้ทราบว่าเมื่อเรียนในวิชาหรือสำเร็จตามหลักสูตรการเรียนนั้นๆ แล้ว ผู้เรียนได้มีการพัฒนาตามที่ได้ตั้งจุดมุ่งหมายไว้หรือไม่เพียงใด โดยมักจะถือตามเกณฑ์มาตรฐานที่วางไว้ว่า ถ้าผู้ใดที่ได้คะแนนมาก คือ ผู้ที่บรรลุตามจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนมากก็แสดงให้เห็นว่ามีการพัฒนามากด้วย และในทำนองเดียวกันผู้ใดที่เรียนแล้วได้คะแนนอยู่ในระดับปานกลางและน้อยก็จะเป็นผู้ที่บรรลุตามจุดมุ่งหมายระดับปานกลางและน้อย และก็แสดงให้เห็นว่าเป็นผู้ที่มีพัฒนาการมาน้อยเพียงใดกำกับไว้เพื่อให้เป็นที่ทราบด้วยเสมอ

พจนานุกรมศัพท์ (2550: 80) กล่าวว่า การวัดประเมินผลตามสภาพจริงทำให้ทราบความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพด้านต่างๆ ให้กับผู้เรียน

สรุปได้ว่า การวัดและประเมินผล คือตัวชี้วัดผลจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของหลักสูตร โดยใช้เกณฑ์ที่ครูผู้สอนได้กำหนดไว้ในแต่ละรายวิชาของหลักสูตร เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

จุดมุ่งหมายของการวัดและประเมินผลทางพลศึกษา

แคนนอน และนิวเบิล (Cannob; & Newble. 2000: 166 – 173) ได้สรุปไว้ว่า จุดมุ่งหมาย และวิธีประเมินผล มีดังนี้

1. จุดมุ่งหมายของการประเมิน
 - 1.1 ตัดสินความรอบรู้ด้านทักษะกีฬาที่จำเป็น และความรู้ในเนื้อหาวิชา
 - 1.2 วัดความก้าวหน้าตลอดเวลา
 - 1.3 ตรวจสอบข้อบกพร่องของผู้เรียน
 - 1.4 เพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียน
 - 1.5 ประเมินประสิทธิภาพของรายวิชาหรือหลักสูตร
 - 1.6 เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนให้อยากเรียน
2. วิธีการประเมินผล
 - 2.1 การทดสอบด้วยข้อเขียน
 - 2.2 ทดสอบโดยการให้เขียนตอบสั้นๆ
 - 2.3 แบบทดสอบแบบปรนัย ซึ่งอาจเป็นแบบให้เลือกตอบ จับคู่ ถูก – ผิด
 - 2.4 การสังเกตโดยตรง
 - 2.5 การสอบปากเปล่า
 - 2.6 การประเมินผลการปฏิบัติอย่างมีโครงสร้าง
 - 2.7 การประเมินตนเอง
 - 2.8 การประเมินแฟ้มการเรียนรู้

วาสนา คุณาภสิทธิ (2539: 333) ได้สรุปไว้ว่า จุดมุ่งหมายของการวัดและประเมินผล วิชาพลศึกษา มีดังต่อไปนี้

1. จุดมุ่งหมายทั่วไป
 - 1.1 เพื่อเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับตัวนักเรียน
 - 1.2 เพื่อปรับปรุงการสอน
2. จุดมุ่งหมายเฉพาะ

2.1 เพื่อการวิเคราะห์หรือวินิจฉัย การวัดผลมีความจำเป็นต้องใช้ในการวิเคราะห์ความแตกต่างเกี่ยวกับความสามารถความสนใจและความต้องการของนักเรียนเพื่อประโยชน์ต่อการวางแผน และควบคุมการจัดโปรแกรมพลศึกษาให้เพียงพอเหมาะสม การรู้ถึงข้อมูลเฉพาะของนักเรียนแต่ละคน ทำให้ครูสามารถจัดโปรแกรมที่ช่วยรักษาหรือแก้ไขความผิดปกติโปรแกรมการฝึกเป็นประจำ และโปรแกรมเร่งรัดต่อไป

2.2 เพื่อการแบ่งกลุ่ม การแบ่งกลุ่มนักเรียนไม่ว่าจะเป็นในลักษณะแบบเดียวกันหรือผสมผสาน บางครั้งจะมีประโยชน์ต่อการเลือกแบบการสอน การแข่งขันหรือการจัดการประสบการณ์ การแบ่งกลุ่มลักษณะดังกล่าวมักขึ้นอยู่กับผลที่ได้จากการวัดผลอย่างถูกต้อง

2.3 เพื่อความสัมฤทธิ์ผล การวัดผลจำเป็นต้องกระทำให้สำเร็จตามจุดมุ่งหมาย และมีการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับสัมฤทธิ์ผลและความก้าวหน้าของนักเรียนอย่างถูกต้อง ทั้งนี้ เพราะผลที่บันทึกไว้จะเป็นสิ่งชี้แนะในการเลือกเนื้อหา การให้คะแนน และการส่งเสริมความก้าวหน้าของนักเรียน

2.4 เพื่อการบริหาร การวัดผลจะทำให้ได้ข้อมูลสำหรับการพิจารณาหาวิธีสอนที่ดีที่สุด และเป็นข้อมูลที่ใช้ในการแนะนำนักเรียนให้ได้รับประสบการณ์ที่ดีเพียงพอ การวัดผลที่แม่นยำจะช่วยให้ นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้มากขึ้น และทำให้ทราบว่านักเรียนคนใดมีความพร้อมที่จะพัฒนาไปสู่ระดับที่สูงขึ้นต่อไปอีก การบริหารการทดสอบที่ถูกต้องเหมาะสมจะช่วยให้ข้อมูลที่ต้องการ และจำเป็นสำหรับตัวนักเรียน ครู พ่อแม่ ผู้ปกครอง และผู้บริหารโรงเรียน

2.5 เพื่อการแนะแนว ผลจากการทดสอบตามจุดมุ่งหมายจะมีประโยชน์สำหรับการประเมินผลตัวครู และประสิทธิภาพในการสอนของครู และผลจากการทดสอบเป็นตัวบ่งชี้ได้ว่าการทำงานของครูบรรลุจุดมุ่งหมายที่ตนเองกำหนดไว้หรือไม่

2.6 เพื่อการวิจัย วิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่สามารถศึกษาและทำการวิจัยได้มากมาย เช่น งานวิจัยที่จำเป็นต่อการปรับปรุงประสิทธิภาพของการใช้วิธีสอน งานวิจัยเกี่ยวกับอัตราความก้าวหน้าของนักเรียน งานวิจัยเกี่ยวกับสรีรวิทยา จิตวิทยา และสังคมวิทยา (มีประโยชน์ต่อการจัดกิจกรรมพลศึกษาต่างๆ) และงานวิจัยเกี่ยวกับการประเมินผลโปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียน เป็นต้น

พิชิต ภูตจันทร์ (2547: 5) ได้สรุปไว้ว่า จุดมุ่งหมายการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษามีดังต่อไปนี้

1. เพื่อต้องการทราบว่าผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในการพลศึกษาเพียงใด
2. เพื่อต้องการทราบว่าผู้เรียนมีสุขภาพ มีสมรรถภาพดีเพียงใด ภายหลังเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษามาระยะหนึ่งแล้ว
3. เพื่อต้องการทราบว่าผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางทักษะและความสามารถทางการกีฬาเพียงใด
4. เพื่อต้องการทราบว่าผู้เรียนได้เรียนรู้ถึงความเสียสละ ความอดทน เอื้ออาทร ร่วมมือกับเพื่อนร่วมทีม และแสดงความมีน้ำใจนักกีฬาเพียงใด
5. เพื่อต้องการทราบว่าผู้เรียนมีความซาบซึ้ง และเจตคติต่อการกีฬาและพลศึกษาเพียงใด มีความสนใจต่อการใช้เวลาว่างโดยการเล่นกีฬาหรือออกกำลังกายเพียงใด
6. เพื่อต้องการทราบว่าผู้เรียนได้ปรับปรุงบุคลิกภาพ ลักษณะนิสัย ความมีระเบียบและวินัยในตนเองมากน้อยเพียงใด

7. เพื่อต้องการทราบว่าผู้เรียนได้เตรียมตัวเอง เพื่ออยู่ในสังคมอนาคตได้อย่างมีความสุขเพียงใด เช่น การเคารพกฎกติกาที่ฟ้า การไม่เอาัดเอาเปรียบผู้อื่น การไม่เห็นแก่ตัว การอยู่อย่างมีเกียรติและมีศักดิ์ศรี เป็นต้น

สรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายของการวัดผลและประเมินผล เป็นการวัดความรู้ความสามารถ และทักษะของผู้เรียนที่ได้รับจากการเรียนการสอนว่าอยู่ในระดับใด รวมไปถึงเป็นการพัฒนาการเรียนการสอนในรายวิชาพลศึกษาด้านต่างๆ อีกด้วย

ประโยชน์ของการวัดผลและประเมินผลทางพลศึกษา

พิชิต ภูติจันทร์ (2547: 7 – 8) ได้สรุปไว้ว่า ประโยชน์ของการวัดผลและประเมินผลสามารถแบ่งเป็น 4 ด้านดังนี้

1. ประโยชน์ด้านการเรียนการสอน

1.1 ประโยชน์ต่อผู้สอน

- 1.1.1 ครูเข้าใจผู้เรียนดีขึ้น โดยเฉพาะในเรื่องพฤติกรรมของแต่ละคน
- 1.1.2 ครูทราบว่าผู้เรียนแต่ละคนเก่ง – อ่อน ในด้านใด
- 1.1.3 ครูจะแบ่งกลุ่มผู้เรียนได้อย่างไร
- 1.1.4 ครูช่วยเปลี่ยนแปลงเจตคติของผู้เรียนไปในทางที่ดีขึ้น
- 1.1.5 ครูควรเอาใจใส่ผู้เรียนอย่างไร
- 1.1.6 ทำให้ครูทราบเกณฑ์ในการประเมินผลการเรียน
- 1.1.7 เป็นข้อมูลในการตัดสินใจ เพื่อเลื่อนชั้นสูงขึ้นหรือไม่

1.2 ประโยชน์ต่อผู้เรียน

- 1.2.1 ผู้เรียนทราบระดับความสามารถของตนเองได้อย่างถูกต้อง
- 1.2.2 ผู้เรียนทราบข้อบกพร่องของตนเองที่ต้องปรับปรุงแก้ไขหรือได้รับการซ่อมเสริม
- 1.2.3 ผู้เรียนเข้าใจตนเองได้ดีขึ้น
- 1.2.4 ช่วยเป็นข้อมูลในการเลือกโปรแกรมวิชาเอก หรือวิชาที่เรียน
- 1.2.5 ทำให้ผู้เรียนเกิดการตื่นตัว และสนใจในการเรียน

2. ประโยชน์ในด้านการบริหาร

- 2.1 เป็นแนวทางในการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงหลักสูตร
- 2.2 ทำให้ผู้สอนทราบว่าผลการสอนโดยรวมเป็นอย่างไร
- 2.3 ใช้ปรับปรุงในด้านการบริหารงานในโรงเรียน
- 2.4 เป็นข้อมูลที่อาจนำไปใช้ในการวิจัย
- 2.5 เป็นข้อมูลในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์โรงเรียน

- 2.6 ใช้เป็นข้อมูลประเมินผลทางการศึกษาโดยส่วนร่วม
- 2.7 ใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงสภาพการเรียนรู้การสอนโดยทั่วไป
- 2.8 ใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาความดีความชอบเป็นกรณีพิเศษ
- 3. ประโยชน์ด้านการแนะแนว
 - 3.1 ใช้แก้ปัญหาด้านต่างๆของผู้เรียน
 - 3.2 ทำให้รู้สาเหตุของปัญหา
 - 3.4 ใช้วิเคราะห์ความ เด่น – ด้อย ของผู้เรียนแต่ละคน
 - 3.5 ช่วยแนะนำให้ผู้เรียนใช้ความสามารถของตนเองอย่างถูกต้อง
 - 3.6 แนะนำแนวทางในด้านการศึกษาต่อ หรือการประกอบอาชีพ
- 4. ประโยชน์ในด้านผู้ปกครอง
 - 4.1 ผู้ปกครองทราบสภาพของเด็กได้อย่างถูกต้อง
 - 4.2 ผู้ปกครองทราบข้อมูลเกี่ยวกับเด็กได้อย่างถูกต้อง
 - 4.3 ช่วยให้ผู้ปกครองแก้ไข ปรับปรุงสมรรถภาพด้านต่างๆของเด็กให้ดีขึ้น

(บุญส่ง โกสละ. 2547: 12 – 13; อ้างอิงจาก Verducci. 1980: 5) ได้สรุปไว้ว่า ประโยชน์ของการวัดผลและประเมินผลทางการศึกษา สามารถแบ่งตามการใช้งานได้ 3 ลักษณะ ดังนี้

1. เกี่ยวข้องกับนักเรียน

การวัดผลและประเมินผลทางการศึกษาเป็นเครื่องมือที่ใช้วัดจุดมุ่งหมาย เป็นการทำการปฏิบัติหรือการกระทำในอนาคต แนะนำโปรแกรมให้เหมาะสมกับนักเรียน แบ่งกลุ่มนักเรียนตามความสามารถ ดูความสามารถของแต่ละคน และพัฒนาให้เหมาะสมหรือจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับสภาพ สถานการณ์ ความสามารถของแต่ละคนที่มีความแตกต่างกันเป็นแรงจูงใจที่จะทำให้เด็กสนใจฝึกฝน ปฏิบัติทักษะหรือเรียนเป็นการส่งเสริมสนับสนุนให้นักเรียนพัฒนาระดับความสามารถให้ดีขึ้น เป็นการพัฒนาทักษะให้ดีขึ้น โดยเฉพาะการวัดแบบ Formative Evaluation คือการวัดเป็นระยะ เป็นการแจ้งการพัฒนาของนักเรียนเป็นระยะทุกขั้นตอนจนกว่าจะเสร็จสิ้น และเพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์และการให้เกรด โดยใช้การประเมินแบบสรุป (Summative Evaluation)

2. เกี่ยวข้องกับครูผู้สอน

2.1 ประเมินผลการสอนว่าดีหรือไม่ดี ประเมินผลสำเร็จบรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้หรือไม่ ซึ่งการประเมินครูก็ได้จากการวัดของนักเรียน และจากผู้บริหาร และการที่เด็กสามารถปฏิบัติได้ก็เป็นการแสดงถึงความสามารถของครูประการหนึ่ง

2.2 การพิจารณารายละเอียดของวิชาหรือหลักสูตรที่ใช้สอนว่านักเรียนสามารถทำให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้หรือไม่ ก็ได้จากการวัดและประเมินผลเช่นกัน

3. เกี่ยวข้องกับผู้บริหาร

3.1 การประเมินหลักสูตรโดยใช้การวัดและประเมินผล ถ้าหลักสูตรหนึ่งทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในทางที่ดี แต่อีกหลักสูตรไม่เกิดผลอะไรเลย ก็จะมีคำถามว่า ทำไมอะไรผิดพลาด การวัดผลและประเมินผลเพื่อนำข้อมูลนั้นไปช่วยพัฒนาหลักสูตร

3.2 ช่วยในการประเมินโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียน และโปรแกรมอื่นๆ เช่น ถ้าจำนวนเด็กเข้ามาเรียนมีน้อยลงควรเตรียมเรื่องงบประมาณ ลดค่าใช้จ่าย และจะจัดเตรียมโปรแกรมการเรียนการสอนให้เหมาะสม

3.3 พัฒนาชุมชนให้ตรงกับความต้องการ ผลของการวัดและประเมินผลอาจจะมีประโยชน์ต่อการพัฒนาความสนใจของชุมชน โดยมีความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกันกับสาธารณชน การประเมินผลพฤติกรรมทางพลศึกษาต้องใช้เครื่องมือที่เหมาะสมที่มีอยู่แล้วหรือสร้างขึ้นใหม่ และผลของการวัดผลต้องสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548: 453) ได้สรุปไว้ว่า คุณค่าของการวัดเพื่อประเมินผลด้านคุณธรรม และด้านเจตคติ มีหลายอย่าง พอสรุปได้ดังนี้

1. ทำให้ทราบถึงความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อโครงการพลศึกษา กิจกรรมพลศึกษา การเรียนการสอนวิชาพลศึกษา วิธีการเรียนการสอน สถานที่ และอุปกรณ์พลศึกษาและอื่นๆ ที่มีขึ้นในโรงเรียน จะช่วยให้ครูและสามารถจัดโครงการพลศึกษาของโรงเรียนและอื่นๆ ให้ตรงตามความเหมาะสมและความต้องการของนักเรียนได้

2. ทำให้มีการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีให้เกิดระหว่างครู นักเรียนและโรงเรียนจากการที่ได้ร่วมมือกันศึกษาและวิเคราะห์จุดอ่อน จุดดีของโครงการพลศึกษาและที่เกี่ยวข้องแล้วช่วยกันวางแผนร่วมกัน

3. การวัดเพื่อประเมินผลเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนได้พยายามปฏิบัติตนให้บรรลุผลทางด้านคุณธรรม และด้านเจตคติให้ดีขึ้น

4. ข้อมูลที่ได้จากการวัดเพื่อการประเมินผลนี้ สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลในการแนะแนวได้ด้วยแต่ทั้งนี้ ข้อมูลเกี่ยวกับด้านนี้เป็นข้อมูลที่ค่อนข้างละเอียดอ่อน ครูควรจะต้องมีการใช้อย่างระมัดระวัง

5. ทำให้นักเรียนได้ทราบสภาพที่เป็นจริงของตนเอง และสามารถนำไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงพฤติกรรมของตนเองได้

6. ข้อมูลที่ได้สามารถนำมาใช้ในการเลือกนักเรียนเพื่อทำหน้าที่สำคัญๆ ของโรงเรียนได้ เช่น การเลือกหัวหน้านักเรียน เป็นต้น

สรุปได้ว่า ประโยชน์ของการวัดผลและประเมินผล คือตัวชี้วัดผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของหลักสูตร ตามจุดมุ่งหมายโดยใช้เกณฑ์ที่ครูผู้สอนได้กำหนดไว้ในแต่ละรายวิชาของหลักสูตร

หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต (5 ปี) สาขาวิชาพลศึกษา (ปรับปรุง พ.ศ. 2553)

1. ชื่อหลักสูตร

ภาษาไทย ศึกษาศาสตรบัณฑิต (5 ปี) สาขาวิชาพลศึกษา

ภาษาอังกฤษ Bachelor of Education Program in Physical Education

2. ชื่อปริญญา

ชื่อเต็ม (ภาษาไทย) ศึกษาศาสตรบัณฑิต (พลศึกษา)

(ภาษาอังกฤษ) Bachelor of Education (Physical Education)

ชื่อย่อ (ภาษาไทย) ศษ.บ. (พลศึกษา)

(ภาษาอังกฤษ) B.Ed. (Physical Education)

3. หน่วยงานที่รับผิดชอบ

คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา

4. ปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา เป็นหลักสูตรที่มุ่งผลิตครูพลศึกษาและบุคลากรที่ทำงานสายวิชาชีพทางพลศึกษาในรูปแบบต่างๆ ตามความต้องการของสังคม เป็นผู้มีความรู้ เจตคติ และทักษะที่จำเป็นในทางวิชาการและวิชาชีพเพื่อพัฒนาตนเองและสังคมให้ดียิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

1. เพื่อผลิตบัณฑิตทางพลศึกษาที่มีความรู้ เจตคติ และทักษะที่ถูกต้อง มีความสามารถในด้านความเป็นครูและผู้นำทางพลศึกษา สามารถนำไปใช้ประกอบอาชีพและพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองและสังคมได้
2. เพื่อผลิตบัณฑิตทางพลศึกษาให้เป็นผู้ใฝ่รู้ รู้จักคิดวิเคราะห์และแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ มีวิสัยทัศน์กว้างไกลทางสังคม และส่งเสริมปฏิสัมพันธ์การทำงานร่วมกัน
3. เพื่อผลิตบัณฑิตทางพลศึกษาที่มีคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย น้ำใจนักกีฬา มีจรรยาบรรณในวิชาชีพ และสามารถนำไปใช้ปฏิบัติงานให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชนและสังคม

4. เพื่อผลิตบัณฑิตทางพลศึกษาที่สามารถนำความรู้ ความเข้าใจ เจตคติและทักษะไปใช้ให้เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาท้องถิ่นและสอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยในปัจจุบัน

5. เพื่อผลิตบัณฑิตทางพลศึกษา ให้เป็นผู้มีจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข รู้จักรักษาและส่งเสริมสิทธิเสรีภาพ ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภูมิใจในความเป็นไทย และมีความรู้อันเป็นสากล

5. กำหนดการเปิดสอน

ปีการศึกษา 2553 หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต (5 ปี) สาขาวิชาพลศึกษา. 2556: 1 - 2)

หลักสูตร

จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร	ไม่น้อยกว่า	160	หน่วยกิต
โครงสร้างหลักสูตร			
1. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	ไม่น้อยกว่า	30	หน่วยกิต
2. หมวดวิชาเฉพาะ	ไม่น้อยกว่า	124	หน่วยกิต
2.1 กลุ่มวิชาชีพครู	ไม่น้อยกว่า	50	หน่วยกิต
2.2 กลุ่มวิชาเฉพาะด้าน			
2.2.1 วิชาเอก	ไม่น้อยกว่า	74	หน่วยกิต
2.2.1.1 วิชาบังคับ	กำหนดให้เรียน	22	หน่วยกิต
2.2.1.2 วิชาเลือก	ไม่น้อยกว่า	6	หน่วยกิต
2.2.1.3 วิชาเลือกกีฬา กลุ่ม 1	ไม่น้อยกว่า	26	หน่วยกิต
2.2.1.4 วิชาเลือกกีฬา กลุ่ม 2	ไม่น้อยกว่า	14	หน่วยกิต
2.2.1.5 วิชาเลือกกีฬา กลุ่ม 3	ไม่น้อยกว่า	6	หน่วยกิต
3. หมวดวิชาเลือกเสรี	ไม่น้อยกว่า	6	หน่วยกิต
รวมหน่วยกิตตลอดหลักสูตร	ไม่น้อยกว่า	160	หน่วยกิต

รายละเอียดหลักสูตร

หน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร	ไม่น้อยกว่า	160	หน่วยกิต
1. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	ไม่น้อยกว่า	30	หน่วยกิต
1.1 รายวิชากลุ่มวิชาภาษา			
1.1.1 วิชาบังคับ		6	หน่วยกิต
1.1.2 วิชาเลือก	ไม่น้อยกว่า	3	หน่วยกิต

1.2	รายวิชากลุ่มวิชามนุษยศาสตร์			
1.1.1	วิชาบังคับ	3	หน่วยกิต	
1.1.2	วิชาเลือก	ไม่น้อยกว่า	3	หน่วยกิต
1.3	รายวิชากลุ่มวิชาสังคมศาสตร์			
1.1.1	วิชาบังคับ	3	หน่วยกิต	
1.1.2	วิชาเลือก	ไม่น้อยกว่า	3	หน่วยกิต
1.4	รายวิชากลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี			
1.1.1	วิชาบังคับ	6	หน่วยกิต	
1.1.2	วิชาเลือก	ไม่น้อยกว่า	3	หน่วยกิต
2.	หมวดวิชาเฉพาะ	ไม่น้อยกว่า	124	หน่วยกิต
2.1	กลุ่มวิชาชีพครู	ไม่น้อยกว่า	50	หน่วยกิต
2.1.1	กลุ่มวิชาชีพบังคับ	กำหนดให้เรียน	18	หน่วยกิต
2.1.2	กลุ่มวิชาชีพเลือก ให้เลือกเรียน	ไม่น้อยกว่า	7	หน่วยกิต
2.1.3	กลุ่มวิชาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู กำหนดให้เรียน		25	หน่วยกิต
2.2	กลุ่มวิชาเฉพาะด้าน			
2.2.1	วิชาเอก	ไม่น้อยกว่า	74	หน่วยกิต
2.2.1.1	วิชาบังคับ	กำหนดให้เรียน	22	หน่วยกิต
2.2.1.2	วิชาเลือก	ไม่น้อยกว่า	6	หน่วยกิต
2.2.1.3	วิชาเลือกกึ่งฟ้า กลุ่ม 1	ไม่น้อยกว่า	26	หน่วยกิต
2.2.1.4	วิชาเลือกกึ่งฟ้า กลุ่ม 2	ไม่น้อยกว่า	14	หน่วยกิต
2.2.1.4	วิชาเลือกกึ่งฟ้า กลุ่ม 2	ไม่น้อยกว่า	14	หน่วยกิต
2.2.1.4	วิชาเลือกกึ่งฟ้า กลุ่ม 2	ไม่น้อยกว่า	14	หน่วยกิต
2.2.1.5	วิชาเลือกกึ่งฟ้า กลุ่ม 3	ไม่น้อยกว่า	6	หน่วยกิต

แผนการเรียน

ชั้นปี	ภาคการศึกษาที่ 1			ภาคการศึกษาที่ 2		
	รหัส	วิชา	หน่วยกิต	รหัส	วิชา	หน่วยกิต
ปีที่ 1	ศท 011001	ทักษะการใช้ภาษาไทย	3	ศท 021001	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	3
	ศท 041001	คุณธรรม จริยธรรม สำหรับบัณฑิต	3	ศท 051001	สารสนเทศเพื่อการเรียนรู้	3
	กศ 001005	พื้นฐานการศึกษา	2	พล 013004	การบริหารการศึกษาในโรงเรียน	2
	พล 011006	ประวัติและหลักการ พลศึกษา	2	วท 071002	กายวิภาคและ สรีรวิทยา 2	2
	วท 071001	กายวิภาคและ สรีรวิทยา 1	2	พล 031053	ว่ายน้ำ 1	2
	พล 071007	กิจกรรมเข้าจังหวะ	2	พล 031064	แอโรบิกแดนซ์ 1	2
	พล 031003	กรีฑา 1	2	พล 031031	เปตอง	2
	พล 031045	ยิมนาสติก 1	2	พล 032004	กรีฑา 2	2
	รวม		18	รวม		18

แผนการเรียนรู้

ชั้นปี	ภาคการศึกษาที่ 3			ภาคการศึกษาที่ 4		
	รหัส	วิชา	หน่วยกิต	รหัส	วิชา	หน่วยกิต
ปีที่ 2	ศท 061001	วิถีไทยกับการดำรงชีวิต	3	ศท 081001	คณิตศาสตร์และสถิติ	3
	ศท 012003	ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร	3	ศท 071001	เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้	3
	กศ 012002	พื้นฐานวิชาชีพครู	2	กศ 022015	หลักสูตรและการจัดการเรียนรู้	2
	พล 013001	การจัดการแข่งขันกีฬา	2	กศ 041001	การวัดและประเมินผลการศึกษา	3
	วท 082052	สรีรวิทยาการกีฬาและการออกกำลังกาย	2	วท 081001	การเคลื่อนไหวเบื้องต้น	2
	พล 041014	ฟุตบอล 1	2	พล 042015	ฟุตบอล 2	2
	พล 071001	เกมและเกมน้ำ	2	พล 041004	เซปักตะกร้อ 1	2
	พล 032054	ว่ายน้ำที่ 2	2	พล 041018	วอลเลย์บอล 1	2
	รวม		18	รวม		19

แผนการเรียน

ชั้นปี	ภาคการศึกษาที่ 5			ภาคการศึกษาที่ 6		
	รหัส	วิชา	หน่วยกิต	รหัส	วิชา	หน่วยกิต
ปีที่ 3	ศท 032003	มนุษยสัมพันธ์	3	ศท 083004	กระบวนการคิดอย่างเป็นระบบเพื่อใช้แก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน	3
	กศ 031001	นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศ	2			
	กศ 053005	ทางการศึกษาจิตวิทยาสำหรับครู	2	กศ 003003	ภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครู	2
	พล 013003	การทดสอบและการวัดผลพลศึกษา	2	กศ 023002	วิธีสอนพลศึกษา	3
	พล 012008	หลักสูตรพลศึกษา	2	กศ 023016	ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู 1	3
	วท 083006	การทดสอบสมรรถภาพทางกาย	2	วท 082010	การป้องกันและการปฐมพยาบาล	2
	พล 031020	เทนนิส 1	2		การบาดเจ็บทางการศึกษา	
	พล 042019	วอลเลย์บอล 2	2	พล 032021	เทนนิส 2	2
				พล 041007	บาสเกตบอล 1	2
	พล 033083	กลวิธีฯ ว่ายน้ำ	2	พล 043029	กลวิธีฯ วอลเลย์บอล	2
	รวม		19	รวม		19

แผนการเรียน

ชั้นปี	ภาคการศึกษาที่ 7			ภาคการศึกษาที่ 8		
	รหัส	วิชา	หน่วยกิต	รหัส	วิชา	หน่วยกิต
ปีที่ 4	กศ 042003	การวิจัยทางการศึกษา	2	กศ 063001	กฎหมายการศึกษา	2
	กศ 064004	การสัมมนาทางการศึกษา	2	กศ 064002	การประกันคุณภาพการศึกษา	2
	กศ 024017	ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู 2	3	กศ 024018	ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู 3	3
	พล 082005	พลศึกษาพิเศษ	2	กศ 084002	การสัมมนาทางพลศึกษา	2
	พล 021002	การใช้เวลาว่างและนันทนาการเบื้องต้น	2	พล 072020	ค่ายพักแรม	2
	พล 042008	บาสเกตบอล 2	2	พล 031026	แบดมินตัน 1	2
	พล 031023	เทเบิลเทนนิส 1	2	พล 031032	มวยไทย 1	2
	พล 051002	กระบี่กระบอง 1	2	พล 043025	กลวชิร บาสเกตบอล	2
	รวม		17	รวม		17

แผนการเรียน

ชั้นปี	ภาคการศึกษาที่ 9			ภาคการศึกษาที่ 10		
	รหัส	วิชา	หน่วยกิต	รหัส	วิชา	หน่วยกิต
ปีที่ 5	กศ 025019	ปฏิบัติการสอน 1	8	กศ 025020	ปฏิบัติการสอน 2	8
	รวม		8	รวม		8

หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต (5 ปี) สาขาวิชาพลศึกษา. 2556: 31 - 32)

สถาบันการพลศึกษา

กรมพลศึกษาได้ดำเนินการผลิตครูพลศึกษามาเป็นเวลานานโดย รับโอนโรงเรียนพลศึกษา กลางมาดำเนินการตั้งแต่ปี พ.ศ. 2479 และได้มีการปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยเรื่อยมา จนได้มีการ จัดตั้ง “วิทยาลัยพลศึกษา” ขึ้นเมื่อวันที่ 1 มกราคม 2496 เพื่อดำเนินการสอนในระดับประกาศนียบัตร วิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง พลศึกษา) และตั้ง “โรงเรียนฝึกหัดครูพลศึกษามัย” ขึ้นในปีการศึกษา 2501 เพื่อดำเนินการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (ป.กศ. พลศึกษามัย)

ต่อมาได้ยุบเลิกโรงเรียนฝึกหัดครูพลศึกษามัยในปี พ.ศ. 2512 และได้ขยายหลักสูตรของ วิทยาลัยพลศึกษาเป็นระดับปริญญาตรี โดยเป็นสาขาหนึ่งของวิทยาลัยวิชาการศึกษา แต่ยังคง ดำเนินการโดยกรมพลศึกษา และใช้ชื่อว่า “วิทยาลัยวิชาการศึกษาพลศึกษา” ในปี พ.ศ. 2514 ได้ยุติ การดำเนินการวิทยาลัยพลศึกษาในส่วนกลางและโอนวิทยาลัยวิชาการ ศึกษาพลศึกษาไปให้วิทยาลัย วิชาการศึกษาดำเนินการต่อไป กรมพลศึกษาได้เปิด ดำเนินการผลิตครูพลศึกษาในส่วนภูมิภาค โดยเริ่มเปิด “วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเชียงใหม่” ขึ้นเป็นแห่งแรก ต่อมาในปี พ.ศ. 2515 เปิด “วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดมหาสารคาม” เป็นแห่งที่สอง และมีการเปิดเพิ่มขึ้นในจังหวัดต่างๆ เรื่อยมา จนกระทั่งมีวิทยาลัยพลศึกษารวม 17 แห่ง

เมื่อกระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายบรรจุข้าราชการครูจากผู้ที่มิวุฒิจากการศึกษาในระดับ ปริญญาตรีเป็นอย่างต่ำ ทำให้กรมพลศึกษาเริ่มหาแนวทางยกฐานะวิทยาลัยพลศึกษาให้สามารถ เปิดทำการสอนใน ระดับปริญญาตรี โดยในระยะแรกได้จัดทำโครงการร่วมมือทางวิชาการกับกรมการ ฝึกหัดครู ให้วิทยาลัยครูรับวิทยาลัยพลศึกษาเข้าสมทบทางวิชาการเพื่อเปิดสอนระดับ ปริญญาตรี หลักสูตรต่อเนื่อง ตั้งแต่ปีการศึกษา 2531 ในขณะเดียวกันก็พยายามหาแนวทางที่จะเปิดดำเนินการ สอนระดับปริญญาตรีด้วยตนเอง จนได้มีการร่างพระราชบัญญัติเพื่อยกฐานะวิทยาลัยพลศึกษาขึ้น เป็นสถาบัน การศึกษาระดับปริญญา เสร็จเรียบร้อยในปี พ.ศ. 2538 และใช้ชื่อ “ร่างพระราชบัญญัติ สถาบันกาญจนมงคล”

สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี โดยกลุ่มงานราชกิจจานุเบกษาได้ประกาศ พระราชบัญญัติ สถาบันการพลศึกษา ในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา ตอนที่ 13 ก เมื่อวันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2548 และทำให้พระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษามีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 5 วันประกาศเป็นต้นไป จึงนับได้ว่าสถาบันการพลศึกษาได้ก่อกำเนิดขึ้นอย่างเป็นทางการตั้งแต่วันที่ 5 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2548 เป็นต้นไป ซึ่งนับเป็นการเปลี่ยนแปลงครั้งยิ่งใหญ่ของสถาบันการวิชาชีพ ที่ทรงคุณค่าแห่งนี้

จากการใช้พระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา พ.ศ. 2548 มาระยะหนึ่งแล้วนั้น ทางสภาสถาบันการพลศึกษาได้เล็งเห็นว่า ในบางมาตรายังไม่เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและกีฬาของสถาบันการพลศึกษา เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ.2558 รวมทั้งในระดับนานาชาติ จึงได้มีการตั้งคณะกรรมการขึ้นมาดำเนินการแก้ไข จนกระทั่งสำเร็จลุล่วง ออกเป็นพระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2555 มีผลบังคับใช้ ตั้งแต่วันที่ 28 พฤศจิกายน พ.ศ. 2555 เป็นต้นไป โดยมีสาระสำคัญ เช่น ให้สถาบันการพลศึกษามีอำนาจจัดการศึกษาในระดับปริญญาโทและปริญญาเอกได้ (สถาบันการพลศึกษา. 2557: ออนไลน์)

ปัจจุบันสถาบันการพลศึกษา เป็นสถาบันการศึกษาระดับปริญญาตรีที่เป็นนิติบุคคล ในกระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา และได้เปลี่ยนวิทยาลัยพลศึกษา 17 แห่ง ที่เริ่มก่อตั้งมาตั้งแต่ พ.ศ. 2514 – 2526 เป็นวิทยาเขตของสถาบัน และมีโรงเรียนกีฬา 11 แห่ง เป็นส่วนราชการบริหารงานบุคคล ภายใต้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 เริ่มจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษา ตั้งแต่ปีการศึกษา 2548 เป็นต้นไป ภายใต้การบริหารของสถาบันมีวิทยาเขตอยู่ทั่วภูมิภาคของประเทศไทย 17 แห่ง แบ่งเป็น 4 ภาค ได้แก่ ภาคเหนือ 4 แห่ง ประกอบด้วย วิทยาเขตเชียงใหม่ วิทยาเขตลำปาง วิทยาเขตสุโขทัย และวิทยาเขตเพชรบูรณ์ ภาคใต้ 4 แห่ง ประกอบด้วย วิทยาเขตกระบี่ วิทยาเขตชุมพร วิทยาเขตตรัง และวิทยาเขตยะลา ภาคกลาง 5 แห่ง ประกอบด้วย วิทยาเขตกรุงเทพ วิทยาเขตชลบุรี วิทยาเขตสุพรรณบุรี วิทยาเขตสมุทรสาคร และวิทยาเขตอ่างทอง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 4 แห่ง ประกอบด้วย วิทยาเขตอุดรธานี วิทยาเขตมหาสารคาม วิทยาเขตชัยภูมิ และวิทยาเขตศรีสะเกษ

ในการศึกษาครั้งนี้มุ่งศึกษากับสถาบันการพลศึกษา ในเขตภาคกลาง 5 แห่ง ประกอบด้วยสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกรุงเทพ วิทยาเขตชลบุรี วิทยาเขตสุพรรณบุรี วิทยาเขตสมุทรสาคร และวิทยาเขตอ่างทอง

ปรัชญา วิสัยทัศน์พันธกิจ และเป้าหมายการดำเนินงาน

ปรัชญา

“พลศึกษาและกีฬา พัฒนาคน พัฒนาชาติ”

วิสัยทัศน์

“เป็นสถาบันชั้นนำในระดับภูมิภาคอาเซียน ที่จัดการศึกษาด้านพลศึกษา กีฬา นันทนาการ วิทยาศาสตร์การกีฬา และสุขภาพ ที่มีคุณภาพ”

พันธกิจ

1. ผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านพลศึกษา กีฬา นันทนาการ วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพและสาขาอื่นที่เกี่ยวข้อง

2. ศึกษา ค้นคว้า วิจัย เพื่อสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ นวัตกรรมด้านพลศึกษา กีฬา นันทนาการ วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพและสาขาอื่นที่เกี่ยวข้อง
3. ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย
4. ให้บริการทางวิชาการและอาคารสถานที่แก่ชุมชนและสังคม
5. อนุรักษ์และทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย
6. ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬาสู่ความเป็นเลิศ
7. สร้างความร่วมมือและจัดการศึกษาในประชาคมอาเซียน

เป้าหมายการดำเนินงาน

1. ผลิตและเตรียมนักกีฬาระดับเยาวชนให้มีความสามารถถึงขีดสูงสุด
2. ผลิตบัณฑิตทางด้านพลศึกษา กีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพนันทนาการ และสาขาอื่นที่เกี่ยวข้อง
3. ศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ วิจัย เกี่ยวกับการเรียนการสอนและภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยมุ่งเน้น พัฒนา องค์ความรู้ทางด้านพลศึกษา สุขศึกษา กีฬา และนันทนาการ
4. บริการวิชาการและเป็นแหล่งความรู้ของชุมชนด้านกีฬา
5. สืบสานและอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย

อัตลักษณ์และเอกลักษณ์

อัตลักษณ์ “ทักษะดี มีน้ำใจนักกีฬา พัฒนาสังคม”

เอกลักษณ์ “เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่ผลิตและพัฒนาผู้เรียนด้านพลศึกษา กีฬา และนันทนาการ”

หลักสูตรที่เปิดสอน

คณะศึกษาศาสตร์

ชื่อหลักสูตร	: ศึกษาศาสตรบัณฑิต (ศษ.บ.) 5 ปี สาขาวิชาพลศึกษา
ภาษาอังกฤษ	: Bachelor of Education in Physical Education
ชื่อปริญญา	: ศึกษาศาสตรบัณฑิต (พลศึกษา)
ภาษาอังกฤษ	: Bachelor Education (Physical Education)
ชื่อปริญญาย่อ	: ศษ.บ. (พลศึกษา)
ภาษาอังกฤษ	: B.Ed. (Physical Education)

คณะศิลปศาสตร์

ชื่อหลักสูตร	: ศิลปศาสตรบัณฑิต 4 ปี สาขาวิชาสื่อสารการกีฬา
ภาษาอังกฤษ	: Bachelor of Arts Program in Sports Communication
ชื่อปริญญา	: ศิลปศาสตรบัณฑิต (สื่อสารการกีฬา)
ภาษาอังกฤษ	: Bachelor of Arts (Sports Communication)
ชื่อปริญญาย่อ	: ศศ.บ. (สื่อสารการกีฬา)

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ

ชื่อหลักสูตร	: วิทยาศาสตร์บัณฑิต 4 ปี สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา
ภาษาอังกฤษ	: Bachelor of Science Program in Sports Science
ชื่อหลักสูตร	: วิทยาศาสตร์บัณฑิต (วิทยาศาสตร์การกีฬา)
ภาษาอังกฤษ	: Bachelor of Science (Sports Science)
ชื่อปริญญาย่อ	: วท.บ. (วิทยาศาสตร์การกีฬา)
ภาษาอังกฤษ	: B.S. (Sports Science)

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตภาคกลาง

สถาบันการพลศึกษาเป็นสถาบันระดับอุดมศึกษาอยู่ในสังกัดพัฒนาการและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นสถานศึกษาที่ผลิตด้านบุคลากรด้านกีฬา มีการจัดการศึกษา ด้านพลศึกษา สุขศึกษา กีฬา นันทนาการ วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพและสาขาอื่นที่เกี่ยวข้อง โดยเปิดทำการสอนระดับปริญญาตรี จำนวน 3 คณะ ได้แก่ คณะศึกษาศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ และศิลปศาสตร์ สถาบันการพลศึกษามีจำนวนทั้งสิ้น 17 วิทยาเขต สำหรับสถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง มีจำนวน 5 วิทยาเขต ได้แก่ วิทยาเขตกรุงเทพ วิทยาเขตชลบุรี วิทยาเขตสุพรรณบุรี วิทยาเขตสมุทรสาคร วิทยาเขตอ่างทอง ดังนี้ (สถาบันการพลศึกษา. 2557: ออนไลน์)

สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกรุงเทพ

สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกรุงเทพ เป็นสถานศึกษาสังกัดสถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เดิมเป็นวิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพ สังกัดกรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการเปิดการเรียนการสอน เมื่อปีการศึกษา 2522 ได้เปลี่ยนชื่อ “วิทยาลัยพลศึกษา” เป็น “วิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพ” ตั้งแต่วันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2522 ปีการศึกษา 2525 วิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพ ได้ย้ายมาตั้งอยู่ เลขที่ 69 หมู่ 3 ตำบลบึงน้ำรักษ์ อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี ปีการศึกษา 2533 วิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพ ได้สมทบกับมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลย

อลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์ ผลิตบุคลากรระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2541 เปิดสอนหลักสูตรปริญญาตรี 4 ปี สาขาวิทยาศาสตร์ สายวิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ โปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา (การฝึกและการจัดการกีฬา) ตามโครงการสมทบกับมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์ ปีการศึกษา 2544 เปิดสอนหลักสูตรปริญญาตรีการศึกษบัณฑิต (พลศึกษา) เทียบ 4 ปี ตามโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กับวิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพ จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรปริญญาตรีการศึกษ (พลศึกษา) เทียบ 4 ปี

ในปีการศึกษา 2548 วิทยาลัยพลศึกษาได้มีพระราชบัญญัติยกฐานะเป็น สถาบันการพลศึกษาสังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยเปิดสอนในระดับหลักสูตรปริญญาตรี ดังนั้นหลักสูตรเดิมที่เปิดสอนในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ได้สิ้นสุดโครงการตามพระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา พ.ศ. 2548 เป็นต้นไป ปัจจุบันสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกรุงเทพ จัดการศึกษา ระดับปริญญาตรี มี 3 คณะ คือ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ คณะศิลปศาสตร์และคณะศึกษาศาสตร์ (สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกรุงเทพ. 2557: ออนไลน์)

ปรัชญา วิสัยทัศน์ และพันธกิจ

ปรัชญา

สร้างสรรคคุณค่า พัฒนาสังคม

วิสัยทัศน์

เป็นสถาบันชั้นนำ ในการผลิตบัณฑิตและพัฒนาบุคลากรด้านพลศึกษา กีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา สุขภาพ และนันทนาการในระดับมาตรฐานเป็นที่ยอมรับของสังคม

พันธกิจ

1. ผลิตบัณฑิตด้านพลศึกษา สุขศึกษา วิทยาศาสตร์การกีฬา นันทนาการ สื่อสารการกีฬาและสาขาอื่นที่เกี่ยวข้องที่มีคุณภาพมีจริยธรรมที่เป็นที่ยอมรับของสังคม
2. พัฒนาองค์ความรู้ การศึกษา งานวิจัย
3. ส่งเสริมบริการทางวิชาการแก่สังคมให้มีคุณภาพมาตรฐานวิชาชีพ
4. ส่งเสริม อนุรักษ์ พัฒนาพื้นที่ สรรสร้างสรรค และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาการเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย

สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี

สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี ตั้งอยู่ ณ เลขที่ 111 หมู่ 1 ถนนสุขุมวิท ตำบลหนองไม้แดง อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี มีเนื้อที่ประมาณ 60 ไร่ อยู่ติดกับสนามกีฬากลาง จังหวัดชลบุรี เป็นสถาบันฯด้านพลศึกษาประจำภาคตะวันออกและได้รับพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้มีฐานะเป็นวิทยาเขตของสถาบันการพลศึกษา ตามพระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา พ.ศ. 2548 เมื่อวันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2548 ความเป็นมาก่อนที่จะเป็นสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรีนั้น เริ่มตั้งแต่กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายที่จะขยายวิทยาลัยพลศึกษาซึ่งเดิมมีเพียงแห่งเดียวในส่วนกลางออกสู่ส่วนภูมิภาค ตามเขตการศึกษาต่างๆ ทั้ง 12 เขตการศึกษา วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชลบุรี จึงถูกตั้งขึ้นตามประกาศ ของกระทรวงศึกษาธิการ เมื่อวันที่ 15 มีนาคม 2517 จัดเป็นอันดับที่ 4 ของวิทยาลัยพลศึกษาส่วนภูมิภาค และจัดเป็นอันดับที่ 5 ของวิทยาลัยพลศึกษาทั้งหมด

ในปีการศึกษา 2532 วิทยาลัยครูฉะเชิงเทรา และวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชลบุรีได้ร่วมมือทางวิชาการผลิตบุคลากรหลังอนุปริญญาตรีหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต โปรแกรมวิชาวิทยาการกีฬา (การฝึกและการจัดการกีฬา) และโปรแกรมวิชาวิทยาการสุขภาพ(การดูแลเด็กและผู้สูงอายุ)

ในปีการศึกษา 2535 ได้พัฒนาหลักสูตรสาขาวิทยาศาสตร์ขึ้นมาใหม่เป็นหลักสูตรสาขาวิทยาศาสตร์ สายวิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ โปรแกรมวิทยาศาสตรการกีฬา (การฝึกและการจัดการกีฬา) และโปรแกรมวิทยาศาสตรสุขภาพ (การส่งเสริมสุขภาพเด็ก)

ในปีการศึกษา 2538 กระทรวงศึกษาธิการ ได้มอบหมายให้วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชลบุรีขยายบทบาทของสถาบันการศึกษาเฉพาะทาง ให้ทำหน้าที่เป็นวิทยาลัยชุมชนอีกบทบาทหนึ่ง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อรองรับนักเรียนที่สำเร็จการศึกษา อันเนื่องมาจากโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาทุกระดับ เพื่อผลิตกำลังคนระดับช่างฝีมือ และระดับช่างเทคนิค หรือระดับผู้ชำนาญเฉพาะทาง ให้สอดคล้องกับการขยายตัวทางเศรษฐกิจของท้องถิ่นและภูมิภาค เพื่อเป็นศูนย์กลางให้บริการด้านการศึกษา และการพัฒนาอาชีพสู่ประชาชน ทั้งนี้โดยเปิดสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และหลักสูตรระยะสั้น

ต่อมาปีการศึกษา 2545 วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชลบุรีได้ร่วมมือทางวิชาการผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรี หลักสูตรการศึกษาด้านจิต โปรแกรมพลศึกษา (กศ.บ.) กับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาพลศึกษาภาคพิเศษ ในวันที่ 9 ตุลาคม 2545 ได้มีการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกา ให้โอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการในส่วนของกรมพลศึกษา เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวงทบวง กรม หมวด5 มาตราที่ 24 มาเป็นของสำนักพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชลบุรี ได้รับการสถาปนาให้เป็นสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี มีพระราชบัญญัติสถาบัน

การพลศึกษา พ.ศ. 2548 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2548 และมีผลใช้บังคับวันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2548 เปิดการเรียนการสอน 3 คณะ ดังนี้

1. คณะศึกษาศาสตร์
2. คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ
3. คณะศิลปศาสตร์

ปรัชญา วิสัยทัศน์ และพันธกิจ

ปรัชญา

พลศึกษาและกีฬา พัฒนาคน พัฒนาชาติ

วิสัยทัศน์

เป็นสถาบันที่มุ่งผลิตและพัฒนาบุคลากร ด้านพลศึกษา กีฬา นันทนาการและสุขภาพ สู่สังคม ตามมาตรฐานวิชาชีพและมาตรฐานสากล

พันธกิจ

1. จัดการศึกษาและพัฒนาบุคลากรด้านพลศึกษา การจัดการกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬาและอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง
2. ปฏิบัติภารกิจด้านการสอน วิจัย และงานสร้างสรรค์
3. บริการทางวิชาการ วิชาชีพ ให้แก่ชุมชนและสังคม ตลอดจนเสริมสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้
4. ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย
5. ส่งเสริม สนับสนุนการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี
6. รณรงค์ และป้องกันปัญหายาเสพติด
7. ส่งเสริม สนับสนุนการสร้างคุณธรรมจริยธรรม และประชาธิปไตย

สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี

เดิมวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี เป็นสถาบันอุดมศึกษา สังกัดกรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ก่อตั้งตามประกาศกระทรวง ศึกษาธิการ เมื่อวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2520 ตั้งอยู่ที่ เลขที่ 1 หมู่ 4 ถ. กล้วยแมน ต. รั้วใหญ่ อ. เมือง จ.สุพรรณบุรี ห่างจากตัวเมืองสุพรรณ ประมาณ 3.5 กิโลเมตร มีเนื้อที่ 200 ไร่ วิทยาลัยพลศึกษาได้เปิดสอนนักเรียนรุ่นแรก เมื่อวันที่ 2 มิถุนายน 2520 ปัจจุบันได้ตั้งเป็นสถาบันการพลศึกษา เมื่อวันที่ 31 มกราคม 2548 และประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2548 เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีบทบาทหน้าที่ในการผลิตบัณฑิตในระดับปริญญา ด้านพลศึกษา การกีฬา สุขภาพ และนันทนาการ

ปรัชญา วิสัยทัศน์ และพันธกิจ

ปรัชญา

ผู้นำการกีฬา เลิศค่าความรู้ เชิดชูคุณธรรม ล้ำหน้าเทคโนโลยี มีคุณค่าในสังคม

วิสัยทัศน์

สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มุ่งผลิต และพัฒนา บุคลากรนวัตกรรม เทคโนโลยีด้านพลศึกษา กีฬา สุขภาพ และนันทนาการ ผู้ความเป็นเลิศ ระดับ มาตรฐานสากลอย่างยั่งยืน

พันธกิจ

1. จัดการศึกษาด้านพลศึกษา สุขศึกษา นันทนาการ วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์ สุขภาพและสาขาอื่นที่เกี่ยวข้อง
2. ศึกษาวิจัยและให้บริการทางวิชาการกับชุมชน สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้แก่ท้องถิ่น
3. ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษา สำหรับบุคคลที่มีความสามารถพิเศษและบกพร่องทางร่างกาย
4. ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย

สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสมุทรสาคร

สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสมุทรสาคร สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาตั้งอยู่เลขที่ 137 หมู่ 3 ถนนสมุทรสาคร - โคกขาม ตำบลบางหญ้าแพรก อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร บนที่ดินราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียน 18225 สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสมุทรสาคร เริ่มก่อตั้งเมื่อวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2521 เดิมชื่อวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร เป็นวิทยาลัยพลศึกษาแห่งที่ 13 ตามประกาศของกระทรวงศึกษาธิการที่จะขยายการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง (พลศึกษา) ไปยังส่วนภูมิภาค เพื่อเป็นวิทยาลัยพลศึกษาประจำเขตการศึกษา 1 มีพื้นที่รับผิดชอบ 4 จังหวัด คือ สมุทรสาครสมุทรสงคราม นครปฐม และเพชรบุรี เริ่มเปิดดำเนินการสอนตั้งแต่ปีการศึกษา 2521 ซึ่งอยู่ห่างจากตัวจังหวัดสมุทรสาคร ประมาณ 2 กิโลเมตร สถานที่เรียนในระยะแรก (ปีการศึกษา 2521-2522) ได้ใช้สถานที่ภายในสนามกีฬาจังหวัดสมุทรสาคร โดยได้รับเงินอุดหนุนจากกรมพลศึกษา (เดิม) เป็นจำนวน 200,000 บาท เปิดการเรียนการสอนเมื่อวันที่ 2 มิถุนายน 2521 และได้ย้ายสถานที่เรียนมาอยู่ในที่ตั้งถาวรของสถาบันฯ ในปัจจุบันเมื่อวันที่ 25 สิงหาคม 2523 มีเนื้อที่ 117 ไร่ 3 งาน 11 ตารางวา

ในปีการศึกษา 2533 วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสมุทรสาครได้จัดการศึกษาในระดับปริญญาตรี ภายใต้โครงการสมทบทางวิชาการกับสถาบันราชภัฏนครปฐมเปิดการเรียนการสอน 1 หลักสูตร คือ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต โปรแกรมวิชาการฝึกและการจัดการกีฬา ต่อมาในปีการศึกษา 2535

ได้เปลี่ยนแปลงหลัก สูตรใหม่ เป็นหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิตโปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา (การฝึกและการจัดการกีฬา) และในปีการศึกษา 2538 วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร ได้ผลิต บัณฑิต ในสาขาศิลปศาสตร์ โปรแกรมวิชานิติศาสตร์ แขนงวิชาสื่อสารการกีฬา เพิ่มอีก 1 หลักสูตร พ.ศ.2545 สถานศึกษาในสังกัดกรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ได้โอนมาสังกัดกระทรวง การท่องเที่ยวและกีฬา เป็นส่วนราชการ ในสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ จากนั้น ได้มีการนำเสนอร่างพระราชบัญญัติ สถาบันการพลศึกษาและได้รับพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ตราพระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา พ.ศ.2548 ประกาศราชกิจจานุเบกษาลงวันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2548 มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2548 เป็นต้นมา

ปัจจุบันสถาบันการพลศึกษาเป็นสถาบันการศึกษาระดับปริญญาตรีที่เป็นนิติบุคคล ในกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีสถาบันการพลศึกษา 17 แห่งเป็นวิทยาเขตของสถาบันและมีโรงเรียนกีฬา 11 แห่งเป็นส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น ที่มีฐานะเทียบเท่าคณะบริหารงานบุคคล ภายใต้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2547 เริ่มการเรียนการสอน ตามหลักสูตรสถาบันการพลศึกษา ตั้งแต่ปีการศึกษา 2548 เป็นต้นไปภายใต้การบริหารงานของ สถาบัน (สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสมุทรสาคร. 2557: ออนไลน์)

ปรัชญา วิสัยทัศน์ และพันธกิจ

ปรัชญา

ความรู้ดี มีคุณธรรม นำกีฬา พัฒนาชุมชน

วิสัยทัศน์

มุ่งมั่นผลิตบัณฑิต พัฒนาคณาจารย์ตามมาตรฐานวิชาชีพสู่ความเป็นเลิศ สร้างชื่อเสียงให้เป็นที่ยอมรับในสังคม

พันธกิจ

1. จัดการศึกษาและพัฒนาบุคลากรทางด้านพลศึกษา สุขศึกษา วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ และสื่อสารการกีฬา ให้มีศักยภาพตามมาตรฐานวิชาชีพ
2. ศึกษาวิจัยและพัฒนาทางด้านพลศึกษา สุขศึกษา วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ สื่อสารการกีฬาและสาขาอื่นๆที่เกี่ยวข้อง
3. บริการทางวิชาการและแหล่งเรียนรู้ตามวิชาชีพแก่ชุมชน
4. ส่งเสริมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
5. ส่งเสริมสนับสนุนบุคคลที่มีความสามารถพิเศษทางกีฬา

สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตอ่างทอง

สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตอ่างทอง ตั้งอยู่เลขที่ 39 หมู่ที่ 8 ตำบลไชยภูมิ อำเภอไชโย จังหวัดอ่างทอง จัดเป็นสถานศึกษาระดับปริญญาตรี ในสังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เดิมใช้ชื่อว่า วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามประกาศของกระทรวงศึกษาธิการ เมื่อวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2519 ตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการจัดการศึกษาเพื่อผลิตครูพลศึกษาให้เพียงพอและสอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ

ในปี พ.ศ. 2513 วิทยาลัยพลศึกษาส่วนกลาง ของกรมพลศึกษา ซึ่งตั้งมาตั้งแต่ ปีพ.ศ. 2498 ได้รับการอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการให้เปลี่ยนเป็นวิทยาลัยวิชาการศึกษา (พลศึกษา) โดยถือเป็นวิทยาเขตหนึ่งของวิทยาลัยวิชาการศึกษา (ประสานมิตร) สังกัดกรมการฝึกหัดครู แต่ได้มอบหมายให้กรมพลศึกษารับผิดชอบในการผลิตครู พลศึกษา ระดับปริญญาตรีและในปี พ.ศ. 2517 วิทยาลัยวิชาการศึกษา (พลศึกษา) ได้โอนเป็นคณะหนึ่งของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร

ต่อมานายสงวน สวรริตานนท์ ผู้ว่าราชการจังหวัดอ่างทอง และ นายกมล เสมอเหมือน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอ่างทอง ในขณะนั้น ร่วมกับคณะข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ของจังหวัดอ่างทองอีกหลายท่าน คณะบุคคลดังกล่าวได้พิจารณาหาสถานที่ ที่ใช้ในการก่อตั้ง และพบว่า สถานที่ของศูนย์ฝึกกองบรมอาชีพผู้ใหญ่ ศูนย์บางชัน (เดิม) ตำบลไชยภูมิ อำเภอไชโย จังหวัดอ่างทอง มีเนื้อที่ 141 ไร่ 67 ตารางวา เป็นสถานที่ที่มีความเหมาะสมที่สุด ดังนั้น นายสงวน สวรริตานนท์ ผู้ว่าราชการจังหวัดอ่างทอง จึงได้เสนอไปยังกรมพลศึกษา เพื่อนำเสนอกระทรวง ศึกษาธิการ และ นายประชุม รัตนเพียร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการมีความเห็นชอบ ได้อนุมัติให้จัดตั้งวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง ขึ้นตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เมื่อวันที่ 18 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2519

ด้านหลักสูตรการเรียนการสอนระยะแรก ได้ทำการผลิตครูพลศึกษา ระดับประกาศนียบัตร วิชาการศึกษาชั้นสูง (พลศึกษา) และปรับปรุงหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูงให้มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ของสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง ในปีการศึกษา 2538 วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง ได้จัดตั้งวิทยาลัยชุมชนเกษไชโย ในวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง โดยมีนโยบายเพื่อขยายการบริการด้านการศึกษาให้กับชุมชน และเพื่อเป็นการขยายโอกาสทางการศึกษาหลักสูตรที่เปิดสอนมีทั้งหลักสูตรระยะสั้นและหลักสูตรระยะยาว

ปัจจุบันได้รับการสถาปนาเป็นสถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตอ่างทอง เมื่อวันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2548 ให้จัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยมุ่งผลิตและพัฒนาบุคลากรทางพลศึกษา การกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ นันทนาการ และบุคลากรในด้านที่เกี่ยวข้องมีภารกิจในการ ทำการสอน ทำการวิจัย ให้บริการทางวิชาการ การบริการชุมชน การใช้และพัฒนาเทคโนโลยี เสริมสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้แก่ท้องถิ่น ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มี

ความสามารถพิเศษทางกีฬา นันทนาการ และบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย รวมถึงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้าน และกีฬาไทย ปัจจุบัน ปีการศึกษา 2548 สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตอ่างทอง มีการจัดการเรียนการสอนระดับต่าง ๆ ตามหลักสูตรดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาพลศึกษา โปรแกรมวิชาพลศึกษา เป็นหลักสูตร 5 ปี ของสถาบันการพลศึกษา
2. หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา โปรแกรมวิทยาศาสตรการกีฬา เป็นหลักสูตร 4 ปี ของสถาบันการพลศึกษา
3. หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานันทนาการ โปรแกรมวิชาผู้นำนันทนาการ ของสถาบันการพลศึกษา

ปรัชญา วิสัยทัศน์ และพันธกิจ

ปรัชญา

ร่วมมือพัฒนา นำกีฬาสู่ชุมชน พัฒนาคนให้สมดุล ค้ำจุนวัฒนธรรม

วิสัยทัศน์

สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตอ่างทอง เป็นสถาบันอุดมศึกษาชั้นนำในการผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านพลศึกษา สุขศึกษา กีฬา นันทนาการและวิทยาศาสตร์การกีฬาที่มีคุณภาพ คุณธรรม จริยธรรมและเป็นแหล่งการเรียนรู้ที่สำคัญของท้องถิ่น

พันธกิจ

1. จัดการศึกษาด้านพลศึกษา สุขศึกษา นันทนาการ วิทยาศาสตร์การกีฬา และสาขาอื่นที่เกี่ยวข้อง
2. วิจัยและพัฒนาด้านพลศึกษา กีฬา สุขศึกษา นันทนาการ วิทยาศาสตร์การกีฬาและสาขาอื่นที่เกี่ยวข้อง
3. ให้บริการทางวิชาการ การจัดการกีฬา และด้านอื่นๆ แก่สังคม
4. พัฒนาองค์กรให้เป็นแหล่งการเรียนรู้ที่สำคัญของท้องถิ่น
5. ส่งเสริม สนับสนุน จัดการศึกษา สำหรับบุคคลที่มีความสามารถพิเศษด้านกีฬา นันทนาการ และผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษา
6. ทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย ส่งเสริมสนับสนุน การพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

เชน (Chen. 2004: 169 - 182) ได้ศึกษาถึงความสำเร็จบรรลุผลอย่างครอบคลุมความสนใจ การเรียน และการทำกิจกรรมนอกสถานที่ของการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา การบรรลุผลที่เห็นได้อย่างชัดเจน พร้อมทั้งความสนใจเบื้องต้นของการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา มักจะพบได้จากศึกษาของงานวิจัยที่ทำการศึกษาผลการเก็บตัวอย่างจากนักเรียน 104 คน เกี่ยวกับความสนใจในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาภายในโรงเรียนเทียบกับการศึกษาภายนอกสถานที่ พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนส่วนมาก คิดว่าสถานที่ในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ไม่มีผลต่อผู้เรียนโดยตรง คือ ถ้าผู้สอนมีทักษะการเรียนการสอนมากที่สุดจะดึงดูดความสนใจของนักเรียนได้เป็นอย่างดี

พาร์ริลลา (Parrilla. 2005: 3645 - A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง เจตคติของครูที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมการยอมรับ และการใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ในห้องเรียนวิชาพลศึกษา โรงเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของเขตการศึกษาฟาร์โด ประเทศเปรูไตรโก ดำเนินการในโรงเรียน 9 แห่งของเขตการศึกษาฟาร์โด โดยทำการสำรวจเจตคติของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมสำหรับการนำเทคโนโลยีด้านคอมพิวเตอร์มาใช้สอนวิชาพลศึกษา การยอมรับการใช้คอมพิวเตอร์ และการใช้คอมพิวเตอร์ในชั้นเรียนวิชาพลศึกษา การวิจัยนี้มีฐานมาจากข้อควรปฏิบัติที่ 149 ลงวันที่ 15 กรกฎาคม 1999 ซึ่งข้อควรปฏิบัตินี้มีกำหนดว่า การใช้เทคโนโลยีในการสอนถือเป็นวิธีที่ดีที่สุดในการกระบวนการพัฒนาปรับปรุงการเรียนการสอนของเขตการศึกษาฟาร์โด แบบสอบถามถูกออกแบบเพื่อพิจารณามาตรฐานแห่งความเป็นเลิศของวิชาพลศึกษา ซึ่งเป็นการส่งเสริมให้ใช้คอมพิวเตอร์เป็นการแสดงความสามารถขั้นพื้นฐานของนักเรียนในการเรียนวิชาพลศึกษา ผลการวิจัยพบว่า

ครูผู้สอนไม่ยอมรับว่าได้เตรียมตัวสำหรับการใช้คอมพิวเตอร์ในการสอนวิชาพลศึกษามาแล้ว แต่ครูผู้สอนมีระดับเจตคติเชิงบวกในการยอมรับคอมพิวเตอร์มาใช้ประกอบการสอนวิชาพลศึกษาแต่ก็ยังไม่ได้มีการนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในการเรียนการสอน และผลการวิจัยพบว่า การเตรียมตัวในการใช้คอมพิวเตอร์ประกอบการสอนวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับมากกว่าระดับของการยอมรับในการใช้คอมพิวเตอร์ หรือกล่าวได้ว่า ครูผู้สอนได้รับการเตรียมตัวในการใช้คอมพิวเตอร์มากเท่าใดก็อาจเป็นไปได้ว่า ครูผู้สอนจะยอมรับการใช้คอมพิวเตอร์และใช้คอมพิวเตอร์ช่วยในการสอนวิชาพลศึกษามากขึ้นเท่านั้น

ยี (Yi. 2005: 446 - A) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ผลกระทบของมาตรฐานการศึกษาด้านการศึกษาของครูสอนพลศึกษา ที่เกี่ยวกับหลักสูตร ความร่วมมือและผลของการเรียน การศึกษานี้มีความมุ่งหมายเพื่อวิเคราะห์มาตรฐานการศึกษาชาติว่ามีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรหรือไม่

และการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรเกี่ยวข้องกับมาตรฐานหรือไม่ กลุ่มตัวอย่างได้จากการสุ่มจากผู้ที่มีส่วนร่วมจากผู้อำนวยการ 110 คนที่กำลังทำงานอยู่ในสถาบันที่มีโปรแกรมการเรียนการสอนพลศึกษา ผลการศึกษาพบว่า

ความเข้าใจในเนื้อหาของหลักสูตรของผู้อำนวยการในแต่ละสถาบันมีความแตกต่างกัน การนำเทคโนโลยีมาใช้ทำให้เกิดผลกระทบในด้านการเปลี่ยนแปลงการสอน หลักสูตร และการเลือกเนื้อหาอย่างมาก ซึ่งสอดคล้องกับ เพียร์สัน ที่ชี้ให้เห็นว่า การวางแผน และการสอนเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร ตามหลักสูตรเดิมตัวเลขที่จะสะท้อนออกมาเป็นเชิงบวก มีค่า 0.005 เมื่อมีการวางแผนและการสอน ตัวเลขที่จะสะท้อนออกมาเป็นลบ มีค่า 0.005 และสำหรับการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร เครื่องมือนี้แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างกัน 20.4%

คูลินนา; โคธัน; และเลกกุลอส (Kulinna, Cothran, Regualos. 2006: 32 – 40) ได้ศึกษาเรื่อง รายงานของครูเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนในวิชาพลศึกษา ผลการวิจัยพบว่า การจัดการชั้นเรียน การระบุเรื่องต่างๆ ให้ชัดเจนเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักเรียนเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งสำหรับครูผู้สอน หรือผู้เกี่ยวข้องกับการสอนวิชาพลศึกษา แต่น่าประหลาดใจมากเท่าที่ผ่านมามีข้อมูลน้อยมากเกี่ยวกับเรื่องนี้ ซึ่งการมีความรู้เกี่ยวกับการจำกัดธรรมชาติของนักเรียน อาจมีผลกระทบต่อบรรยากาศชั้นเรียนได้ จากการศึกษาพบว่า เมื่อตรวจสอบรายงานของครูเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักเรียนซึ่งจากการตรวจสอบนี้อาจมีการเพิ่มหลักการจัดการ หรือแนวทางจัดการในห้องเรียนพลศึกษา ให้ดีขึ้น โดยครู 300 คน ได้นำเสนอเรื่องเกี่ยวกับระดับชั้นเรียน เนื้อหา รวมถึงการสำรวจอย่างถี่ถ้วนเกี่ยวกับพฤติกรรมในทางลบของนักเรียน โดยพฤติกรรมที่ผิดๆ ถูกๆ รายงานไว้อย่างมาก แต่เรื่องอื่นๆ กลับรายงานน้อยเสียส่วนมาก รายงานของครูจะมีหลากหลายได้ด้วยเรื่องของกลุ่มเพศ ประสบการณ์ การสอน และเนื้อหาสาระการเรียน

งานวิจัยในประเทศ

สุชุม อันขวัญเมือง (2553: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษา ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษา ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552 การวิจัยในครั้งนี้ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษา ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตอุดรธานี วิทยาเขตชัยภูมิ วิทยาเขตมหาสารคาม และวิทยาเขตศรีสะเกษ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 400 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นอย่างไม่เป็นสัดส่วน (Non – Proportional Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่า

ความเชื่อมั่นเท่ากับ .95 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติที (t – test independent) และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way Analysis of Variance : ANOVA) และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ (Scheffe's Method) ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษา ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552 โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 3.92 และ 0.56 ตามลำดับ

2. ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษา ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552 ระหว่างนักศึกษาย และ นักศึกษาหญิง ไม่แตกต่างกัน

3. ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษา ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552 ระหว่างคณะศึกษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ ไม่แตกต่างกัน

4. ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษา ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552 ระหว่างวิทยาเขตศรีสะเกษ และ วิทยาเขต อุตรธานี แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่แตกต่าง

สุกัญญา จันทรประสิทธิ์ (2554: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียน การสอนพลศึกษาของผู้บริหาร ครู นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษาระยอง ปีการศึกษา 2552 การวิจัยในครั้งนี้ เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนพลศึกษาของผู้บริหาร ครู นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษาระยอง ปีการศึกษา 2552 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 400 คน ประกอบด้วยผู้บริหาร 34 คน ครู 46 คน นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 จำนวน 320 คน เป็นชาย 110 และหญิง 210 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างหลายขั้นตอน (Multi – Stage Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่มีต่อการเรียนการสอนพลศึกษาที่ ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.82 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการเรียนการสอนพลศึกษา ในช่วงชั้นที่ 4 ในเขตพื้นที่ การศึกษาระยอง ปีการศึกษา 2552 ด้านครูผู้สอน ด้านหลักสูตร ด้านสถานที่และอุปกรณ์ และ ด้านการวัดผลและประเมินผล ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.88, 40.00 และ 52.06 ตามลำดับ

2. ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการเรียนการสอนพลศึกษา ในช่วงชั้นที่ 4 ในเขตพื้นที่ การศึกษาระยอง ปีการศึกษา 2552 ด้านครูผู้สอน ด้านหลักสูตร ด้านสถานที่และอุปกรณ์ และ ด้านการวัดผลและประเมินผล ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.04, 49.35, 43.04 และ 49.35 ตามลำดับ

3. ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนพลศึกษา ในช่วงชั้นที่ 4 ในเขตพื้นที่ การศึกษาระยอง ปีการศึกษา 2552 ที่มีต่อการเรียนการสอนพลศึกษา ด้านครูผู้สอน ด้านหลักสูตร ด้านสถานที่และอุปกรณ์ และด้านการวัดผลและประเมินผล ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นด้วยอยู่ในระดับ คิดเป็นร้อยละ 51.50, 45.91, 47.41, และ 47.56 ตามลำดับ และจำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา ดังนี้

3.1 ความคิดเห็นของนักเรียนชาย ช่วงชั้นที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษาระยอง ปีการศึกษา 2552 ที่มีต่อการเรียนการสอนพลศึกษา ด้านครูผู้สอน ด้านหลักสูตร ด้านสถานที่และ อุปกรณ์และด้านการวัดผลและประเมินผล ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็น ร้อยละ 60.64, 59.55, 59.82 และ 62.82 ตามลำดับ

3.2 ความคิดเห็นของนักเรียนหญิง ช่วงชั้นที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษาระยอง ปีการศึกษา 2552 ที่มีต่อการเรียนการสอนพลศึกษา ด้านหลักสูตร ด้านสถานที่และอุปกรณ์ และด้านการวัดผลและประเมินผล ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.71, 38.76 และ 40.90 ตามลำดับ ส่วนด้านการวัดผลและประเมินผล ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นด้วย อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 41.71

3.3 ความคิดเห็นของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษาระยอง ปีการศึกษา 2552 ที่มีต่อการเรียนการสอนพลศึกษา ด้านครูผู้สอน ด้านหลักสูตร ด้านสถานที่และอุปกรณ์ และ ด้านการวัดผลและประเมินผล ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 54.50, 52.61, 54.44 และ 55.72 ตามลำดับ

3.4 ความคิดเห็นของนักเรียนหญิง ช่วงชั้นที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษาระยอง ปีการศึกษา 2552 ที่มีต่อการเรียนการสอนพลศึกษา ด้านหลักสูตร ด้านสถานที่และอุปกรณ์ และด้านการวัดผลและประเมินผล ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.64 และ 38.86 ตามลำดับ ส่วนด้านหลักสูตร และด้านการวัดผลและประเมินผล ส่วนใหญ่มีความ คิดเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 38.50 และ 42.50 ตามลำดับ

น้ำเพชร แจ่มทอง (2556: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการ สอนสาระพลศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาอ่างทอง ปีการศึกษา 2555 ในการวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ ศึกษาและ

เปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอ่างทอง ปีการศึกษา 2555 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอ่างทอง ปีการศึกษา 2555 จำนวน 432 คน แบ่งเป็นนักเรียนชาย 216 คน นักเรียนหญิง 216 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างหลายขั้นตอน (Multi – Stage Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.82 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติ ที่ (t – test independent) ค่าเอฟ และทดสอบค่าความแตกต่างรายคู่ ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ (Scheffe's Method) โดยกำหนดค่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอ่างทอง ปีการศึกษา 2555 โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.44 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านครูผู้สอน และด้านการวัดผลและประเมินผล และมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากเป็นอันดับ 2 ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

2. เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนชายและหญิง การทดลอง ค่า ที่ (t – test independent) แตกต่างกัน ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านครูผู้สอน และด้านการวัดและประเมินผล แตกต่างกัน นอกนั้นไม่แตกต่างกัน ได้แก่ ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

3. เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นตามตัวแปร ระดับชั้น พบว่า ความคิดเห็นโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านครูผู้สอน และด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อทำการทดสอบเป็นรายคู่ โดยวิธีของ เชฟเฟ (Scheffe's) พบว่าความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นด้านครูผู้สอน เมื่อพิจารณาเป็นรายคู่ พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 และนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น เมื่อพิจารณาเป็นรายคู่ พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 และนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 และนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 กับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมรรถชัย คันธมาทน์ (2556: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษา ที่มีต่อการเรียนการสอนตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษา ในเขตภาคใต้ ปีการศึกษา 2555 การวิจัยในครั้งนี้ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกระบี่ วิทยาเขตชุมพร วิทยาเขตตรัง และวิทยาเขตยะลา ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 400 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นอย่างไม่เป็นสัดส่วน (Non – Proportional Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.97 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่า t (t – test) ทดสอบค่า F (F – test) และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ แอลเอสดี (LSD's Method) ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษา ในเขตภาคใต้ ปีการศึกษา 2555 โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 72$) เมื่อพิจารณาเป็นรายเดือนพบว่า ด้านหลักสูตร ด้านผู้สอน ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.88$ 3.77 3.88 และ 3.75 ตามลำดับ) ส่วนด้านอุปกรณ์และสถานที่ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.42$)

2. ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษา ในเขตภาคใต้ ปีการศึกษา 2555 ระหว่างนักศึกษาชาย กับ นักศึกษาหญิง ไม่แตกต่างกัน

3. คิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษา ในเขตภาคใต้ ปีการศึกษา 2555 ของนักศึกษาวิทยาเขตกระบี่ วิทยาเขตชุมพร วิทยาเขตตรัง และวิทยาเขตยะลา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

วิเชียร ทูวิลลา (2556: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 การวิจัยในครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตที่กำลังศึกษารายวิชาพลศึกษา ปีการศึกษา 2555 จำนวน 400 คน เป็นเพศชาย 145 คน เพศหญิง 226 คน ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบเป็นสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .92 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่า t ทดสอบค่าเอฟ เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของแอลเอสดี และกำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
2. ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ของนิสิตชาย แตกต่างกับ นิสิตหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555 ของนิสิตคณะวิทยาการจัดการ แตกต่างกับ นิสิตคณะครุศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ภัทรพร คำปาเชื้อ (2556: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและเป็นรายด้าน 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านผู้สอน ด้านกระบวนการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านปัจจัยเกื้อหนุนจำแนกตามเพศ ชั้นปีที่ศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยนิสิตที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ที่เรียนในคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต (วท.บ.) ภาคการศึกษาที่ ปีการศึกษา 2555 จำนวน 362 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณ 5 ระดับ จำนวน 65 ข้อ ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .96 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนแบบทางเดียว การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีการของเซฟเฟ ผลการวิจัยพบว่า

1. นิสิตมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมว่าเหมาะสมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านปัจจัยเกื้อหนุนเหมาะสมในระดับปานกลาง ส่วนด้านอื่นๆ เหมาะสมในระดับมาก
2. นิสิตหญิงและนิสิตชายมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมเป็นรายด้านไม่แตกต่าง
3. นิสิตที่ศึกษาในชั้นปีต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมเป็นรายด้านไม่แตกต่างกัน

4. นิสิตที่ศึกษาในภาควิชาแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนของ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมเป็นรายด้านแตกต่างกัน

5. นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนของ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมเป็นและรายด้านไม่แตกต่างกัน

สันติ นงศ์สวัสดิ์ (2556: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ วิชาพลศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนในเครือข่ายภาคนี้ เซนต์ปอล เดอ ชาร์ตร ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ปีการศึกษา 2555 การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษา และเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ตอนต้น โรงเรียนในเครือข่ายภาคนี้ เซนต์ปอล เดอ ชาร์ตร ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ปีการศึกษา 2555 จำนวน 540 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นโดยกำหนดโควตา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.87 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ ความแปรปรวนแบบทางเดียว และเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนในเครือข่ายภาคนี้ เซนต์ปอล เดอ ชาร์ตร ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ปีการศึกษา 2555 โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 4.10 ($S = 0.79$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านบุคลิกลักษณะครูผู้สอนวิชาพลศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 ($S = 0.73$) ด้านการวัดผล ประเมินผลวิชาพลศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 ($S = 0.77$) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และวิธีการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 ($S = 0.81$) ด้านหลักสูตรและเนื้อหาวิชาพลศึกษา มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.05 ($S = 0.78$) ด้านสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 ($S = 0.89$) ตามลำดับ

2. เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนระดับ มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนในเครือข่ายภาคนี้ เซนต์ปอล เดอ ชาร์ตร ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ปีการศึกษา 2555 จำแนกตามโรงเรียนพบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ วิชาพลศึกษา แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนในเครือคณะภคินี เซนต์ปอล เดอ ชาร์ตร ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ปีการศึกษา 2555 จำแนกตามระดับชั้นพบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาในภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า แตกต่างกัน ในด้านหลักสูตรและเนื้อหาวิชาพลศึกษา ด้านบุคลิกลักษณะครูผู้สอนวิชาพลศึกษา และด้านการวัดผลประเมินผลวิชาพลศึกษา

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาที่จะให้เกิดผลดีแก่ผู้เรียนนั้นต้องประกอบด้วยองค์ประกอบดังนี้ คือ ด้านหลักสูตร ด้านผู้สอน ด้านผู้เรียน ด้านการสอน ด้านอุปกรณ์และสถานที่ และด้านการวัดและประเมินผล ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงความสำคัญของการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา หากผู้สอนได้ทราบถึงความคิดเห็นของผู้เรียนแล้ว จะทำให้สามารถจัดกิจกรรมการเรียนวิชาพลศึกษาให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียนและเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการในด้านต่างๆ ตามจุดมุ่งหมายของการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาที่ได้กำหนดไว้ และเพื่อเป็นแนวทางให้แก่ผู้ที่จะทำการวิจัยต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557 จำนวน 5 วิทยาเขต ได้แก่ วิทยาเขตกรุงเทพ จำนวน 167 คน วิทยาเขตชลบุรี จำนวน 176 คน วิทยาเขตสุพรรณบุรี จำนวน 194 คน วิทยาเขตสมุทรสาคร จำนวน 73 คน และวิทยาเขตอ่างทอง จำนวน 90 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 700 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษา ชั้นปีที่ 4 หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557 จากการประมาณการขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซี่ และมอร์แกน (เทเวศร์ พิริยะพูนท์. 2545: 128; อ้างอิงจาก Krejcie; & Morgan. 1970) ที่ประชากร 700 คน ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 248 คน แต่ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 350 คน เป็นนักศึกษาชายจำนวน 250 คน เป็นนักศึกษาหญิง จำนวน 100 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นอย่างเป็นสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling) ดังตาราง 1

ตาราง 1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

วิทยาเขต	ประชากร		รวม	กลุ่มตัวอย่าง		รวม
	นักศึกษาชาย	นักศึกษาหญิง		นักศึกษาชาย	นักศึกษาหญิง	
กรุงเทพ	129	38	167	50	25	75
ชลบุรี	141	35	176	50	25	75
สุพรรณบุรี	151	43	194	50	25	75
สมุทรสาคร	60	13	73	50	10	60
อ่างทอง	66	24	90	50	15	65
รวม	547	153	700	250	100	350

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นซึ่งแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ (Checklist)

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต ที่มีต่อการเรียนการสอนนิเทศศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับใด แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating – Scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยแบ่งออกเป็น 6 ด้านดังนี้

1. ด้านหลักสูตร
2. ด้านผู้สอน
3. ด้านผู้เรียน
4. ด้านการสอน
5. ด้านอุปกรณ์และสถานที่
6. ด้านการวัดและประเมินผล

โดยผู้วิจัยกำหนดค่าน้ำหนักคะแนนดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก

คะแนน 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย

คะแนน 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

และแปลความหมายของระดับค่าเฉลี่ยดังนี้ (ทศศิริ วงศ์รัตนะ. 2550: 69)

4.50 – 5.00 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

3.50 – 4.49 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

2.50 – 3.49 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

1.50 – 2.49 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย

1.00 – 1.49 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบปลายเปิด

(Open Ended Questionnaires)

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาค้นคว้า ตำรา เอกสาร และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อรวบรวมข้อมูล และรายละเอียดต่างๆ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือ
2. นำข้อมูลมาสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ทุกด้าน
3. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วไปให้ประธานกรรมการควบคุมปริญญา นิพนธ์ พิจารณาตรวจสอบเพื่อแก้ไขปรับปรุง
4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน (ภาคผนวก ข) เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือด้านความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity)
5. นำแบบสอบถามที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและแก้ไขมาปรับปรุง แล้วนำเสนอประธาน และกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์เพื่อพิจารณา
6. นำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงแล้ว ไปทดลองใช้กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α – Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.91
7. นำแบบสอบถามที่ผ่านการหาคุณภาพเครื่องมือแล้วไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงรองอธิการบดี สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตภาคกลาง เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยมีผู้ช่วยวิจัยทั้ง 5 วิทยาเขต ช่วยในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความถูกต้อง แล้วนำไปดำเนินการวิเคราะห์ต่อไป

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. นำข้อมูลของแบบสอบถามตอนที่ 1 มาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
2. นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 2 หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของความคิดเห็น แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
3. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต ที่มีต่อการเรียนการสอนนิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557 ระหว่างนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง โดยการทดสอบค่า t (t – test Independent) กำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
4. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต ที่มีต่อการเรียนการสอนนิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557 ระหว่างวิทยาเขตที่ศึกษา โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) ถ้าพบความแตกต่าง จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของแอลเอสดี กำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
5. นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 3 มาสรุป แล้วนำเสนอในรูปความเรียง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ แทนความหมายดังต่อไปนี้

%	แทน	ร้อยละ
f	แทน	ความถี่
n	แทน	กลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์การแจกแจงแบบที (t-distribution)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์การแจกแจงแบบเอฟ (F-distribution)
df	แทน	ชั้นแห่งความอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน	ผลบวกของคะแนนเบี่ยงเบนกำลังสอง (Sum of Square)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลบวกของคะแนนเบี่ยงเบนกำลังสอง (Mean of Square)
p	แทน	ความน่าจะเป็น
*	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป เป็นขั้นตอนตามลำดับ ดังนี้

1. ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มาแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

2. ข้อมูลความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต ที่มีต่อการเรียนการสอน วิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557 โดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำมาแปลความหมายเป็นระดับความคิดเห็น แล้วนำเสนอในรูปตารางและความเรียง

3. การเปรียบเทียบความคิดเห็น

3.1 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557 ตามตัวแปรเพศ โดยการทดสอบค่า ที (t-test Independent)

3.2 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต ที่มีต่อการเรียนการสอนนิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557 ตามตัวแปรวิทยาเขต โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) ในกรณีที่ผลการทดสอบมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะนำไปทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของแอลเอสดี (Least Significant Difference) และนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

4. นำข้อมูลข้อเสนอแนะและความคิดเห็นอื่น ๆ มาสรุปเป็นรายชื่อ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 แจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 2 ค่าความถี่และร้อยละของสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม (n = 350)

	รายการ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	250	71.43
	หญิง	100	28.57
	รวม	350	100.00
วิทยาเขต	กรุงเทพ	75	21.43
	ชลบุรี	75	21.43
	สุพรรณบุรี	75	21.43
	สมุทรสาคร	60	17.14
	อ่างทอง	65	18.57
	รวม	350	100.00

จากตาราง 2 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาชาย จำนวน 250 คน คิดเป็นร้อยละ 71.43 และเป็นนักศึกษาหญิง จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 28.57 และเป็นนักศึกษาสถาบันการพลศึกษาจากวิทยาเขตกรุงเทพ จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 21.43 วิทยาเขตชลบุรี

จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 21.43 วิทยาเขตสุพรรณบุรี จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 21.43 วิทยาเขตสมุทรสาคร จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 17.14 และวิทยาเขตอ่างทอง จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 18.57 รวมนักศึกษาทั้งหมดจำนวน 350 คน

ตอนที่ 2 หาค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของนักศึกษาลัทธิศึกษาศาสตร์บัณฑิต ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของนักศึกษาลัทธิศึกษาศาสตร์บัณฑิตที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557 ด้านหลักสูตร (n = 350)

ด้านหลักสูตร	ความคิดเห็น		ระดับ
	$\bar{x}$	S.D.	
1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเน้นให้ผู้เรียน คิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาได้	4.31	0.62	มาก
2. วิชาที่เปิดสอนเพียงพอต่อความต้องการของนักศึกษา	4.06	0.66	มาก
3. เนื้อหาวิชาที่เรียนมีความสอดคล้องกับหลักสูตรที่กำหนดไว้	4.20	0.67	มาก
4. เนื้อหาวิชามุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์จากการเรียนรู้ตามหลักสูตรอย่างแท้จริง	4.18	0.73	มาก
5. เนื้อหาวิชาเหมาะสมและความทันสมัยกับสภาพปัจจุบัน	4.11	0.71	มาก
6. แต่ละรายวิชามีการจัดทำคำอธิบายรายวิชาไว้อย่างชัดเจน	4.24	0.68	มาก
7. มีการกำหนดจำนวนหน่วยกิตในแต่ละรายวิชาไว้อย่างเหมาะสม	4.27	0.69	มาก
8. มีการปรับปรุงเนื้อหาวิชาใหม่ในบางรายวิชา	3.97	0.72	มาก
9. รายวิชาที่เรียนสามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพได้	4.36	0.68	มาก
10. การวัดและประเมินผลตามหลักสูตรทำให้ทราบพัฒนาการของผู้เรียน	4.29	0.64	มาก
รวม	4.20	0.44	มาก

จากตาราง 3 แสดงว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาลัทธิศึกษาศาสตร์บัณฑิต ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557 ด้านหลักสูตร โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.20$, S.D. = 0.44) เมื่อพิจารณา

เป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ รายวิชาที่เรียนสามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพได้
($\bar{x} = 4.20$, S.D. = 0.44)

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตร
บัณฑิต ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง
ปีการศึกษา 2557 ด้านผู้สอน (n = 350)

ด้านผู้สอน	ความคิดเห็น		ระดับ
	$\bar{x}$	S.D.	
1. มีการแจ้งวัตถุประสงค์ของรายวิชาและรายละเอียดอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องให้นักศึกษาได้ทราบ	4.22	0.68	มาก
2. สอนได้ตรงตามวัตถุประสงค์และเนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร	4.08	0.64	มาก
3. มีการอธิบายและสาธิตทักษะให้ผู้เรียนดู เพื่อความถูกต้อง และปลอดภัย	4.15	0.71	มาก
4. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ อยู่เสมอ	4.03	0.73	มาก
5. แต่งกายเหมาะสมกับวิชาที่สอน	4.30	0.64	มาก
6. มีการวางแผนและเตรียมการสอนล่วงหน้ามาอย่างดี	4.15	0.69	มาก
7. มีความสามารถในการสอนให้ผู้เรียน รู้จักคิด และวิเคราะห์เนื้อหา รายวิชาที่เรียน	4.19	0.71	มาก
8. มีความรู้ความสามารถในทักษะกีฬาที่สอน	4.22	0.71	มาก
9. สามารถถ่ายทอดวิชาที่สอนได้เป็นอย่างดี	4.17	0.69	มาก
10. มีเทคนิคและทักษะการสอนที่หลากหลาย	4.17	0.77	มาก
รวม	4.17	0.46	มาก

จากตาราง 4 แสดงว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต ที่มีต่อการ
เรียนการสอนวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557
ด้านผู้สอน โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.17$, S.D. = 0.46) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ
พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ แต่งกายเหมาะสมกับวิชาที่สอน ($\bar{x} = 4.30$, S.D. = 0.64)

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557 ด้านผู้เรียน ($n = 350$)

ด้านผู้เรียน	ความคิดเห็น		ระดับ
	$\bar{x}$	S.D.	
1. สามารถเลือกเรียนกิจกรรมพลศึกษาที่ตนเองถนัดและสนใจได้	4.19	0.81	มาก
2. แต่งกายเหมาะสมกับรายวิชาที่เรียน	4.19	0.63	มาก
3. มีระเบียบวินัย มีน้ำใจนักกีฬา และตรงต่อเวลา	4.21	0.66	มาก
4. รู้จักวิธีการออกกำลังกายที่ถูกต้อง และเหมาะสม	4.32	0.67	มาก
5. มีความสนุกสนานและได้ผ่อนคลายความเครียดในช่วงโม่งพลศึกษา	4.30	0.65	มาก
6. สามารถนำกิจกรรมพลศึกษาไปใช้ในเวลาว่างให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง	4.31	0.67	มาก
7. รู้จักการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดีจากการเรียนวิชาพลศึกษา	4.30	0.64	มาก
8. มีสัมพันธไมตรี และความสามัคคีที่ดีต่อเพื่อนมากขึ้นจากการเรียนวิชาพลศึกษา	4.27	0.68	มาก
9. ได้เสริมสร้างสุขภาพร่างกายให้แข็งแรงสมบูรณ์จากการเรียนวิชาพลศึกษา	4.24	0.58	มาก
10. ความสามารถของผู้เรียนในวิชาพลศึกษาวัดได้จากผลการเรียน	4.24	0.67	มาก
รวม	4.26	0.44	มาก

จากตาราง 5 แสดงว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557 ด้านผู้เรียน โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.26$, S.D. = 0.44) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ รู้จักวิธีการออกกำลังกายที่ถูกต้อง และเหมาะสม ($\bar{x} = 4.32$, S.D. = 0.67)

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557 ด้านการสอน (n = 350)

ด้านการสอน	ความคิดเห็น		ระดับ
	$\bar{x}$	S.D.	
1. มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ	4.24	.73	มาก
2. กิจกรรมพลศึกษาช่วยให้ผู้เรียนรู้จัก กฎ กติกา และ รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย	4.27	.66	มาก
3. กิจกรรมพลศึกษา ช่วยส่งเสริมให้เห็นคุณค่าของการออกกำลังกาย	4.27	.67	มาก
4. กิจกรรมพลศึกษา ช่วยส่งเสริมให้สุขภาพแข็งแรง	4.24	.69	มาก
5. มีการจัดกิจกรรมพลศึกษาที่เหมาะสมกับผู้เรียน	4.19	.73	มาก
6. กิจกรรมพลศึกษา ช่วยให้ผู้เรียนรู้จักทำงานเป็นหมู่คณะ	4.27	.72	มาก
7. กิจกรรมพลศึกษา ช่วยให้ผู้เรียนมีความสามัคคี และช่วยเสริมสร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดี	4.33	.71	มาก
8. กิจกรรมพลศึกษา เน้นการปฏิบัติมากกว่าทฤษฎี	4.24	.64	มาก
9. กิจกรรมพลศึกษาสนุกสนานและไม่เครียด	4.37	.69	มาก
รวม	4.27	.49	มาก

จากตาราง 6 แสดงว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557 ด้านการสอน โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.27$, S.D. = 0.49) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ กิจกรรมพลศึกษาสนุกสนานและไม่เครียด ($\bar{x} = 4.37$, S.D. = 0.69)

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557 ด้านอุปกรณ์และสถานที่ (n = 350)

ด้านอุปกรณ์และสถานที่	ความคิดเห็น		ระดับ
	$\bar{x}$	S.D.	
1. สถานที่เรียนมีสภาพแวดล้อมและบรรยากาศร่มรื่น สะอาด เรียบร้อย	3.75	0.79	มาก
2. มีสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกาย และตู้เก็บสิ่งของ (Locker) ไว้บริการ	3.17	1.25	ปานกลาง
3. ห้องน้ำมีความสะอาดถูกสุขลักษณะ และเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน	3.29	1.02	ปานกลาง
4. โรงอาหารสะอาดถูกสุขลักษณะ และมีที่นั่งเพียงพอต่อจำนวนนักศึกษา	3.29	0.93	ปานกลาง
5. มีจุดให้บริการน้ำดื่มที่สะอาด และเพียงพอ	3.03	1.02	ปานกลาง
6. อุปกรณ์กีฬาเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน	3.27	1.03	ปานกลาง
7. อุปกรณ์กีฬาได้มาตรฐาน มีความเหมาะสม และทันสมัย	3.23	0.88	ปานกลาง
8. นักศึกษาสามารถยืมอุปกรณ์ใช้ได้ ทั้งในและนอกเวลาเรียนวิชาพลศึกษา	3.32	0.93	ปานกลาง
9. ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์มีความพร้อมและเพียงพอต่อจำนวนผู้เรียน	3.33	0.91	ปานกลาง
10. ศูนย์วิทยบริการมีเอกสาร และตำรา เพื่อการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับรายวิชาต่างๆ เพียงพอ	3.65	1.01	มาก
รวม	3.33	0.60	ปานกลาง

จากตาราง 7 แสดงว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557 ด้านอุปกรณ์และสถานที่ โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.33$, S.D. = 0.60) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง มีข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 2 ข้อคือ สถานที่เรียนมีสภาพแวดล้อมและบรรยากาศร่มรื่น สะอาด เรียบร้อย ($\bar{x} = 3.75$, S.D. = 0.79) และ ศูนย์วิทยบริการมีเอกสาร และตำรา เพื่อการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับรายวิชาต่างๆ เพียงพอ ($\bar{x} = 3.65$, S.D. = 1.01)

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของนักศึกษาลัทธิศึกษาศาสตร์บัณฑิต ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557 ด้านการวัดและประเมินผล (n = 350)

ด้านการวัดและประเมินผล	ความคิดเห็น		ระดับ
	$\bar{x}$	S.D.	
1. มีการวัดและประเมินผลตรงตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้	4.22	0.68	มาก
2. มีการชี้แจงให้นักศึกษาทราบถึงหลักเกณฑ์การให้คะแนนที่ชัดเจน	4.14	0.65	มาก
3. มีการวัดและประเมินผลจากกิจกรรมการเรียนรู้เป็นระยะๆ	4.19	0.75	มาก
4. มีการเก็บคะแนนจากการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ เช่น การเข้าแถว หน้าเสาธงทุกเช้าวันจันทร์ และการเข้าร่วมพิธีไหว้ครู เป็นต้น	4.22	0.71	มาก
5. มีเกณฑ์การประเมินผลการเรียนของผู้เรียนด้วยความยุติธรรม	4.09	0.79	มาก
6. มีเวลาทบทวนในรายวิชาต่างๆ ให้นักศึกษาก่อนสอบพอสมควร	4.10	0.76	มาก
7. มีการแจ้งกำหนดการสอบให้นักศึกษาทราบล่วงหน้า	4.21	0.72	มาก
8. นักศึกษาจะต้องมีเวลาเรียนในรายวิชาหนึ่งๆ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของเวลาเรียนในรายวิชานั้นๆ จึงจะมีสิทธิ์เข้าสอบในรายวิชาดังกล่าวได้	4.21	0.71	มาก
9. มีการสอบทั้งภาคปฏิบัติและภาคทฤษฎีเหมาะสมกับเนื้อหา รายวิชาที่เรียน	4.19	0.71	มาก
10. มีการแจ้งผลคะแนนการทดสอบแต่ละครั้งให้นักศึกษาได้ทราบ	4.09	0.78	มาก
รวม	4.16	0.48	มาก

จากตาราง 8 แสดงว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาลัทธิศึกษาศาสตร์บัณฑิต ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557 ด้านการวัดและประเมินผล โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.16$, S.D. = 0.48) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ มีการวัดและประเมินผลตรงตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ ($\bar{x} = 4.22$, S.D. = 0.68) และ มีการเก็บคะแนนจากการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ เช่น การเข้าแถวหน้าเสาธงทุกเช้าวันจันทร์ และการเข้าร่วมพิธีไหว้ครู เป็นต้น ($\bar{x} = 4.22$, S.D. = 0.71)

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557 (n=350)

รายการ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. ด้านหลักสูตร	4.20	0.44	มาก
2. ด้านผู้สอน	4.17	0.46	มาก
3. ด้านผู้เรียน	4.26	0.44	มาก
4. ด้านการสอน	4.27	0.49	มาก
5. ด้านอุปกรณ์และสถานที่	3.33	0.60	ปานกลาง
6. ด้านการวัดและประเมินผล	4.16	0.48	มาก
รวม	4.06	0.33	มาก

จากตาราง 9 แสดงว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557 โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.06$, S.D. = 0.33)

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ความคิดเห็นของนักศึกษานักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อการเรียนการสอนนิเทศศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557

ตาราง 10 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษานักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อการเรียนการสอนนิเทศศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557 ตามตัวแปรเพศ

รายการ	นักศึกษาชาย		นักศึกษาหญิง		t	p
	(n = 250)		(n = 100)			
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
1. ด้านหลักสูตร	4.23	0.39	4.12	0.54	2.19*	.030
2. ด้านผู้สอน	4.17	0.44	4.17	0.51	0.01	.988
3. ด้านผู้เรียน	4.27	0.39	4.23	0.54	0.75	.454
4. ด้านการสอน	4.27	0.46	4.26	0.56	0.24	.810
5. ด้านอุปกรณ์ และสถานที่	3.35	0.57	3.29	0.65	0.75	.455
6. ด้านการวัดและประเมินผล	4.20	0.43	4.07	0.58	2.28*	.023
รวม	4.08	0.29	4.02	0.42	1.51	.132

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 10 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษานักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อการเรียนการสอนนิเทศศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557 ระหว่างนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง โดยรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ค่าเฉลี่ยด้านหลักสูตร และด้านการวัดและประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 11 ความคิดเห็นของนักศึกษานักศึกษาลัทธิศึกษาศาสตร์บัณฑิต ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา
พลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557
จำแนกตามวิทยาเขต

รายการ	วิทยาเขตที่ศึกษา									
	กรุงเทพ		ชลบุรี		สุพรรณบุรี		สมุทรสาคร		อ่างทอง	
	(n = 75)		(n = 75)		(n = 75)		(n = 60)		(n = 65)	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
1. ด้านหลักสูตร	4.01	0.48	4.14	0.47	4.22	0.41	4.32	0.43	4.35	0.32
2. ด้านผู้สอน	4.00	0.44	4.18	0.42	4.02	0.58	4.37	0.38	4.34	0.29
3. ด้านผู้เรียน	4.03	0.53	4.30	0.44	4.19	0.40	4.42	0.35	4.40	0.33
4. ด้านการสอน	4.15	0.49	4.29	0.47	4.02	0.57	4.46	0.37	4.48	0.35
5. ด้านอุปกรณ์ และสถานที่	3.46	0.57	3.71	0.39	3.11	0.52	3.37	0.69	2.98	0.51
6. ด้านการวัด และประเมินผล	4.01	0.44	4.15	0.47	3.95	0.61	4.42	0.26	4.37	0.30
รวม	3.94	0.39	4.13	0.32	3.92	0.31	4.22	0.26	4.15	0.25

จากตาราง 11 แสดงว่า ความคิดเห็นของนักศึกษานักศึกษาลัทธิศึกษาศาสตร์บัณฑิต ที่มีต่อ
การเรียนการสอนวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา
 2557 นักศึกษาวิทยาเขตกรุงเทพ มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.94 (S.D. = 0.39) วิทยาเขตชลบุรี
 มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.13 (S.D. = 0.32) วิทยาเขตสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ
 3.92 (S.D. = 0.31) วิทยาเขตสมุทรสาคร มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.22 (S.D. = 0.26) และ
 วิทยาเขตอ่างทอง มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.15 (S.D. = 0.25)

ตอนที่ 4 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557

ตาราง 12 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557 ตามตัวแปรวิทยาเขต

รายการ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
1. ด้านหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	5.34	4	1.33	7.30*	.000
	ภายในกลุ่ม	63.00	345	0.18		
2. ด้านผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	8.02	4	2.01	10.45*	.000
	ภายในกลุ่ม	66.20	345	0.19		
3. ด้านผู้เรียน	ระหว่างกลุ่ม	7.30	4	1.82	10.33*	.000
	ภายในกลุ่ม	60.92	345	0.18		
4. ด้านการสอน	ระหว่างกลุ่ม	10.78	4	2.70	12.62*	.000
	ภายในกลุ่ม	73.70	345	0.21		
5. ด้านอุปกรณ์และสถานที่	ระหว่างกลุ่ม	23.80	4	5.95	20.53*	.000
	ภายในกลุ่ม	99.97	345	0.29		
6. ด้านการวัดและประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	12.19	4	3.05	15.44*	.000
	ภายในกลุ่ม	68.11	345	0.20		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	5.02	4	1.25	12.79*	.000
	ภายในกลุ่ม	33.83	345	0.10		

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 12 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557 ที่ศึกษาในวิทยาเขตต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557 ทั้งโดยรวมและรายด้านทุกด้าน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยวิธีของแอลเอสดี (Least Significant Difference)

ตาราง 13 ค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557 ด้านหลักสูตร ตามตัวแปรวิทยาเขต

วิทยาเขต		กรุงเทพ	ชลบุรี	สุพรรณบุรี	สมุทรสาคร	อ่างทอง
	$\bar{x}$	4.01	4.14	4.22	4.32	4.35
กรุงเทพ	4.01	-	0.13*	0.21*	0.31*	0.34*
ชลบุรี	4.14		-	0.08	0.18*	0.21*
สุพรรณบุรี	4.22			-	0.10	0.13
สมุทรสาคร	4.32				-	0.03
อ่างทอง	4.35					-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 13 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557 ด้านหลักสูตร ของนักศึกษาวิทยาเขตกรุงเทพ แตกต่างกับ วิทยาเขตชลบุรี สุพรรณบุรี สมุทรสาคร และอ่างทอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ ความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาเขตชลบุรี แตกต่างกับ วิทยาเขตสมุทรสาคร และอ่างทอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 14 ค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557 ด้านผู้สอน ตามตัวแปรวิทยาเขต

วิทยาเขต		กรุงเทพ	ชลบุรี	สุพรรณบุรี	สมุทรสาคร	อ่างทอง
	$\bar{x}$	4.00	4.18	4.02	4.37	4.34
กรุงเทพ	4.00	-	0.18*	0.02	0.37*	0.34*
ชลบุรี	4.18		-	0.16*	0.19*	0.16*
สุพรรณบุรี	4.02			-	0.35*	0.32*
สมุทรสาคร	4.37				-	0.03
อ่างทอง	4.34					-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 14 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557 ด้านผู้สอน ของนักศึกษาวิทยาเขตกรุงเทพ แตกต่างกับ ชลบุรี สมุทรสาคร และอ่างทอง ความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาเขตชลบุรี แตกต่างกับ สุพรรณบุรี สมุทรสาคร และอ่างทอง และความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาเขตสุพรรณบุรี แตกต่างกับ สมุทรสาคร และอ่างทอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 15 ค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต ที่มีต่อการเรียนการสอนนิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557 ด้านผู้เรียน ตามตัวแปรวิทยาเขต

วิทยาเขต		กรุงเทพ	ชลบุรี	สุพรรณบุรี	สมุทรสาคร	อ่างทอง
	$\bar{X}$	4.03	4.30	4.19	4.42	4.40
กรุงเทพ	4.03	-	0.27*	0.16*	0.39*	0.37*
ชลบุรี	4.30		-	0.11	0.12	0.10
สุพรรณบุรี	4.19			-	0.23*	0.21*
สมุทรสาคร	4.42				-	0.02
อ่างทอง	4.40					-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 15 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตที่มีต่อการเรียนการสอนนิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557 ด้านผู้เรียน ของนักศึกษาวิทยาเขตกรุงเทพ แตกต่างกับ ทุกวิทยาเขต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ ความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาเขตสมุทรสาคร และอ่างทอง แตกต่างกับ วิทยาเขตกรุงเทพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 16 ค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต ที่มีต่อการเรียนการสอนนิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557 ด้านการสอน ตามตัวแปรวิทยาเขต

วิทยาเขต		กรุงเทพ	ชลบุรี	สุพรรณบุรี	สมุทรสาคร	อ่างทอง
	$\bar{x}$	4.15	4.29	4.02	4.46	4.48
กรุงเทพ	4.15	-	0.14	0.13	0.31*	0.33*
ชลบุรี	4.29		-	0.27*	0.17*	0.19*
สุพรรณบุรี	4.02			-	0.44*	0.46*
สมุทรสาคร	4.46				-	0.02
อ่างทอง	4.48					-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 16 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตที่มีต่อการเรียนการสอนนิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557 ด้านการสอน ของนักศึกษาวิทยาเขตกรุงเทพ แตกต่างกับ สมุทรสาคร และอ่างทอง ความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาเขตชลบุรี แตกต่างกับ สุพรรณบุรี สมุทรสาคร และอ่างทอง และความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาเขตสุพรรณบุรี แตกต่างกับ สมุทรสาคร และอ่างทอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 17 ค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต ที่มีต่อการเรียน การสอนนิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557 ด้านอุปกรณ์และสถานที่ ตามตัวแปรวิทยาเขต

วิทยาเขต		กรุงเทพ	ชลบุรี	สุพรรณบุรี	สมุทรสาคร	อ่างทอง
	$\bar{x}$	3.46	3.71	3.11	3.37	2.98
กรุงเทพ	3.46	-	0.25*	0.35*	0.09	0.48*
ชลบุรี	3.71		-	0.60*	0.34*	0.73*
สุพรรณบุรี	3.11			-	0.26*	0.13
สมุทรสาคร	3.37				-	0.39*
อ่างทอง	2.98					-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 17 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตที่มีต่อการเรียนการสอนนิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557 ด้านอุปกรณ์และสถานที่ ของนักศึกษาวิทยาเขตสุพรรณบุรี และ อ่างทอง แตกต่างกับ วิทยาเขต กรุงเทพ ชลบุรี และ สุพรรณบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ ความคิดเห็นของ นักศึกษา วิทยาเขตชลบุรี แตกต่างกับ วิทยาเขตกรุงเทพ และ สมุทรสาคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ ความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาเขตสมุทรสาคร แตกต่างกับ วิทยาเขตอ่างทอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 18 ค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557 ด้านการวัดและประเมินผล ตามตัวแปรวิทยาเขต

วิทยาเขต		กรุงเทพ	ชลบุรี	สุพรรณบุรี	สมุทรสาคร	อ่างทอง
	$\bar{x}$	4.01	4.15	3.95	4.42	4.37
กรุงเทพ	4.01	-	0.14	0.06	0.41*	0.36*
ชลบุรี	4.15		-	0.20*	0.27*	0.22*
สุพรรณบุรี	3.95			-	0.47*	0.42*
สมุทรสาคร	4.42				-	0.05
อ่างทอง	4.37					-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 18 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557 ด้านการวัดและประเมินผล ของนักศึกษาวิทยาเขตกรุงเทพ ชลบุรี และ สุพรรณบุรี แตกต่างกับ วิทยาเขตสมุทรสาคร และอ่างทอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ ความคิดเห็นของ นักศึกษาวิทยาเขตชลบุรี แตกต่างกับ วิทยาเขตสุพรรณบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 19 ค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต ที่มีต่อการเรียนการสอนนิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557 ตามตัวแปรวิทยาเขต

วิทยาเขต		กรุงเทพ	ชลบุรี	สุพรรณบุรี	สมุทรสาคร	อ่างทอง
	$\bar{X}$	3.94	4.13	3.92	4.22	4.15
กรุงเทพ	3.94	-	0.19*	0.02	0.28*	0.21*
ชลบุรี	4.13		-	0.21*	0.09	0.02
สุพรรณบุรี	3.92			-	0.30*	0.23*
สมุทรสาคร	4.22				-	0.07
อ่างทอง	4.15					-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 19 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตที่มีต่อการเรียนการสอนนิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557 ของนักศึกษาวิทยาเขตกรุงเทพ แตกต่างกับ วิทยาเขตชลบุรี สมุทรสาคร และอ่างทอง ความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาเขตชลบุรี แตกต่างกับ วิทยาเขตสุพรรณบุรี และความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาเขตสุพรรณบุรี แตกต่างกับ วิทยาเขตสมุทรสาคร และอ่างทอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

4. ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นอื่น ๆ

4.1 ด้านหลักสูตร

- 1) ควรแจ้งให้นักศึกษาทราบถึงหลักสูตรที่มีการเปลี่ยนแปลง
- 2) วิชาที่ทำการเรียนการสอนในหลักสูตร ควรสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และเป็นวิชาที่จำเป็นต้องนำไปใช้ตามโรงเรียนที่นักศึกษาต้องไปปฏิบัติหน้าที่การสอนด้วย

4.2 ด้านผู้สอน

ไม่ควรย้ายคาบเรียนกะทันหัน เพราะทำให้นักศึกษาไม่สามารถมาเรียนได้

4.3 ด้านผู้เรียน

ควรเปิดโอกาสให้นักศึกษาเลือกเรียนได้มากกว่านี้ และ ควรเปิดภาคเรียนฤดูร้อนให้ผู้ที่มีความจำเป็นต้องเรียน

4.4 ด้านการสอน

ไม่มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

4.5 ด้านการวัดและประเมินผล

ควรส่งผลการเรียนให้ตรงตามเวลาที่สถาบันกำหนด

4.6 ด้านอุปกรณ์และสถานที่

- 1) อุปกรณ์ไม่เพียงพอ ต้องการให้อุปกรณ์มีความทันสมัย และมีจำนวนเพียงพอต่อผู้เรียน
- 2) ควรปรับปรุงซ่อมแซมอุปกรณ์ต่าง ๆ ในห้องเรียนให้พร้อมใช้งานอยู่เสมอ เช่น โต๊ะเก้าอี้ หลอดไฟ หน้าต่าง เป็นต้น
- 3) อุปกรณ์เทคโนโลยีทางการศึกษาไม่พร้อมใช้งาน เช่น เครื่องฉาย (Projector) เสีย
- 4) สถานที่เรียน ห้องเรียนไม่เพียงพอ
- 5) สถานที่จัดการเรียนการสอนหรือสนามกีฬามีสภาพชำรุดทรุดโทรม
- 6) คุณภูมิในห้องเรียนค่อนข้างร้อน ต้องการให้ติดเครื่องปรับอากาศ
- 7) ควรอนุญาตให้นักศึกษาใช้สนามหญ้าเทียมได้
- 8) ควรปรับปรุงห้องพักนักกีฬา และควรสร้างหอพักนักกีฬาเพิ่มขึ้น

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นตามตัวแปรเพศและวิทยาเขต ของนักศึกษา หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตคณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557 จำนวน 5 วิทยาเขต ได้แก่ วิทยาเขตกรุงเทพ จำนวน 167 คน วิทยาเขตชลบุรี จำนวน 176 คน วิทยาเขตสุพรรณบุรี จำนวน 194 คน วิทยาเขตสมุทรสาคร จำนวน 73 คน และวิทยาเขตอ่างทอง จำนวน 90 คน รวมทั้งสิ้น 700 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษา ชั้นปีที่ 4 หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557 จำนวน 350 คน เป็นนักศึกษาชาย จำนวน 250 คน เป็นนักศึกษาหญิง จำนวน 100 คน ได้มาโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นอย่างเป็นสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นซึ่งแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ (Checklist)

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับใด แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating – Scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยแบ่งออกเป็น 6 ด้านดังนี้

1. ด้านหลักสูตร
2. ด้านผู้สอน
3. ด้านผู้เรียน
4. ด้านการสอน
5. ด้านอุปกรณ์และสถานที่
6. ด้านการวัดและประเมินผล

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบปลายเปิด (Open Ended Questionnaires)

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. นำข้อมูลของแบบสอบถามตอนที่ 1 มาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
2. นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 2 หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของความคิดเห็น แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
3. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557 ระหว่างนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง โดยการทดสอบค่า t (t – test Independent) กำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
4. เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557 ระหว่างวิทยาเขตที่ศึกษา โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One – Way ANOVA) ถ้าพบความแตกต่าง จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของแอลเอสดี กำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
5. นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 3 มาสรุป แล้วนำเสนอในรูปความเรียง

สรุปผลการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาชาย จำนวน 250 คน คิดเป็นร้อยละ 71.43 และเป็นนักศึกษาหญิง จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 28.57 และเป็นนักศึกษาศาสนาการพลศึกษาจากวิทยาเขตกรุงเทพ จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 21.43 วิทยาเขตชลบุรี จำนวน 75 คน

คิดเป็นร้อยละ 21.43 วิทยาเขตสุพรรณบุรี จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 21.43 วิทยาเขตสมุทรสาคร จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 17.14 และวิทยาเขตอ่างทอง จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 18.57 รวมนักศึกษาทั้งหมดจำนวน 350 คน

2. ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต ที่มีต่อการเรียนการสอน วิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557 โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.06$, S.D. = 0.33) และจำแนกความคิดเห็นทั้ง 6 ด้าน ได้แก่

2.1 ด้านหลักสูตร โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.44) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ รายวิชาที่เรียนสามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพได้ ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.44)

2.2 ด้านผู้สอน โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.46) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ แต่งกายเหมาะสมกับวิชาที่สอน ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.64)

2.3 ด้านผู้เรียน โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.26$, S.D. = 0.44) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ รู้จักวิธีการออกกำลังกายที่ถูกต้อง และเหมาะสม ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.67)

2.4 ด้านการสอน โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.49) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ กิจกรรมพลศึกษาสนุกสนานและไม่เครียด ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.69)

2.5 ด้านอุปกรณ์และสถานที่ โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.33$, S.D. = 0.60) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง มีข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 2 ข้อคือ สถานที่เรียนมีสภาพแวดล้อมและบรรยากาศร่มรื่น สะอาด เรียบร้อย ($\bar{X} = 3.75$, S.D. = 0.79) และ ศูนย์วิทยบริการมีเอกสาร และตำรา เพื่อการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับรายวิชาต่างๆ เพียงพอ ($\bar{X} = 3.65$, S.D. = 1.01)

2.6 ด้านการวัดและประเมินผล โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.48) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ มีการวัดและประเมินผลตรงตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.68) และ มีการเก็บคะแนนจากการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ เช่น การเข้าแถวหน้าเสาธงทุกวันจันทร์ และการเข้าร่วมพิธีไหว้ครู เป็นต้น ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.71)

3. การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นตามตัวแปรเพศและวิทยาเขต ของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557 ผลการวิจัยพบว่า

3.1 นักศึกษาชาย มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.08 (S.D. = 0.29) และนักศึกษาหญิง มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.02 (S.D. = 0.42) เมื่อทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพบว่า นักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557 ไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ในด้านหลักสูตร และ ด้านการวัดและประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 นักศึกษาวิทยาเขตกรุงเทพ มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.94 (S.D. = 0.39) วิทยาเขตชลบุรี มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.13 (S.D. = 0.32) วิทยาเขตสุพรรณบุรี มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.92 (S.D. = 0.31) วิทยาเขตสมุทรสาคร มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.22 (S.D. = 0.26) และ วิทยาเขตอ่างทอง มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.15 (S.D. = 0.25) เมื่อทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพบว่า นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต แต่ละวิทยาเขต มีความเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557 แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่พบว่า นักศึกษาวิทยาเขตกรุงเทพ และ สุพรรณบุรี แตกต่างกับ วิทยาเขตสมุทรสาคร และ อ่างทอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ ความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาเขตชลบุรี แตกต่างกับ วิทยาเขตกรุงเทพ และ สุพรรณบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า

1) ด้านหลักสูตร ของนักศึกษาวิทยาเขตกรุงเทพ แตกต่างกับ วิทยาเขตชลบุรี สุพรรณบุรี สมุทรสาคร และอ่างทอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ ความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาเขตชลบุรี แตกต่างกับ วิทยาเขตสมุทรสาคร และอ่างทอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2) ด้านผู้สอน ของนักศึกษาวิทยาเขตชลบุรี แตกต่างกับ ทุกวิทยาเขต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ ความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาเขตสมุทรสาคร และอ่างทอง แตกต่างกับ กรุงเทพและ สุพรรณบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3) ด้านผู้เรียน ของนักศึกษาวิทยาเขตกรุงเทพ แตกต่างกับ ทุกวิทยาเขต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ ความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาเขตสมุทรสาคร และอ่างทอง แตกต่างกับ วิทยาเขตสุพรรณบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4) ด้านการสอน ของนักศึกษาวิทยาเขตกรุงเทพ ชลบุรี และ สุพรรณบุรี แตกต่างกับ วิทยาเขตสมุทรสาคร และอ่างทอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ ความคิดเห็นของ นักศึกษาวิทยาเขตชลบุรี แตกต่างกับ วิทยาเขตสุพรรณบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5) ด้านอุปกรณ์และสถานที่ ของนักศึกษาวิทยาเขตสุพรรณบุรี และ อ่างทอง แตกต่าง กับ วิทยาเขตกรุงเทพ ชลบุรี และ สุพรรณบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ ความคิดเห็น ของ นักศึกษาวิทยาเขตชลบุรี แตกต่างกับ วิทยาเขตกรุงเทพ และ สมุทรสาคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ ความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาเขตสมุทรสาคร แตกต่างกับ วิทยาเขตอ่างทอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6) ด้านการวัดและประเมินผล ของนักศึกษาวิทยาเขตกรุงเทพ ชลบุรี และ สุพรรณบุรี แตกต่างกับ วิทยาเขตสมุทรสาคร และอ่างทอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ ความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาเขตชลบุรี แตกต่างกับ วิทยาเขตสุพรรณบุรี อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05

4. ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นอื่น ๆ ของนักศึกษาลัทธิศึกษาศาสตร์บัณฑิต ที่มีต่อ การเรียนการสอนนิสิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557 มีดังนี้

4.1 ด้านหลักสูตร

- 1) ควรแจ้งให้นักศึกษาทราบถึงหลักสูตรที่มีการเปลี่ยนแปลง
- 2) วิชาที่ทำการเรียนการสอนในหลักสูตร ควรสอดคล้องกับความต้องการของ ผู้เรียน และเป็นวิชาที่จำเป็นต้องนำไปใช้ตามโรงเรียนที่นักศึกษาต้องไปปฏิบัติหน้าที่การสอนด้วย

4.2 ด้านผู้สอน

ไม่ควรย้ายคาบเรียนกะทันหัน เพราะทำให้นักศึกษาไม่สามารถมาเรียนได้

4.3 ด้านผู้เรียน

ควรเปิดโอกาสให้นักศึกษาเลือกเรียนได้มากกว่านี้ และ ควรเปิดภาคเรียนฤดูร้อนให้ ผู้ที่มีความจำเป็นต้องเรียน

4.4 ด้านการสอน

ไม่มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

4.5 ด้านการวัดและประเมินผล

ควรส่งผลการเรียนให้ตรงตามเวลาที่สถาบันกำหนด

4.6 ด้านอุปกรณ์และสถานที่

- 1) อุปกรณ์ไม่เพียงพอ ต้องการให้อุปกรณ์มีความทันสมัย และมีจำนวนเพียงพอต่อผู้เรียน
- 2) ควรปรับปรุงซ่อมแซมอุปกรณ์ต่าง ๆ ในห้องเรียนให้พร้อมใช้งานอยู่เสมอ เช่น โต๊ะ เก้าอี้ หลอดไฟ หน้าต่าง เป็นต้น
- 3) อุปกรณ์เทคโนโลยีทางการศึกษาไม่พร้อมใช้งาน เช่น เครื่องฉาย (Projector) เสีย
- 4) สถานที่เรียน ห้องเรียนไม่เพียงพอ
- 5) สถานที่จัดการเรียนการสอนหรือสนามกีฬาไม่เหมาะสมชำรุดทรุดโทรม
- 6) อุณหภูมิในห้องเรียนค่อนข้างร้อน ต้องการให้ติดเครื่องปรับอากาศ
- 7) ควรอนุญาตให้นักศึกษาใช้สนามหญ้าเทียมได้
- 8) ควรปรับปรุงห้องพักนักกีฬา และควรสร้างหอพักนักกีฬาเพิ่มขึ้น

อภิปรายผล

1. ความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา พลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557 โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านหลักสูตร ด้านผู้สอน ด้านผู้เรียน ด้านการสอน และด้านการวัดและประเมินผล มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่า นักศึกษามีความคิดเห็นที่ดีต่อภาพรวมของการจัดการศึกษาของสถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตภาคกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาได้รับประสบการณ์ที่ดีจากการเรียนการสอน สถาบันมีความพร้อมต่อการจัดการศึกษาให้กับผู้เรียน และที่สำคัญนักศึกษามีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่ารายวิชาที่เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ได้จริง แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนของสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตภาคกลาง เป็นไปตามความต้องการของนักศึกษาโดยสอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา (2553: 1 - 3) ที่กล่าวถึงมาตรฐานการอุดมศึกษาไว้ว่า มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต คือ ต้องเป็นผู้มีความรู้ มีคุณธรรมจริยธรรม มีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง สามารถประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุขทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ และ มาตรฐานการบริหารจัดการอุดมศึกษา โดยให้สถาบันอุดมศึกษามีหลักสูตรและการเรียนการสอนที่ทันสมัย ยืดหยุ่น สอดคล้องกับความต้องการที่หลากหลายของสังคม ส่วนด้านอุปกรณ์และสถานที่ นักศึกษามีความคิดเห็นว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งแตกต่างจากด้านอื่น เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตภาคกลาง สถานที่เรียนมีสภาพแวดล้อมและบรรยากาศ ร่มรื่น สะอาดเรียบร้อย ศูนย์วิทยบริการมีเอกสารและตำรา เพื่อการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับรายวิชาต่างๆเพียงพอ แต่นักศึกษากลับแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกาย

ห้องน้ำ โรงอาหาร จุดบริการน้ำดื่ม อุปกรณ์กีฬา และห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการบริหารการจัดการเกี่ยวกับอุปกรณ์สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ยังไม่เพียงพอกับความต้องการของนักศึกษา หรือไม่เพียงพอกับจำนวนของนักศึกษา สิ่งสำคัญในการบริหารการจัดการเกี่ยวกับอาคารสถานที่ให้เกิดประโยชน์สูงสุดนั้น ต้องอาศัยปัจจัยต่างๆหลายด้าน เช่น ด้านงบประมาณ ด้านบุคลากรการดูแลรักษาความสะอาดและการบำรุงรักษาอุปกรณ์ สำหรับการเรียนการสอนพลศึกษามีความจำเป็นและความสำคัญ ดังที่ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548: 372) ได้กล่าวไว้ว่า เพื่อให้การเรียนการสอนได้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพอย่างแท้จริง จำนวนและขนาดของอุปกรณ์และวัสดุที่จัดหามาควรจะได้เป็นไปตามหลักการและมีจำนวนเป็นไปตามอัตราส่วนของจำนวนนักเรียน

2. ความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557 ระหว่างนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานของการวิจัย ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะ นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงสามารถปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกันได้ นักศึกษามีส่วนร่วมในการเรียนการสอนรวมทั้งการวัดและประเมินผลเป็นไปอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน ตามหลักสูตรที่สถาบันการพลศึกษาได้จัดไว้ จึงทำให้นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุขุม อันขวัญเมือง (2553: บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษา ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2553 ระหว่างนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง ไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับ สมรรถชัย คันธมาทร์ (2556: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษา ในเขตภาคใต้ ปีการศึกษา 2555 ระหว่างนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง ไม่แตกต่างกัน

3. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557 ของนักศึกษาที่ศึกษาในวิทยาเขตต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานการวิจัย และเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีแอลเอสดี พบว่า นักศึกษาวิทยาเขตกรุงเทพ แตกต่างกับวิทยาเขตชลบุรี สมุทรสาคร และอ่างทอง ความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาเขตชลบุรี แตกต่างกับ วิทยาเขตสุพรรณบุรี และความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาเขตสุพรรณบุรี แตกต่างกับ วิทยาเขตสมุทรสาคร และอ่างทอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสถานที่ตั้งและความเป็นอยู่ของนักศึกษาแตกต่างกัน โดยสถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตกรุงเทพตั้งอยู่ใกล้กรุงเทพมหานครมากที่สุด และ

วิทยาเขตชลบุรี แตกต่างกับวิทยาเขตสุพรรณบุรี เนื่องจากวิทยาเขตชลบุรีอยู่ใกล้กับกรุงเทพและสะดวกในการเดินทาง วิทยาเขตชลบุรีมีชื่อเสียงในด้านกีฬาหลายชนิดกีฬาด้วยกัน อีกทั้งสถานที่ตั้งของวิทยาเขตอยู่ในพื้นที่เดียวกับสถาบันการพลศึกษา และวิทยาเขตสุพรรณบุรีแตกต่างกับ วิทยาเขตสมุทรสาคร และอ่างทอง เนื่องจากวิทยาเขตสุพรรณบุรีมีนักศึกษาหลากหลายจังหวัดเข้ามาศึกษาและเป็นวิทยาเขตที่มีชื่อเสียงทางด้านกีฬาหลายชนิดกีฬา รวมทั้งบุคลากรค่อนข้างเยอะ และอาคารสถานที่ต่างๆ มีมากพอสมควร ซึ่งแตกต่างจากอีก 2 วิทยาเขต ที่ยังมีอาคารสถานที่ต่างๆ ค่อนข้างน้อย และการเดินทางไม่ค่อยสะดวกเท่าที่ควร จึงอาจเป็นสาเหตุที่ทำให้นักศึกษาวิทยาเขตสุพรรณบุรี มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา แตกต่างกับ วิทยาเขตสมุทรสาคร และอ่างทองซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมรรถชัย คันธมาพันธ์ (2556: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเกี่ยวกับ ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษา ในเขตภาคใต้ ปีการศึกษา 2555 พบว่าความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษา ระหว่างนักศึกษาแต่ละวิทยาเขต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

จากผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557 ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านอุปกรณ์และสถานที่ ที่มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง โดยพบว่า อุปกรณ์ในการเรียนการสอนมีไม่เพียงพอต่อจำนวนผู้เรียน และไม่มีความทันสมัย สถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายและตู้เก็บสิ่งของ (Locker) และจุดให้บริการน้ำดื่มบริเวณสถานที่เรียนพลศึกษามีไม่เพียงพอทุกจุด รวมถึงห้องน้ำที่มีไม่เพียงพอต่อจำนวนผู้เรียน และโรงอาหารที่มีที่นั่งไม่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา ดังนั้นผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องควรนำข้อมูลนี้ ไปพิจารณาปรับปรุงแก้ไขต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ในสถาบันการพลศึกษาในภาคอื่นๆ
2. ควรมีการศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอน ผู้บริหารหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคกลาง

3. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตที่มีต่อการเรียนการสอนนิชาพลศึกษาทุกระดับชั้นเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงหลักสูตรและวิธีการจัดการเรียนการสอนนิชาพลศึกษาให้เหมาะสม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- กาวิน กาญจนบุระ. (2550). ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชากริธาของผู้บริหารสถานศึกษา และนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จรูญศักดิ์ เบญจมาตย์. (2551). ความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จารุวรรณ บุญรอด. (2549). ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนเตรียมทหาร ปีการศึกษา 2548. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชาญณรงค์ คำเพชร. (2549). ความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2548. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชาญชัย ยมประดิษฐ์. (2548). เทคนิคและวิธีการสอนร่วมสมัย. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: หลักพิมพ์.
- ชนะจิตร เกตุอุไร. (2549). ความคิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2548. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ฐระวี สุริยจันทร์; และคณะ. (2550). สภาพที่เป็นจริงและความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์และนักศึกษาในสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตเชียงใหม่. เชียงใหม่: สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตเชียงใหม่.
- ฐศรี วงศ์รัตนะ. (2550). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทศนา แหมมณี. (2550). ศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เทเวศร์ พิริยะพูนท์. (2545). การวิจัยทางพลศึกษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- น้ำเพชร แจ่มทอง. (2556). *ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอ่างทอง ปีการศึกษา 2555*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บุญส่ง โกสะ. (2547). *การวัดและประเมินผลทางพลศึกษา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สำนักส่งเสริมและฝึกอบรม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน.
- ผจญ ชมจันทร์. (2550). *ความคิดเห็นต่อบัณฑิตที่มีผลต่อการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดหนองคาย ปีการศึกษา 2549*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ผานิต บิลมาศ. (2522). *คุณลักษณะของครูพลศึกษาที่พึงปรารถนาสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- _____. (2548). *การวัดทักษะกีฬา*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พจนา ทรัพย์สमान. (2550). *การจัดการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนแสวงหาและค้นพบความรู้ด้วยตนเอง*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิชิต ภูติจันทร์. (2547). *การทดสอบและประเมินผลทางพลศึกษา*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ภัทรพร คำปาเชื้อ. (2556). *ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2527). *หลักและวิธีการสอนพลศึกษา*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- _____. (2540). *หลักการพลศึกษา*. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ.
- _____. (2548). *รวบรวมบทความเกี่ยวกับปรัชญา หลักการ วิธีสอน และการวัดเพื่อประเมินผลทางพลศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. (2536). *การสอนพลศึกษา*. กรุงเทพฯ: วิทย์พัฒน์.
- _____. (2539). *การสอนพลศึกษา*. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.
- _____. (2541). *หลักสูตรพลศึกษา*. (เอกสารประกอบการสอน). กรุงเทพฯ: โครงการตำราและคำสอน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตพลศึกษา.

- วิชัย ตันศิริ. (2550). *อุดมการณ์ทางการศึกษา ทฤษฎีและภาคปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิเชียร ทูวิลลา. (2556). *ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2555*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วีระ เหล่ากันหา. (2548). *สภาพและปัญหาการสอนพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 1 ของครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศรัณย์ พงษ์รัตนานุกูล. (2549). *ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูพลศึกษา และอาจารย์นิเทศที่มีต่อการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนิสิตเอกพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2548*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศิริพร ชีปนาวัดมณา. (2549). *หลักสูตรและการจัดการการศึกษาขั้นพื้นฐาน : เอกสารคำสอนรายวิชา*. เชียงใหม่: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- สุกัญญา จันทรประสิทธิ์. (2554). *ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนพลศึกษาของผู้บริหาร ครู นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษาระยอง ปีการศึกษา 2552*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุชุม อันขวัญเมือง. (2553). *ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สถาบันการพลศึกษา. (2556). *หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต (5 ปี) สาขาวิชาพลศึกษา*. (ปรับปรุง พ.ศ. 2553) เอกสารอัดสำเนา. กรุงเทพฯ: สถาบันการพลศึกษา.
- _____. (2557). *ประวัติสถาบันการพลศึกษา*. สืบค้นเมื่อ 12 กุมภาพันธ์ 2557, จาก <http://www.ipe.ac.th/main>.
- สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกรุงเทพ. (2557). *ประวัติความเป็นมา*. สืบค้นเมื่อ 12 กุมภาพันธ์ 2557, จาก <http://www.ipebk.ac.th/thai/history>.
- สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี. (2557). *ประวัติความเป็นมา*. สืบค้นเมื่อ 12 กุมภาพันธ์ 2557, จาก http://www.ipesp.ac.th/ipes/index.php?option=com_content&view=article&id=13&Itemid=14.

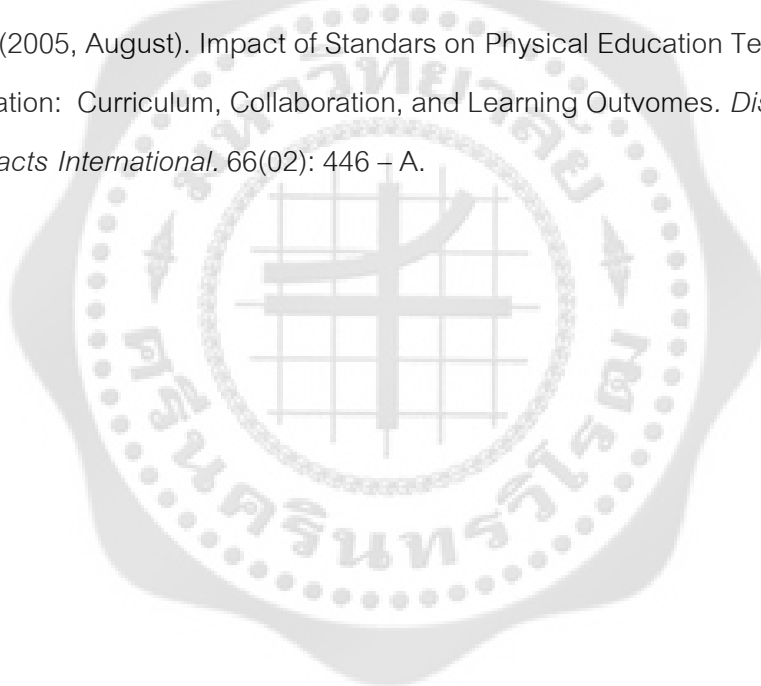
- สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสมุทรสาคร. (2557). *ประวัติความเป็นมา*. สืบค้นเมื่อ 12 กุมภาพันธ์ 2557, จาก <http://www.ipesk.ac.th/ipesk/index.php/2013-09-04-20-35-28/2013-09-04-20-37-17>.
- สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตอ่างทอง. (2557). *ประวัติความเป็นมา*. สืบค้นเมื่อ 12 กุมภาพันธ์ 2557, จาก <http://www.ipeat.ac.th/ipeatlink/story.htm>.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2553). *มาตรฐานการอุดมศึกษาและเกณฑ์มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง*. พิมพ์ครั้งที่ 6 กรุงเทพฯ: สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- สุพจน์ วิเวก. (2549). *ปัญหาการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สันติ นงศ์สวัสดิ์. (2556). *ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนในเครือคณะภคินี เซนต์ปอล เดอ ชาร์ตร ในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ปีการศึกษา 2555*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมรรถชัย คันธมาพันธ์. (2556). *ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษา ในเขตภาคใต้ ปีการศึกษา 555*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุวิทย์ สว่างโรจน์. (2546). *ความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2545*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุวิมล ตั้งสัจพจน์. (2540). *สารน่ารู้เกี่ยวกับพลศึกษาและนันทนาการ*. กรุงเทพฯ: มิตรภาพการพิมพ์และสตูดิโอ.
- อัฉรา วัฒนางรงค์. (2551). *การสอนที่มีประสิทธิภาพ ระดับอุดมศึกษา*. กรุงเทพฯ: สันทิตการพิมพ์.
- อนงค์ศิริ วิชาลัย. (2550). *การจัดระบบการเรียนรู้ได้อย่างไร*. สืบค้นเมื่อ 15 มิถุนายน 2557, จาก <http://www.nitesonline.org>.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2550). *หลักการสอน*. (ฉบับปรับปรุง). กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

อรุณ เอียดฤทธิ์. (2548). *ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เขตภาคใต้ ปีการศึกษา 2547*. ปริญญาโท กศ.ม. (พลศึกษา).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

Chen, A.; & Chen, B. (2004). A web of Achieving in *Physical Education*: Goal, Interest, Outside School Activity and *Learning*. *Learning and Individual Differences*. 14(3): 169 – 182.

Parrilla Esquilin, Jesus M. (2005). Teachers Attitudes Concerning their Preparation, Acceptance, and Use of Computer Technology in Physical Education Classes in Junior High School of the Fajardo Education Region, Puerto Rico. *Dissertation Abstracts International*. 65(10): 3645 – A.

Yi, Xiangren. (2005, August). Impact of Standars on Physical Education Teacher Education: Curriculum, Collaboration, and Learning Outvomes. *Dissertation Abstracts International*. 66(02): 446 – A.

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต
ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง
ปีการศึกษา 2557

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557

คำชี้แจง ในการตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557 แบ่งออกเป็น 6 ด้าน

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นอื่นๆ เป็นแบบสอบถามมีลักษณะเป็นคำถามแบบปลายเปิด (Open – Ended Questionnaires)

2. แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเก็บข้อมูลสำหรับการศึกษาค้นคว้าเรื่องความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557

3. ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามนี้ถือเป็นความลับ ไม่มีผลกระทบต่อสถานภาพของท่าน จะนำเสนอผลการศึกษาข้อมูลในภาพรวม เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น จึงขอความกรุณาตอบแบบสอบถามทุกข้อตามความเป็นจริง

ผู้วิจัยขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งที่ท่านได้สละเวลา ตอบแบบสอบถามและให้ข้อมูลในครั้งนี้

นางสายพิน จิตต์ศิริ

นิสิตปริญญาโท หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต

สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา วิชาเอกการจัดการเรียนรู้พลศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ที่ตรงกับความเป็นจริง

1. เพศ	☐ ชาย	☐ หญิง
2. วิทยาเขต	☐ กรุงเทพฯ	☐ สมุทรสาคร
	☐ ชลบุรี	☐ อ่างทอง
	☐ สุพรรณบุรี	

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต ที่มีต่อการเรียนการสอนนิเทศศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2557

คำชี้แจง : ให้นักศึกษาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นหมายเลข 5, 4, 3, 2, 1 ซึ่งตรงกับความคิดเห็นของนักศึกษามากที่สุด

ช่องหมายเลข 5 หมายถึง นักศึกษาเห็นด้วย มากที่สุด

ช่องหมายเลข 4 หมายถึง นักศึกษาเห็นด้วย มาก

ช่องหมายเลข 3 หมายถึง นักศึกษาเห็นด้วย ปานกลาง

ช่องหมายเลข 2 หมายถึง นักศึกษาเห็นด้วย น้อย

ช่องหมายเลข 1 หมายถึง นักศึกษาเห็นด้วย น้อยที่สุด

(1) ด้านหลักสูตร	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเน้นให้ผู้เรียน คิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาได้					
2. วิชาที่เปิดสอนเพียงพอต่อความต้องการของนักศึกษา					
3. เนื้อหาวิชาที่เรียนมีความสอดคล้องกับหลักสูตรที่กำหนดไว้					
4. เนื้อหาวิชามุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์จากการเรียนรู้ตามหลักสูตรอย่างแท้จริง					
5. เนื้อหาวิชามีความเหมาะสมและความทันสมัยกับสภาพปัจจุบัน					
6. แต่ละรายวิชามีการจัดทำคำอธิบายรายวิชาไว้อย่างชัดเจน					
7. มีการกำหนดจำนวนหน่วยกิตในแต่ละรายวิชาไว้อย่างเหมาะสม					
8. มีการปรับปรุงเนื้อหาวิชาใหม่ในบางรายวิชา					
9. รายวิชาที่เรียนสามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพได้					
10. การวัดและประเมินผลตามหลักสูตรทำให้ทราบพัฒนาการของผู้เรียน					

(2) ด้านผู้สอน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. มีการแจ้งวัตถุประสงค์ของรายวิชาและรายละเอียดอื่นๆที่เกี่ยวข้องให้นักศึกษาได้ทราบ					
2. สอนได้ตรงตามวัตถุประสงค์และเนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร					
3. มีการอธิบายและสาธิตทักษะให้ผู้เรียนดู เพื่อความถูกต้องและปลอดภัย					
4. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วมในการเรียนรู้อยู่เสมอ					
5. แต่งกายเหมาะสมกับวิชาที่สอน					
6. มีการวางแผนและเตรียมการสอนล่วงหน้ามาอย่างดี					
7. มีความสามารถในการสอนให้ผู้เรียน รู้จักคิด และวิเคราะห์เนื้อหาวิชาที่เรียน					
8. มีความรู้ความสามารถในทักษะกีฬาที่สอน					
9. สามารถถ่ายทอดวิชาที่สอนได้เป็นอย่างดี					
10. มีเทคนิคและทักษะการสอนที่หลากหลาย					

(3) ด้านผู้เรียน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. สามารถเลือกเรียนกิจกรรมพลศึกษาที่ตนเองถนัดและสนใจได้					
2. แต่งกายเหมาะสมกับรายวิชาที่เรียน					
3. มีระเบียบวินัย มีน้ำใจนักกีฬา และตรงต่อเวลา					
4. รู้จักวิธีการออกกำลังกายที่ถูกต้อง และเหมาะสม					
5. มีความสนุกสนานและได้ผ่อนคลายความเครียดในช่วงเวลาพลศึกษา					
6. สามารถนำกิจกรรมพลศึกษาไปใช้ในเวลาว่างให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง					
7. รู้จักการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดีจากการเรียนวิชาพลศึกษา					
8. มีสัมพันธไมตรี และความสามัคคีที่ดีต่อเพื่อนมากขึ้นจากการเรียนวิชาพลศึกษา					
9. ได้เสริมสร้างสุขภาพร่างกายให้แข็งแรงสมบูรณ์จากการเรียนวิชาพลศึกษา					
10. ความสามารถของผู้เรียนในวิชาพลศึกษาวัดได้จากผลการเรียน					

(4) ด้านการสอน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ					
2. กิจกรรมพลศึกษาช่วยให้ผู้เรียนรู้จัก กฎ กติกา และ รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ถอย					
3. กิจกรรมพลศึกษา ช่วยส่งเสริมให้เห็นคุณค่าของการออกกำลังกาย					
4. กิจกรรมพลศึกษา ช่วยส่งเสริมให้สุขภาพแข็งแรง					
5. มีการจัดกิจกรรมพลศึกษาที่เหมาะสมกับผู้เรียน					
6. กิจกรรมพลศึกษา ช่วยให้ผู้เรียนรู้จักทำงานเป็นหมู่คณะ					
7. กิจกรรมพลศึกษา ช่วยให้ผู้เรียนมีความสามัคคี และช่วยเสริมสร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดี					
8. กิจกรรมพลศึกษา เน้นการปฏิบัติมากกว่าทฤษฎี					
9. กิจกรรมพลศึกษาสนุกสนานและไม่เครียด					

(5) ด้านอุปกรณ์และสถานที่	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. สถานที่เรียนมีสภาพแวดล้อมและบรรยากาศร่มรื่น สะอาด เรียบร้อย					
2. มีสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกาย และตู้เก็บสิ่งของ (Locker) ไว้บริการ					
3. ห้องน้ำมีความสะอาดถูกสุขลักษณะ และเพียงพอ กับจำนวนผู้เรียน					
4. โรงอาหารสะอาดถูกสุขลักษณะ และมีที่นั่งเพียงพอ ต่อจำนวนนักศึกษา					
5. มีจุดให้บริการน้ำดื่มที่สะอาด และเพียงพอ					
6. อุปกรณ์กีฬาเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน					
7. อุปกรณ์กีฬาได้มาตรฐาน มีความเหมาะสม และทันสมัย					
8. นักศึกษาสามารถยืมอุปกรณ์ใช้ได้ ทั้งในและนอกเวลาเรียน วิชาพลศึกษา					
9. ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์มีความพร้อมและเพียงพอ ต่อจำนวนผู้เรียน					
10. ศูนย์วิทยบริการมีเอกสาร และตำรา เพื่อการศึกษาค้นคว้า เกี่ยวกับรายวิชาต่างๆ เพียงพอ					

(6) ด้านการวัดและประเมินผล	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. มีการวัดและประเมินผลตรงตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้					
2. มีการชี้แจงให้นักศึกษาทราบถึงหลักเกณฑ์การให้คะแนนที่ชัดเจน					
3. มีการวัดและประเมินผลจากกิจกรรมการเรียนรู้เป็นระยะๆ					
4. มีการเก็บคะแนนจากการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ เช่น การเข้าแถวหน้าเสาธงทุกวันจันทร์ และการเข้าร่วมพิธีไหว้ครู เป็นต้น					
5. มีเกณฑ์การประเมินผลการเรียนของผู้เรียนด้วยความยุติธรรม					
6. มีเวลาพบทวนในรายวิชาต่างๆ ให้นักศึกษาก่อนสอบพอสมควร					
7. มีการแจ้งกำหนดการสอบให้นักศึกษาทราบล่วงหน้า					
8. นักศึกษาจะต้องมีเวลาเรียนในรายวิชาหนึ่งๆ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของเวลาเรียนในรายวิชานั้นๆ จึงจะมีสิทธิ์เข้าสอบในรายวิชาดังกล่าวได้					
9. มีการสอบทั้งภาคปฏิบัติและภาคทฤษฎีเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาที่เรียน					
10. มีการแจ้งผลคะแนนการทดสอบแต่ละครั้งให้นักศึกษาได้ทราบ					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นอื่นๆ

1. ด้านหลักสูตร

.....

.....

.....

2. ด้านผู้สอน

.....

.....

.....

3. ด้านผู้เรียน

.....

.....

.....

4. ด้านการสอน

.....

.....

.....

5. ด้านอุปกรณ์และสถานที่

.....

.....

.....

6. ด้านการวัดและประเมินผล

.....

.....

.....

7. ด้านอื่นๆ

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

อาจารย์ ดร. พิมพ์ ม่วงศิริธรรม

อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อาจารย์ ดร.แอน มหาคิตะ

อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อาจารย์ ไพญดา สังข์ทอง

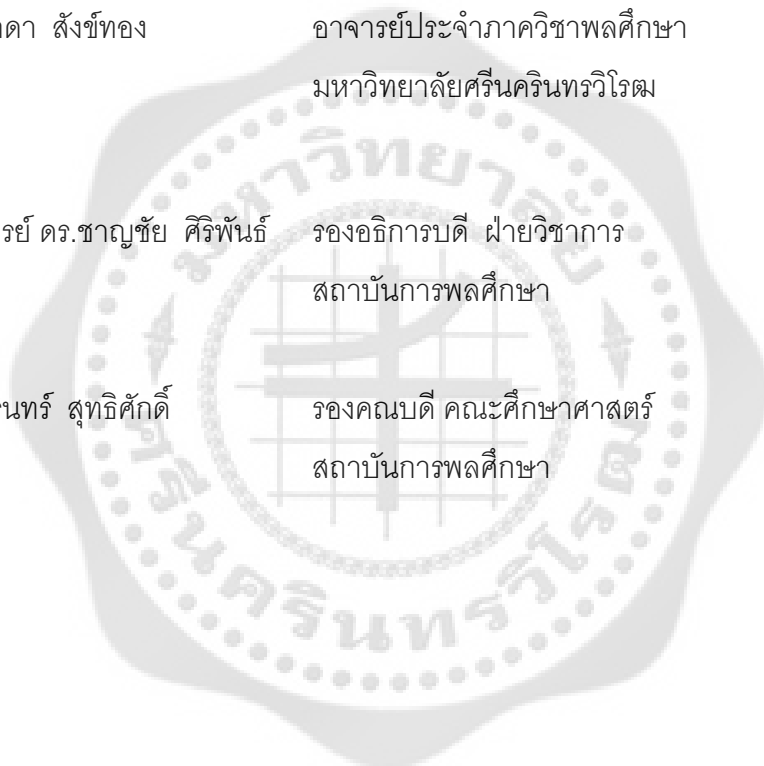
อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

รองศาสตราจารย์ ดร.ชาญชัย ศิริพันธ์

รองอธิการบดี ฝ่ายวิชาการ
สถาบันการพลศึกษา

อาจารย์ ดร.นรินทร์ สุทธิศักดิ์

รองคณบดี คณะศึกษาศาสตร์
สถาบันการพลศึกษา

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	สายพิน จิตต์ศิริ
วันเดือนปีเกิด	19 กุมภาพันธ์ 2523
สถานที่เกิด	อำเภอธวัชบุรี จังหวัดตรัง
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	111/203 หมู่ 1 ตำบลหนองไม้แดง อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี 20000
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	อาจารย์พิเศษ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี 111 หมู่ 1 ตำบลหนองไม้แดง อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี 20000
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2536	ประถมศึกษา จาก โรงเรียนบ้านคลองมวน อำเภอธวัชบุรี จังหวัดตรัง
พ.ศ. 2542	มัธยมศึกษา จาก โรงเรียนห้วยนางราษฎร์บำรุง อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง
พ.ศ. 2546	วิทยาศาสตร์บัณฑิต (วท.บ) วิชาเอกพลศึกษา จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. 2558	การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ